

ИЗДАЈЕ
ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

БРОЈ 82

Микијев ЗАБАВНИК

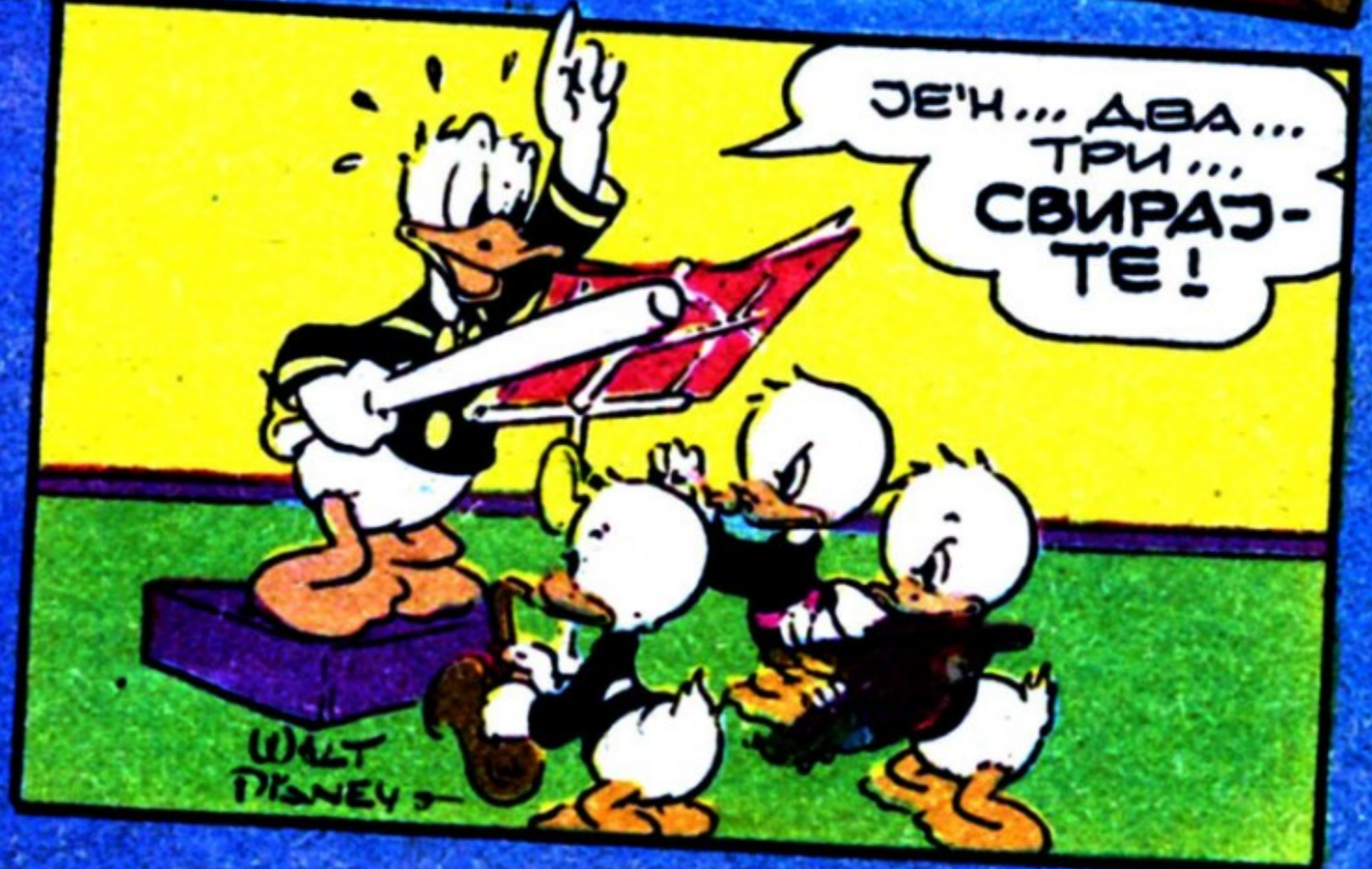

3. V 1976. • ИЗЛАЗИ ПОНЕДЕЉКОМ • ГОДИНА III • ЦЕНА 4 ДИН.

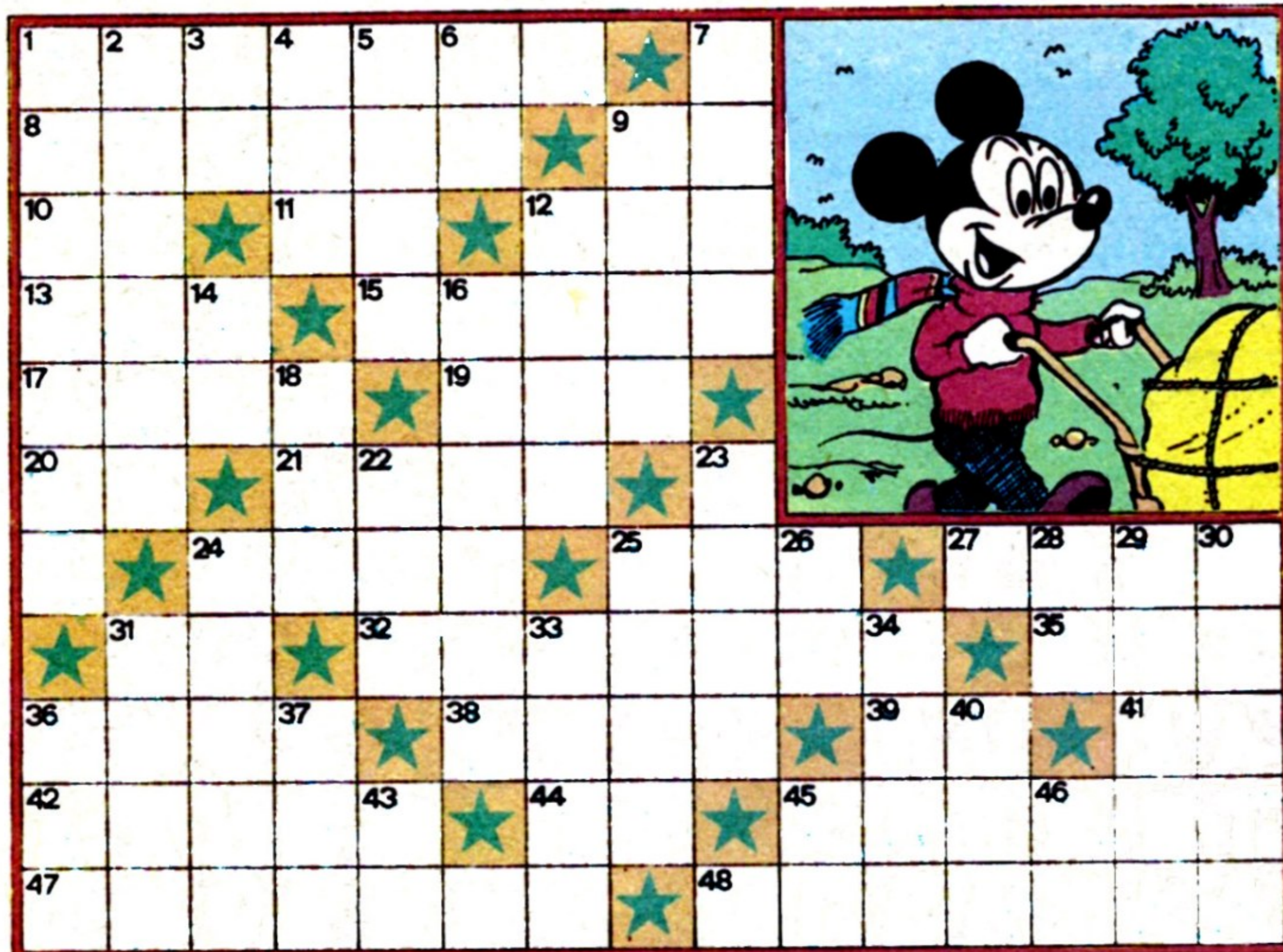
ПАЈА ПАТАК

WALT DISNEY

МИКИЈЕВА УКРШТЕНИЦА

ВОДОРАВНО: 1) златни новчић, 8) човек који весла, 9) река у Италији, 10) предлог, 11) иницијали једног Дикенсовог јунака, 12) наша река, отока Плавског језера, 13) нагарећи глас, рец, 15) тропска биљка, 17) име београдског позоришног и ТВ редитеља Милошевића, 19) показна заменица, 20) ознака на аутомобилима из Ваљева, 21) врста цвета, тулипан, 24) намера, накана, 25) део тела, 27) наш легендарни пилот из НОБ (Фрањо), 31) име америчког глумца Марвина, 32) име јунака из Првог српског устанка Рајића, 35) град у Француској, 36) посетилац, званица, 38) име совјетске шахисткиње Гаприндашвили, 39) лична заменица, 41) хемијски знак за лантан, 42) учесник Сињске алке, 44) два иста сугласника, 45) фабрика чоколаде и бомбона из Осијека, 47) санке, 48) направа која служи за игру.

УСПРАВНО: 1) ударање звона, одзвањање, 2) просторија за замрзавање, 3) врхунски спортист, првак, 4) земљиште, 5) женско име (Наталија), 6) ништа, нимало (турц.), 7) девојка, 9) врста пића,

12) ужарена вулканска маса, 14) скраћеница за „коњска снага“, 16) играч који брани гол, 18) знај, аждаја, 22) фудбалски термин, 23) име јунака из наше народне поезије (Кесеџија), 24) није високо, 25) немачки филозоф (Имануел), 26) скраћеница за „кошаркашки клуб“, 28) музичка нота, 29) животињски крик, 30) наше женско име (Златана), 31) име певачице Новаковић, 33) музички знаци, 34) име египатског глумца Шарифа, 36) плин, 37) највећа кинеска и јапанска трговачка мера, 40) наш комбинат за производњу и прераду нафте, 43) ознака на аутомобилима из Ријеке, 45) скраћеница за „килограм“, 46) пето и двадесетосмо слово ћирилице.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

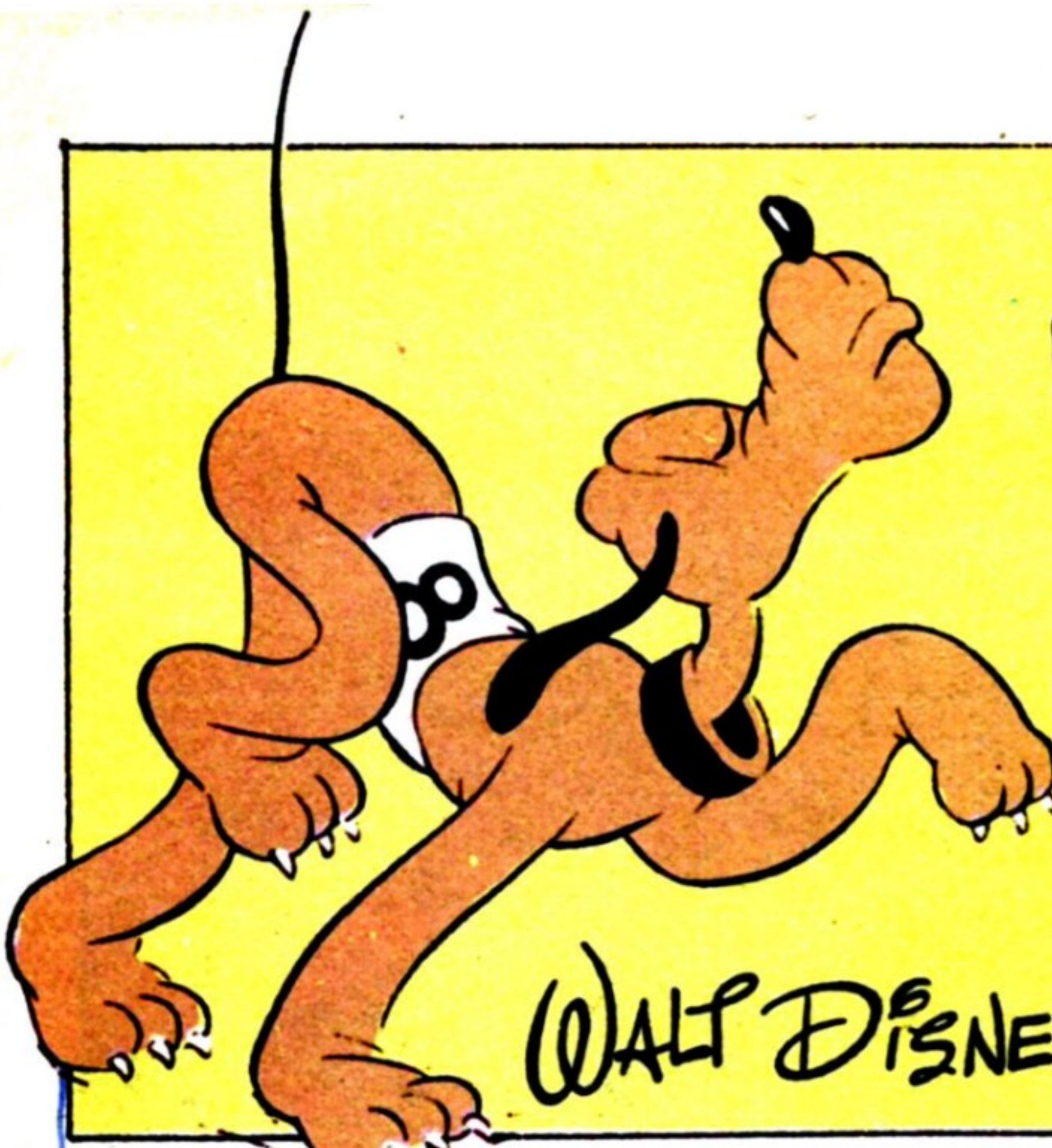
ВОДОРАВНО: 1) Швајцарац, 9) Врла, 10) Кам, 11) рат, 12) косац, 13) ђт, 14) Март, и, а, 15) Курд, 16) Об, 17) Дејл, 18) ера, 19) сако, 20) плантажа, ж, 25) икс, 26) Лазо, 27) руж, 28) ПА, 29) со, 30) сеја, 31) Ест, 32) Рим, 33) атлета, 35) Брк, 36) Поло, 37) Каиро, 38) облакодер.

Издаје НИП „Политика“, као посебно издање „Политикиног забавника“, 11000 Београд, Македонска 29. Директор Вукоје Булатовић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић.

Претплата за нашу земљу: годишње 176,00 дин, полугодишња 88,00 дин, тромесечна 44,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 352,00 дин, полугодишња 176,00 дин, тромесечна 88,00 дин. Уплате на текући рачун број 60801-601-822. Годишња претплата у страниој валути: ДМ 60.—, Долар 24.—, Фф. 112.—, Сфр. 70.—, Шкр. 102.—, Девизне уплате из иностранства слати преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292.32000-000-00054. Поштански факс 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу нишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413-524/74-02 од 15. X 74. не плаћа се порез на промет.

© 1974 Walt Disney Productions.

Штампа НИП „Нова Македонија“ — Скопје

ПЛУТОНОВА ВЕЛИКА ТРКА

WALT DISNEY

НАЈЗАД
ОПЕТ КОД
КУКЕ!

БАШ СЕ
РАДУЈЕМ
МИРУ У
ДОМУ
СВОМ!

ГЛЕ! ОВО ЈЕ
НЕШТО
НОВО!

ТО СУ ИЗГРАДИ-
ЛИ ДОК МИ
НИСМО БИЛИ
ТУ!

ТРКАЛИШ-
ТЕ
ЧАИР

ТРКЕ ПАСА
ПРИЈАВЕ СЕ
ПРИМАЈУ

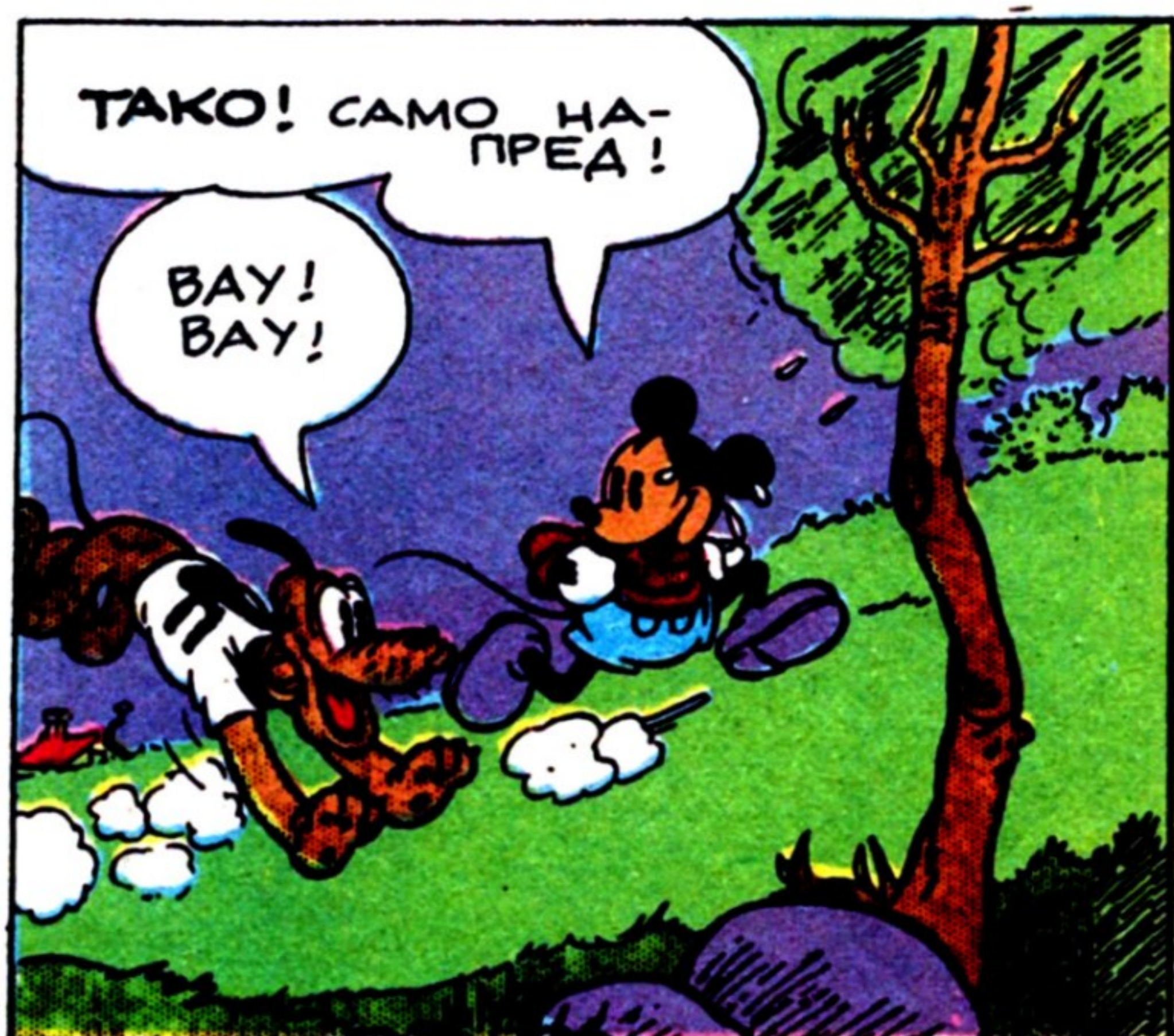
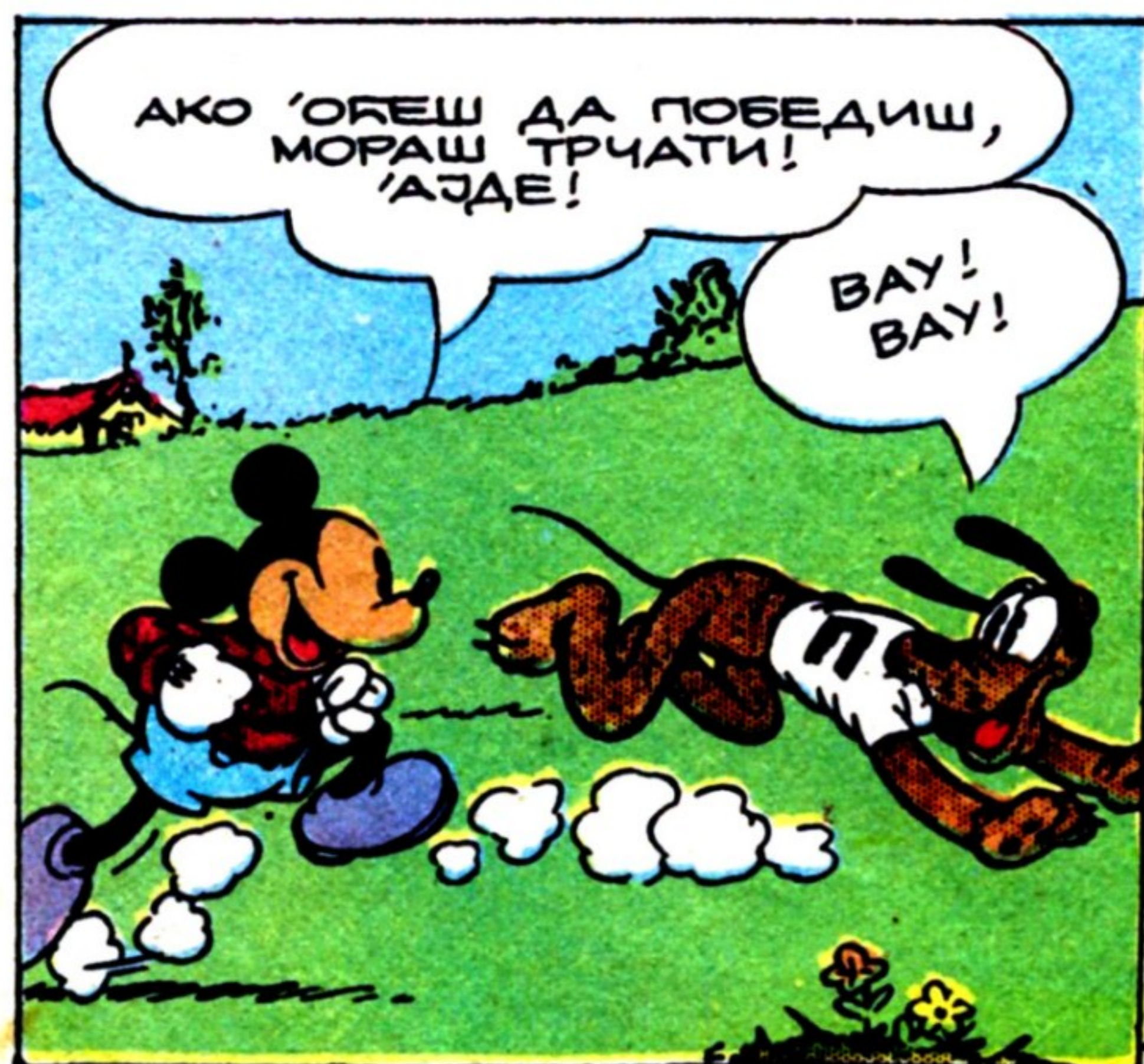
ЗРАВО, МИКИ! ДА НЕГЕШ МОЖ-
ДА И ТИ ДА ПРИЈАВИШ
ТОГ СВОГ ЦУКЦА!

АМИ... ПЛУТОН
ЈЕ РАСАН
ПАС!

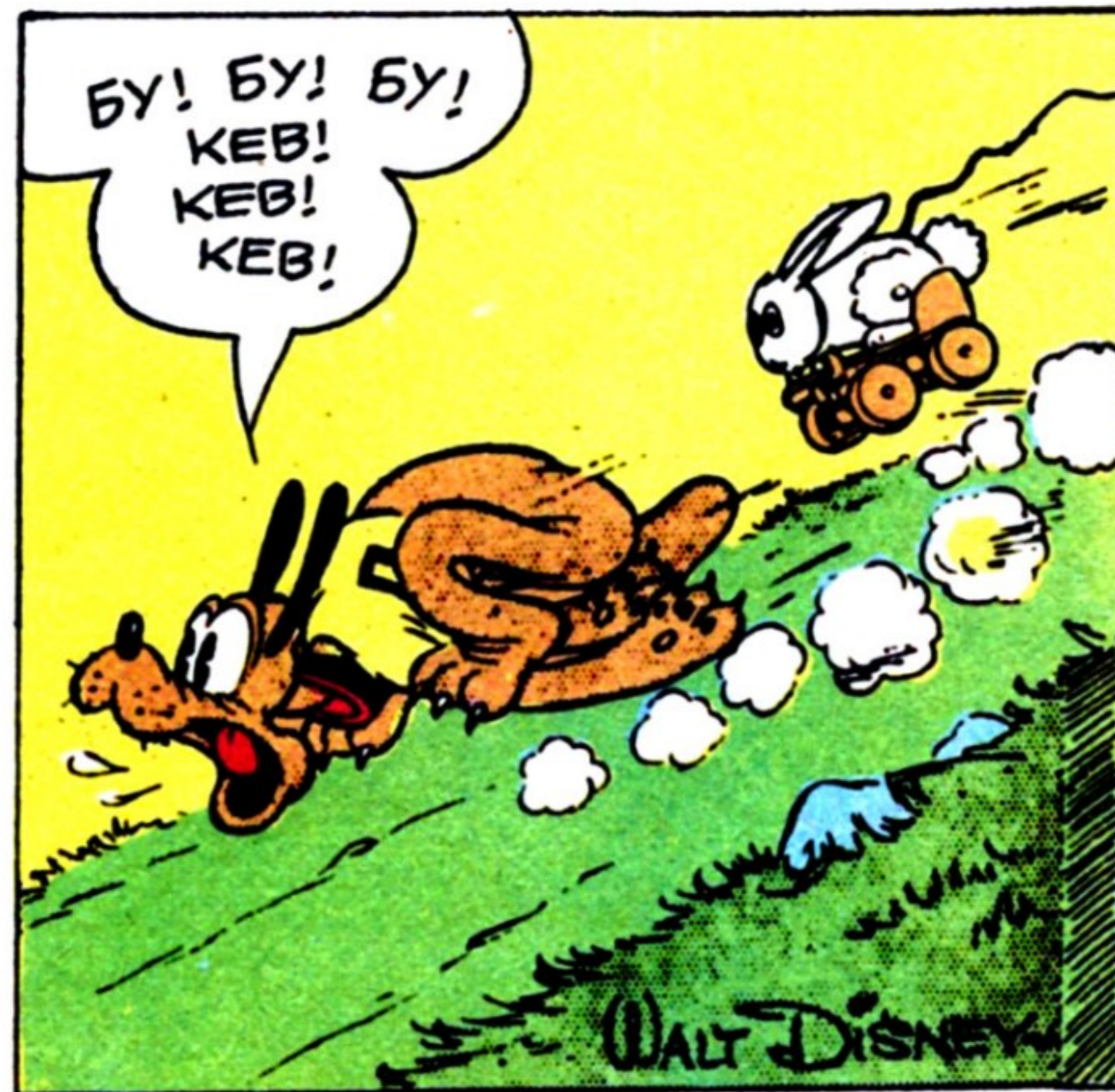
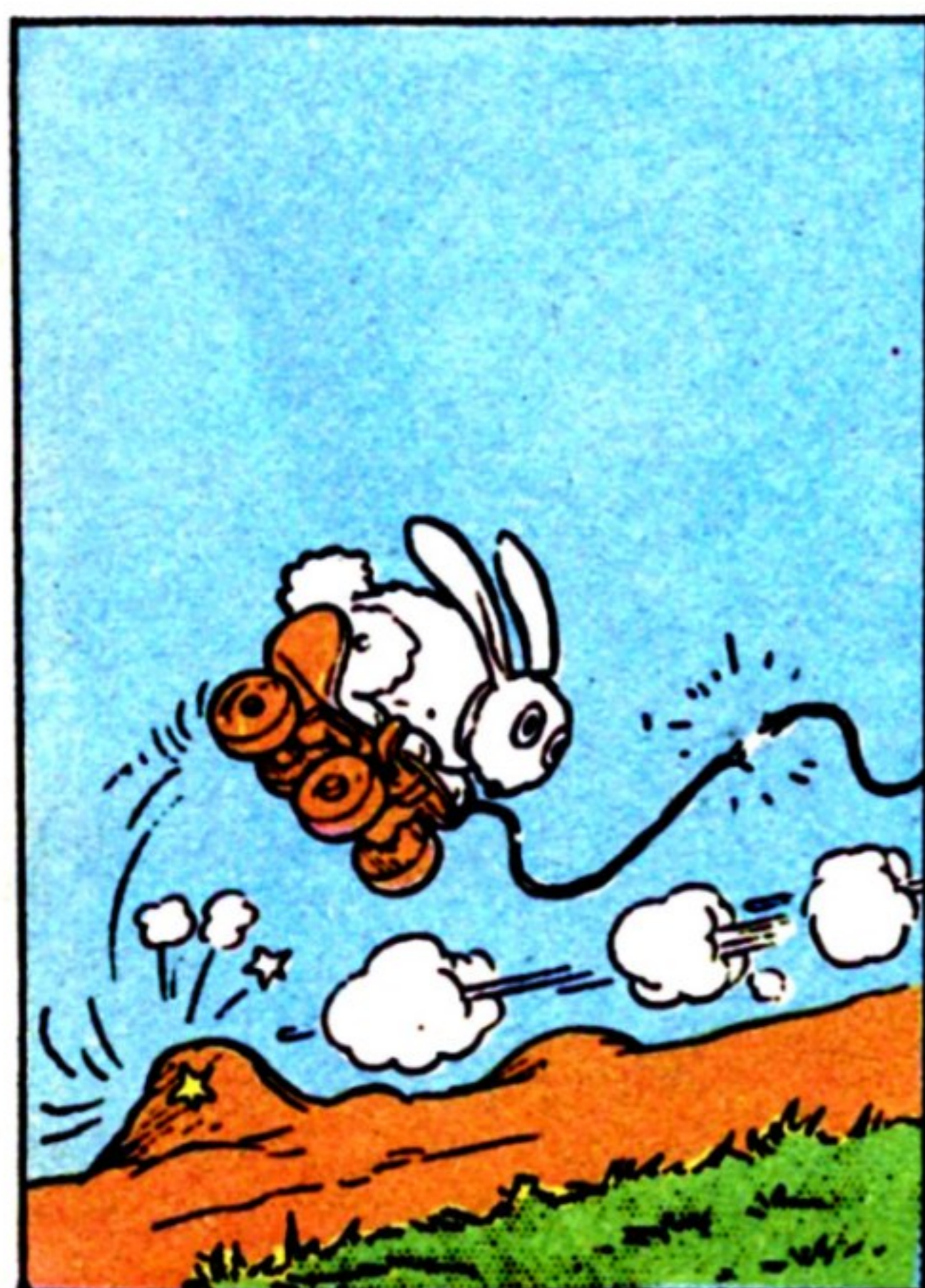
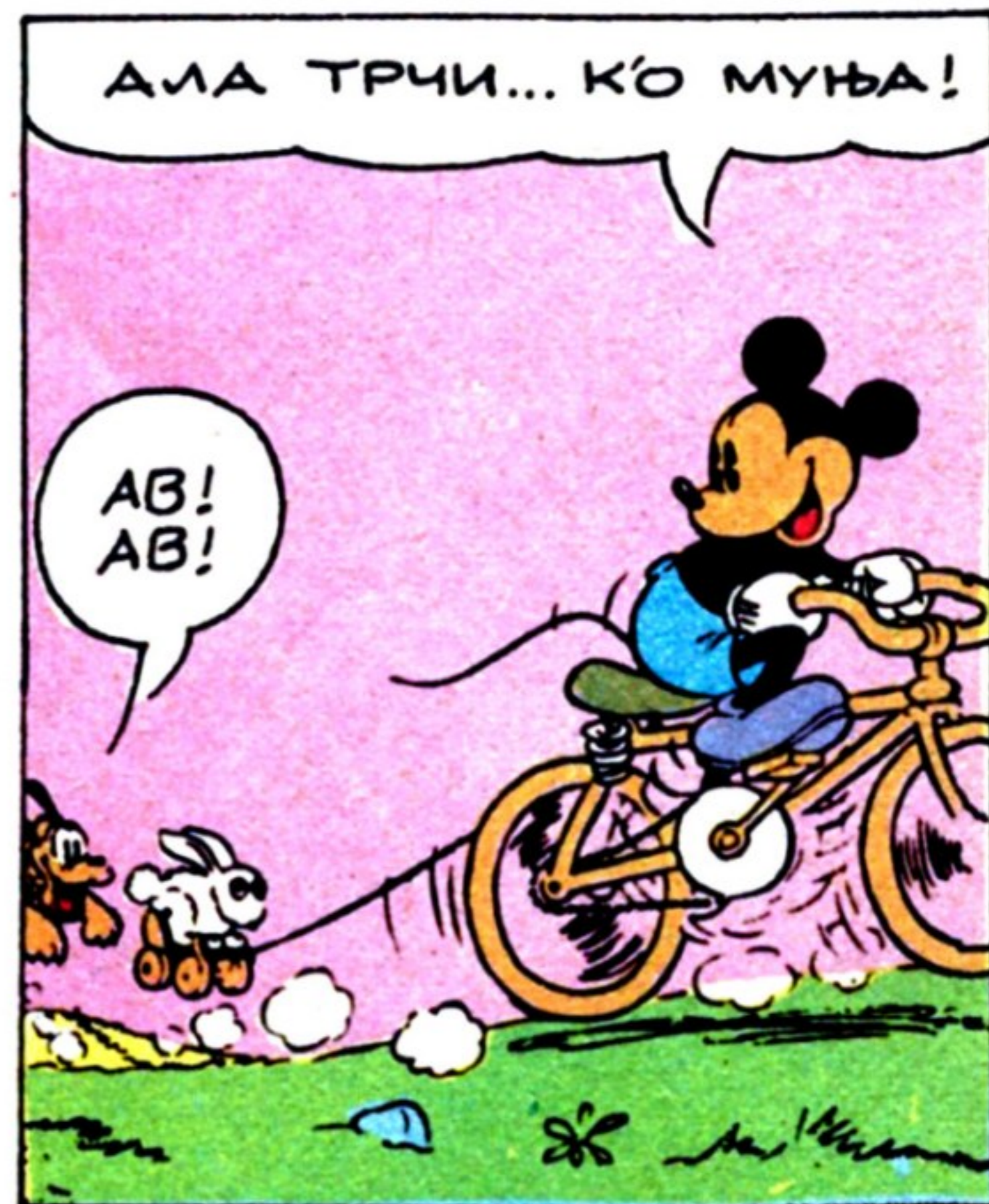
ВИДЕГЕШ
ТИ ШТА ОН
МОЖЕ!
ДОБИГЕ
ОН
ТРКУ!

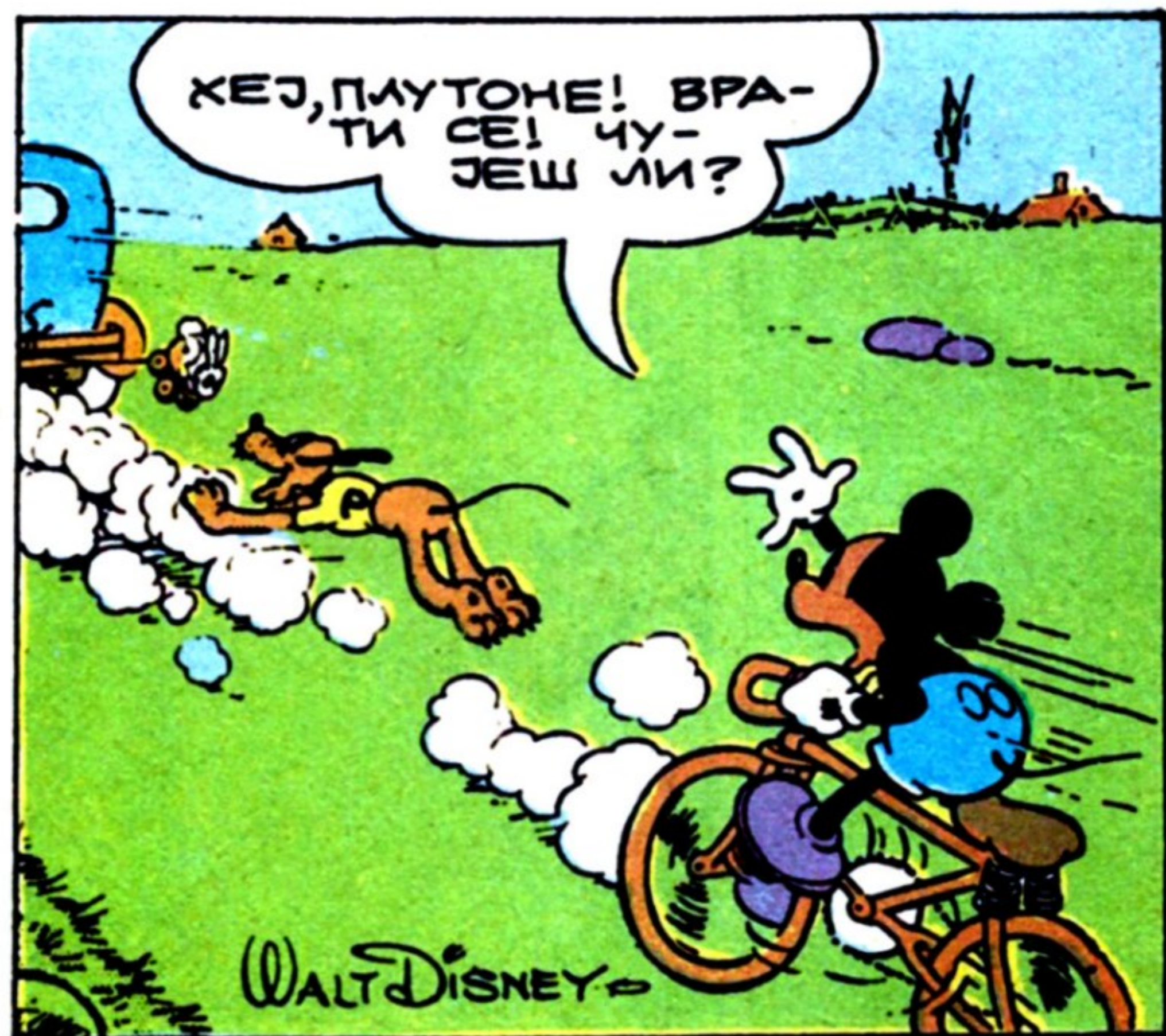
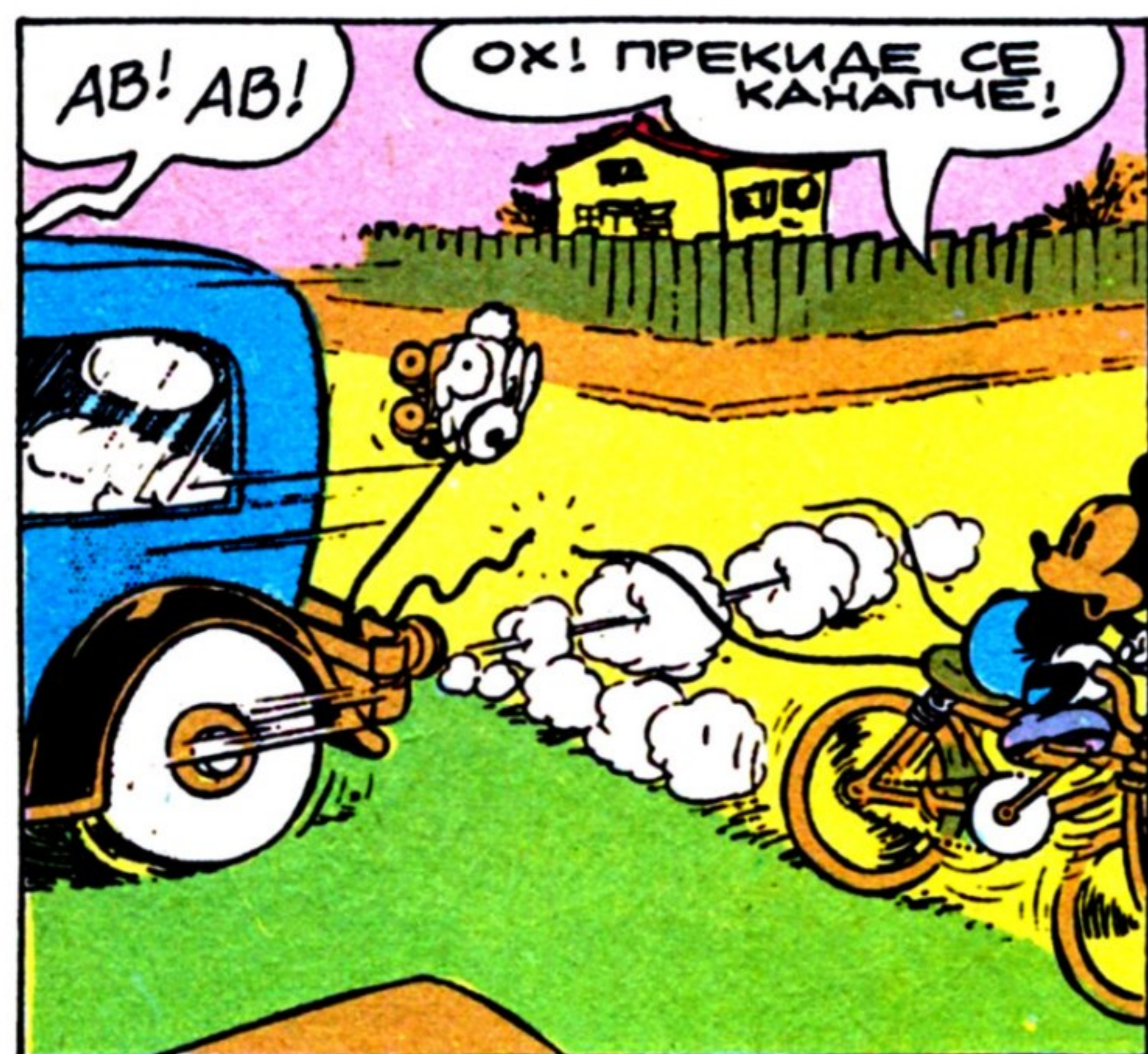
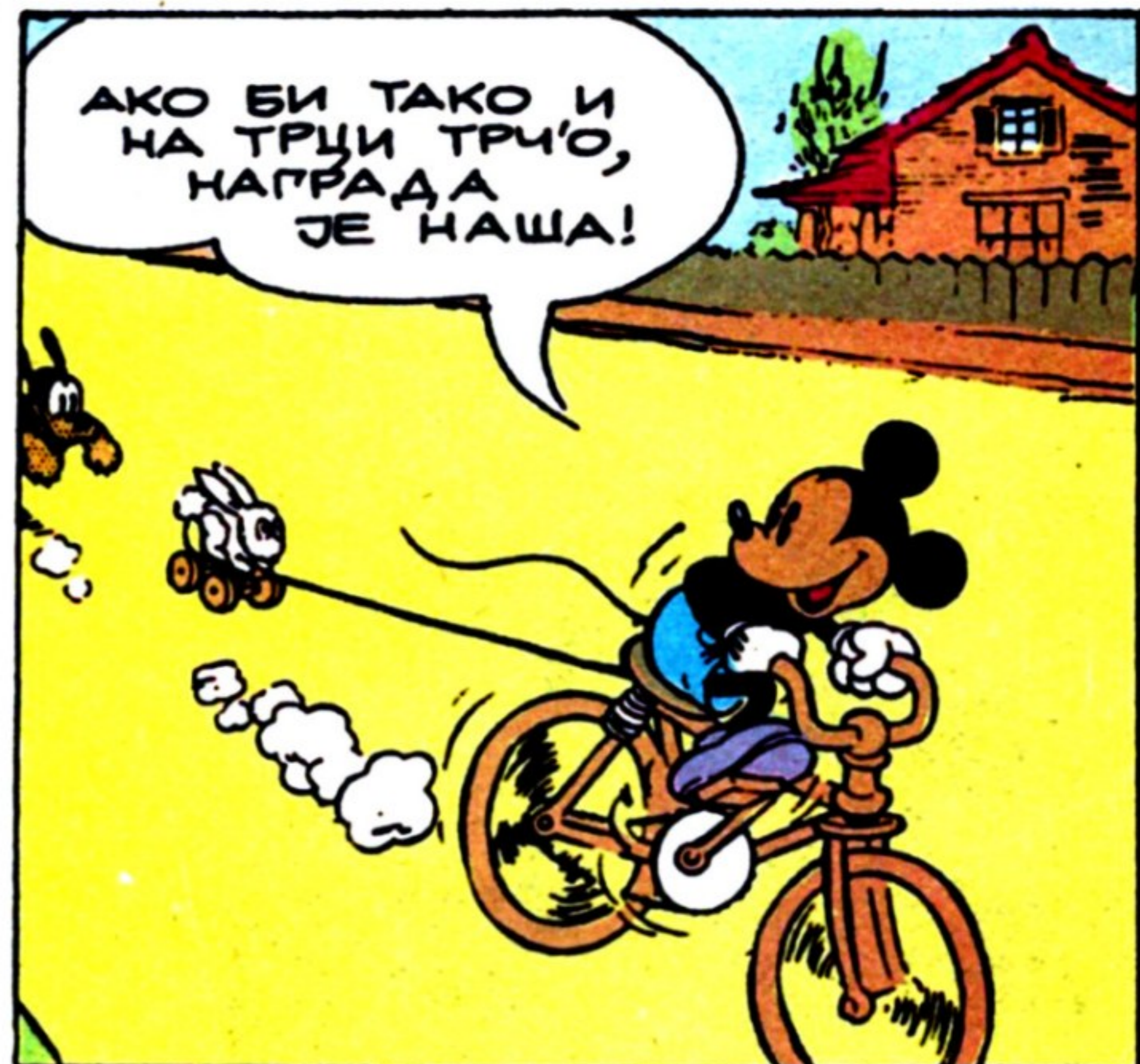
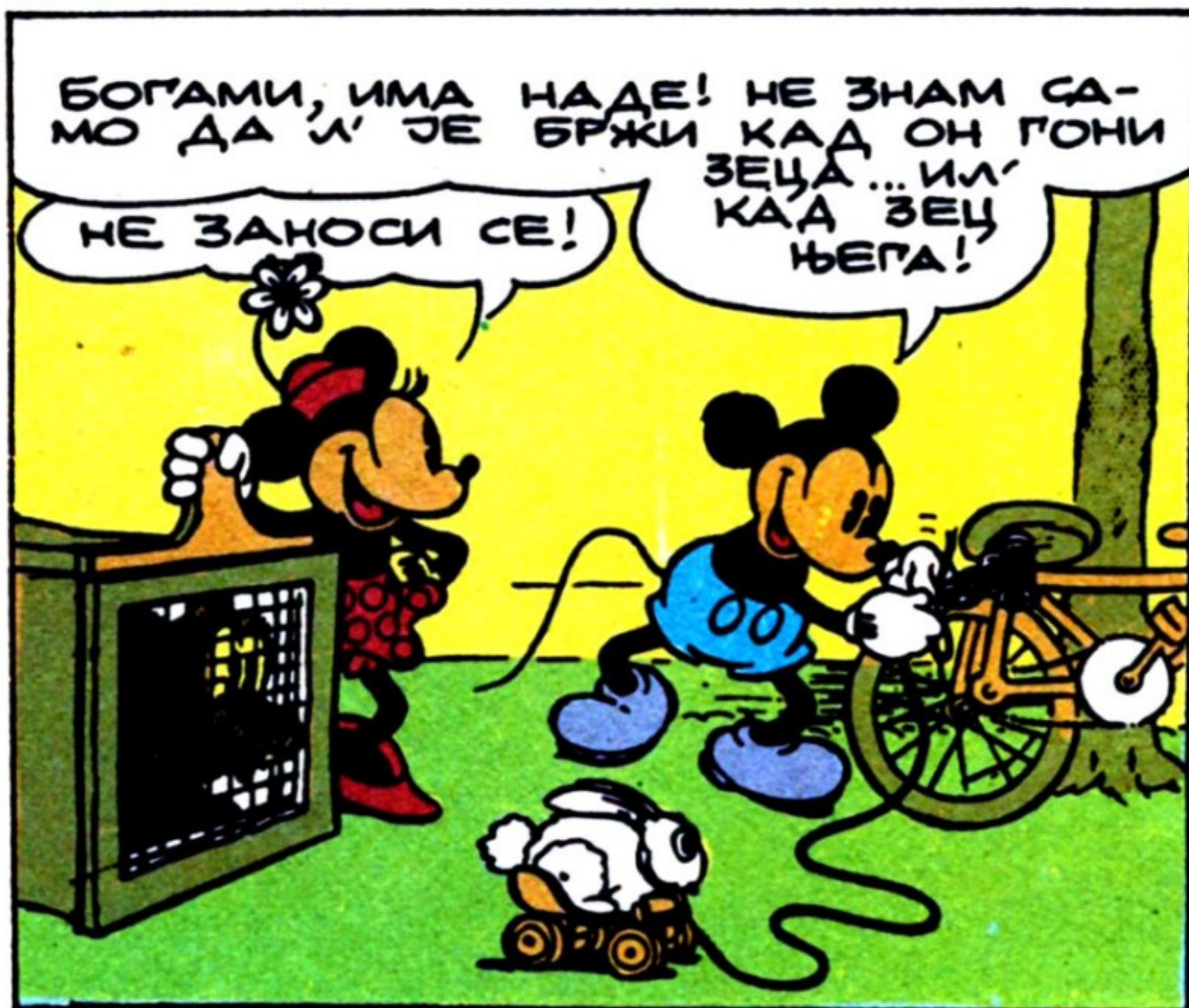
ХА! ХА! ХА!
ПА ТО ЈЕ
ВИЦ ГОДИНЕ!

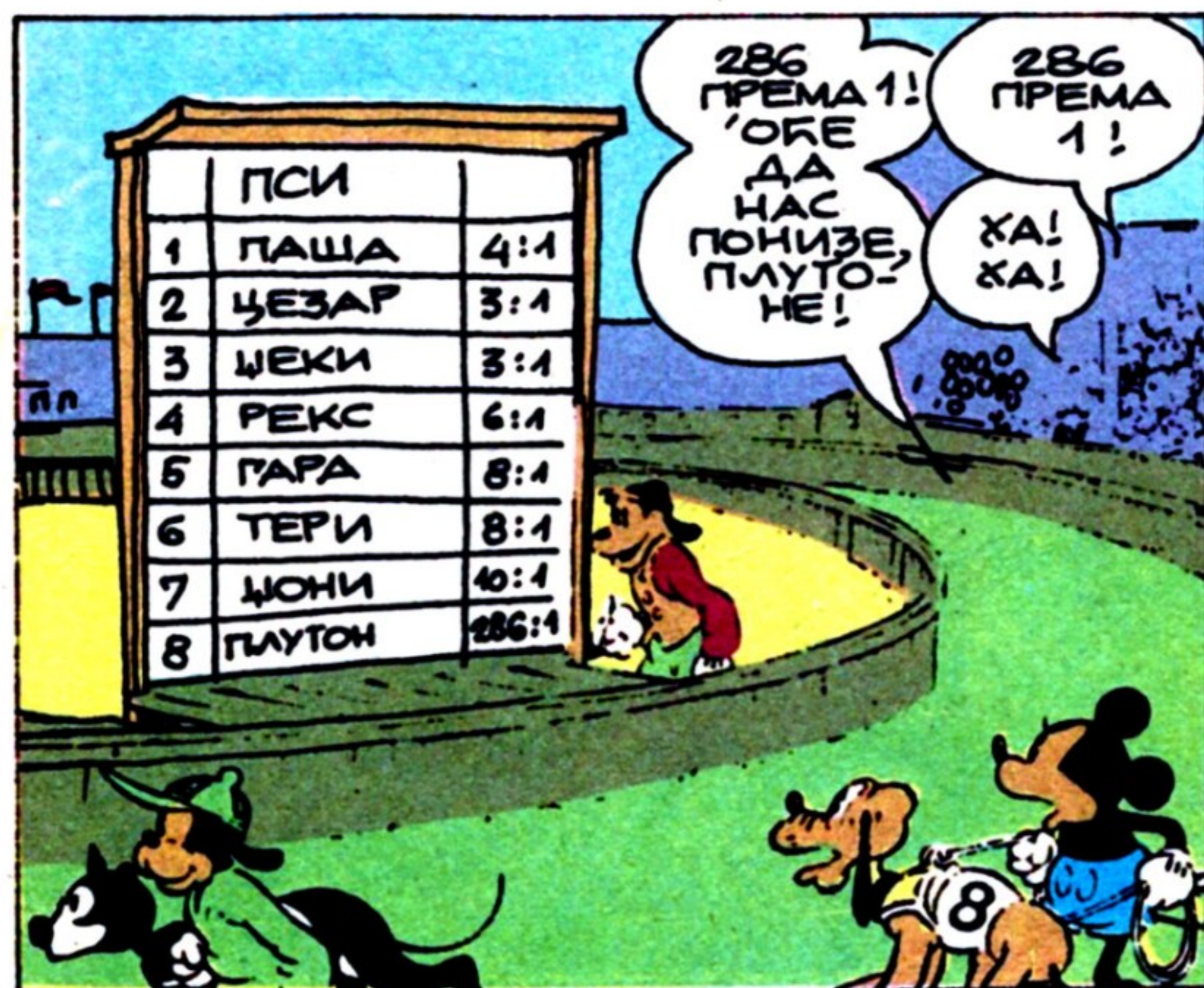
ДА БИ
НАТЕРАО
ПЛУТОНА
ДА
ТРЧИ,
МИКИ
ЈЕ БЕЗАО
ЗА
БИЦИКИ
ЈЕДНОГ
ПЛИША-
НОГ
ЗЕЧИГА
...

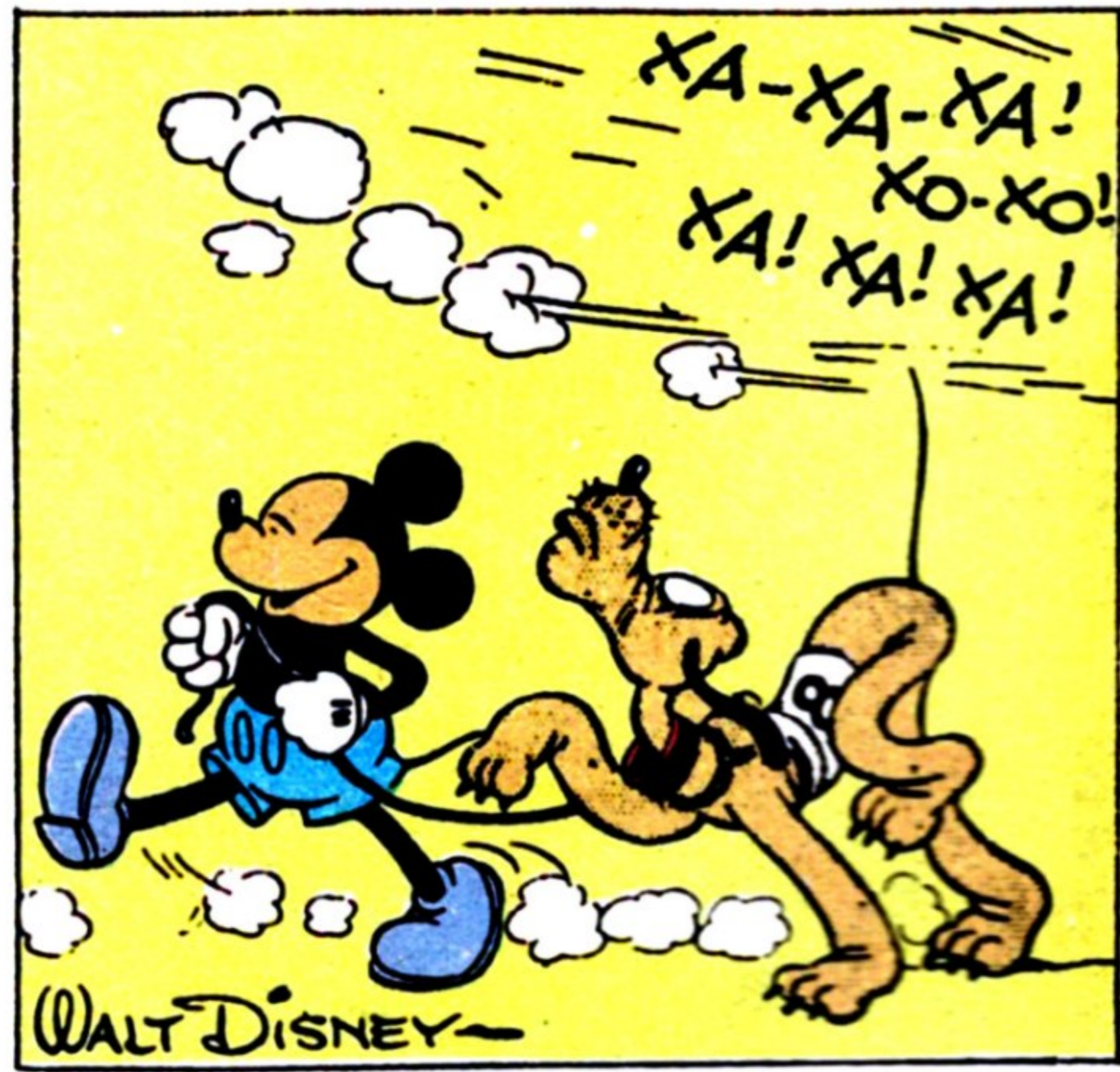
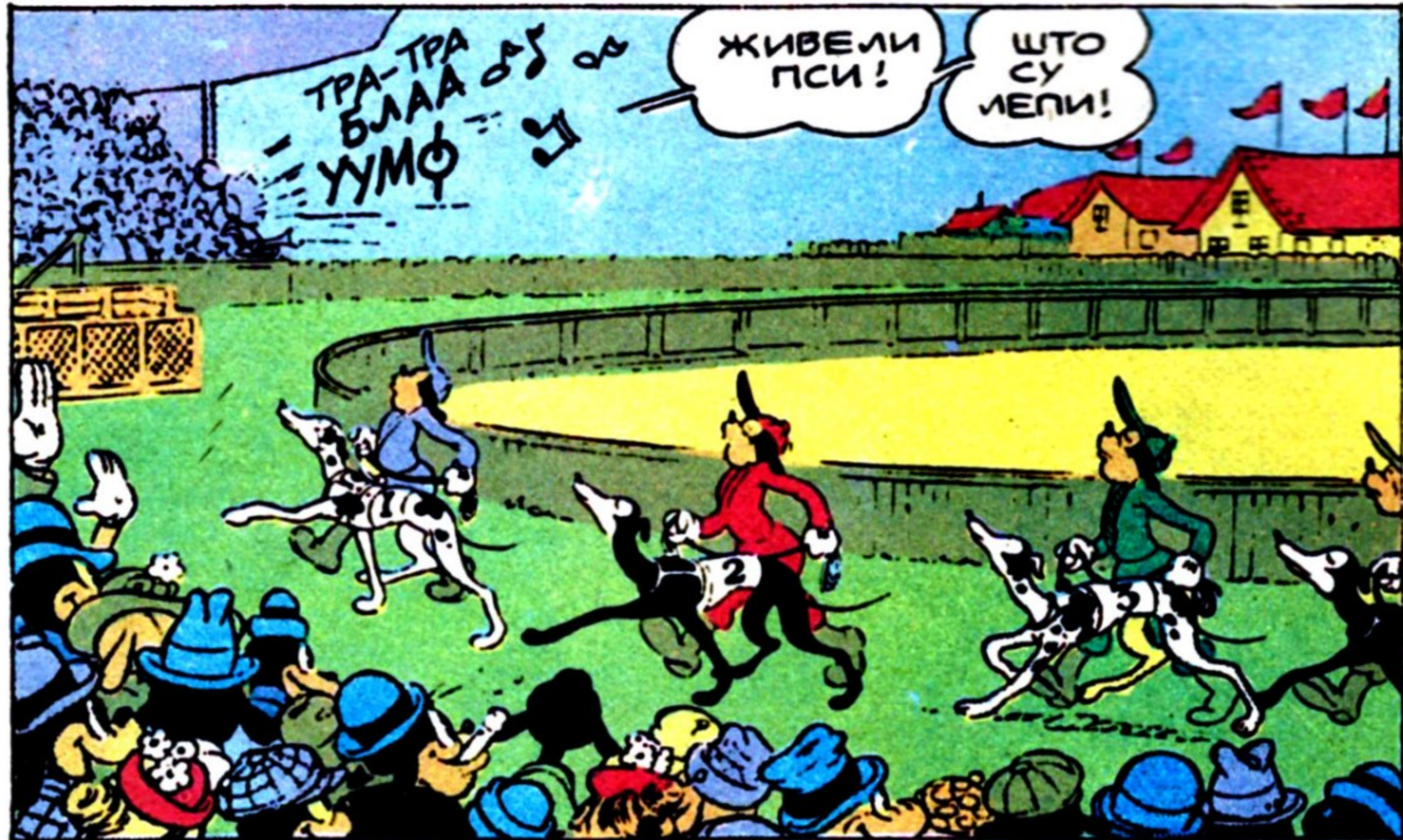

ДО-ШАО ЈЕ И ВЕЛИКИ ДАН...

ПУБЛИКА
ПРОСТО НЕ
МОЖЕ ДА
САЧЕКА
ПОЧЕТАК
ВЕЛИКОГ
ДОГАБАЈА...
БЛЕХ-
МУЗИКА
ТРЕШТИ

КОМЕДИЈА
ОД ТРКЕ!

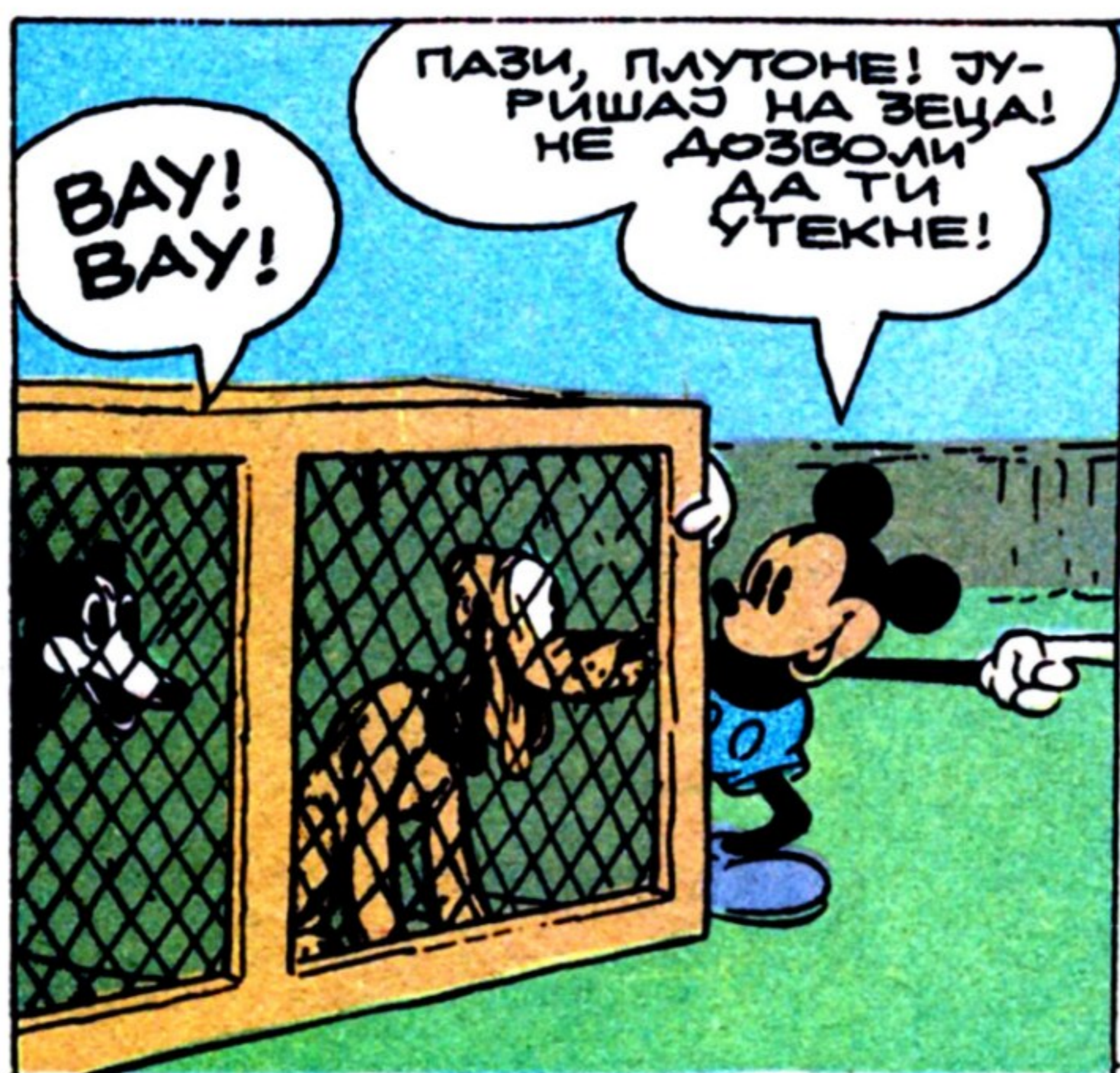
ШУБУКЛЕ ЈЕ КРИВ!
ОН ЈЕ ПРИХВА-
ТИО ПРИЈАВУ!

МИКИ ЈЕ ТОЛИКО
ПОНОСАН НА
СВОГ ПСА ДА
ГА НИСАМ
МОГ'О
ОДБИТИ!

ТРЕБА ВАС
ИЗБАЦИТИ
ИЗ ЖИРИЈА,
ШУБУКЛЕ!

СВИ ПСИ
СУ У
КАВЕЗИ-
МА.
ЕЛЕКТРИЧ-
НИ
ЗЕЦ
ЈЕ
ВЕК
ПУШТЕН!
САД
ГЛЕ
КАВЕЗИ
ОТВО-
РИ-
ТИ...

ВАУ!
ВАУ!

ПАЗИ, ПЛУТОНЕ! ЈУ-
РИШАЈ НА ЗЕЦА!
НЕ ДОЗВОЛИ
ДА ТИ
УТЕКНЕ!

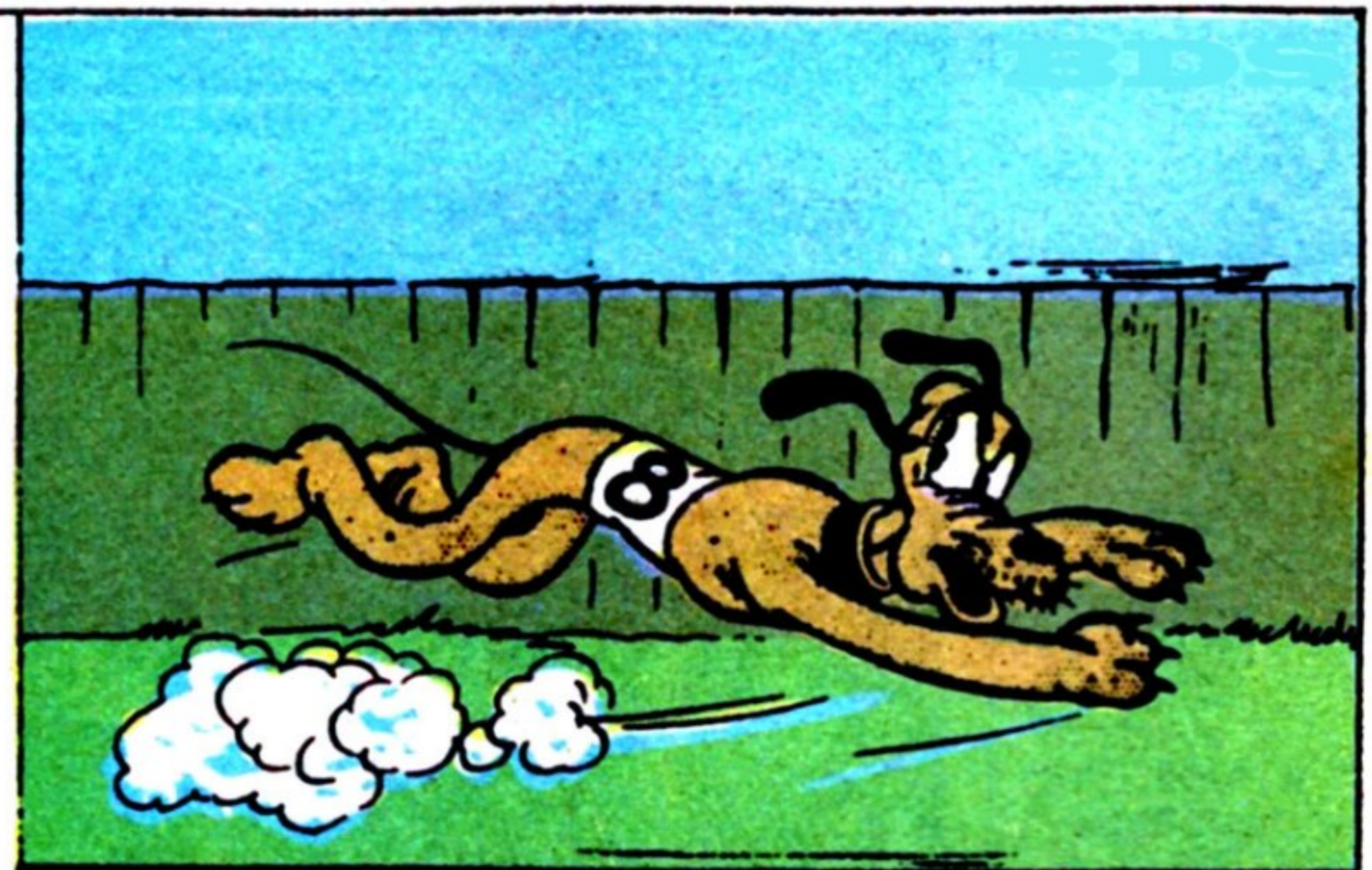
ПАЖЊА, ПАЖЊА!
У КАВЕЗИМА НЕСТРП-
ЉИВО ЧЕКАЈУ НАЈ-
ПЛЕМЕНИТИЈИ ПСИ!
ЕЛЕКТРИЧНИ ЗЕЦ ЈЕ
ПОТРЧ'О... ДЕСЕТ МЕТА-
РА РАСТОЈАЊА... ДВА-
ДЕСЕТ... И ПСИ СУ
КРЕНУЛИ!

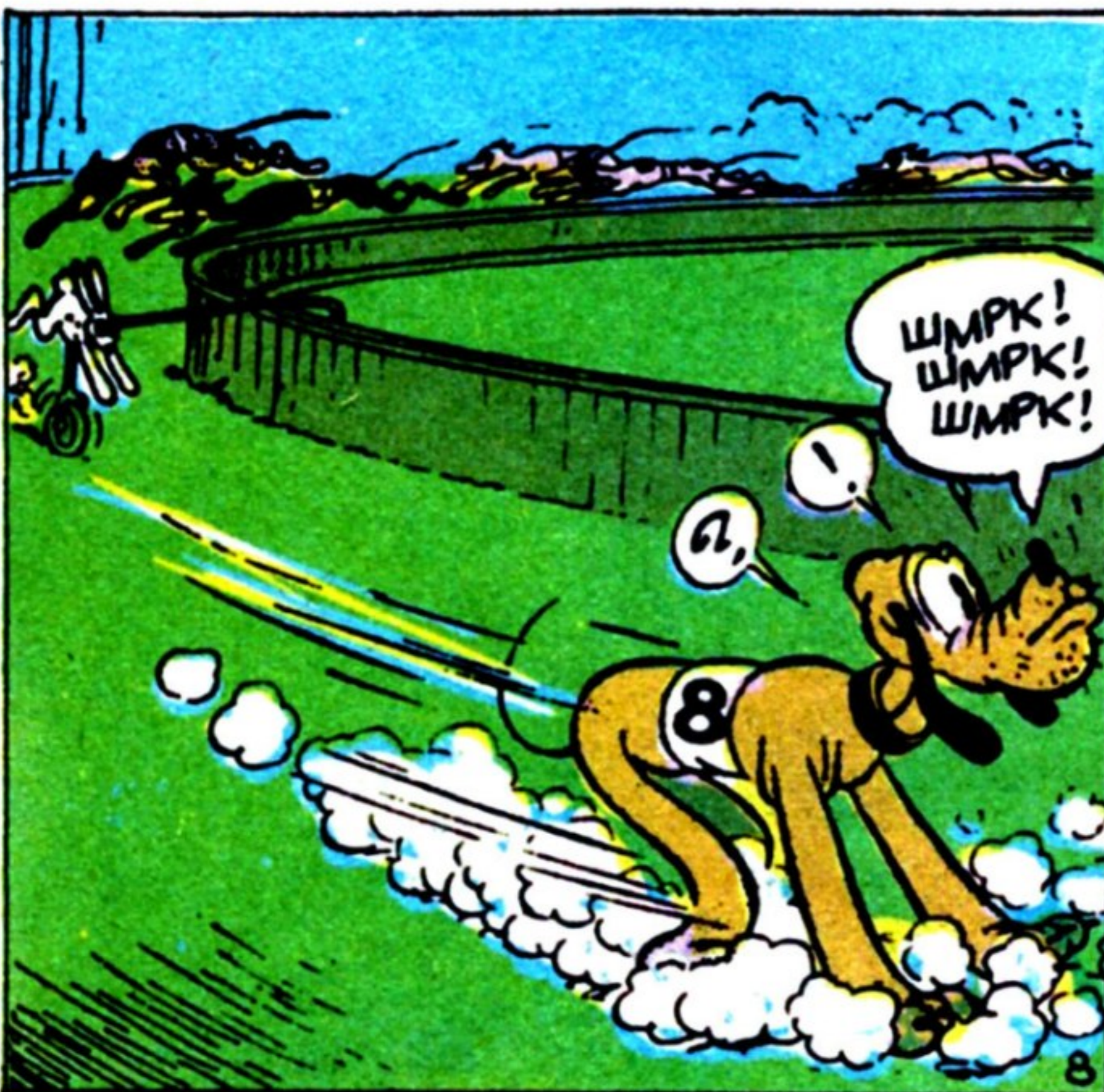
ПЛУТОНЕ! НЕС-
РЕДНИЧЕ!
ШТА ЧЕКАШ?

ВЕЛИКА
ТРКА ЈЕ
У ПУНОМ
ЈЕКУ,
САМО
СЕ
ПЛУТОН
НЕ
МИМЕ.
МИКИ
ГА
ПУРА,
АЛИ
НИШТА
НЕ
ПОМА-
ЖЕ...

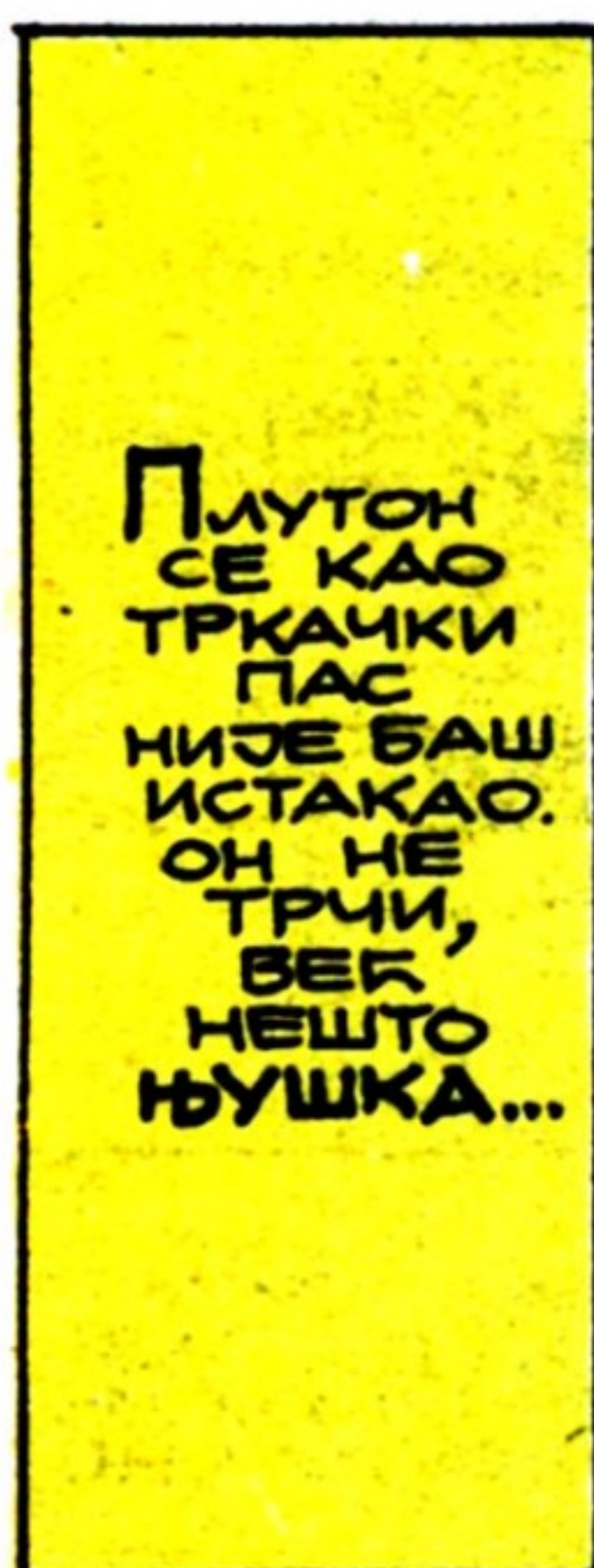

НЕ РАЗУМЕМ, ЧЕМУ ТОЛИКО УЗБУ-
БЕЊЕ! ТРЧАТИ ТЕК ТАКО, БЕЗ РАЗ-
ЛОГА! УОСТАМОМ, МЕНЕ НИКО НИ-
ЈЕ ПИТАО ТРЧИ ЛИ СЕ МЕНИ ИЛИ НЕ!

ОСТАЛИ
ПСИ ВЕК
СУ УШЛИ
У ДРУГИ
КРУГ,
А ПЛУТОН
ЈОШ НИЈЕ
НИ НА
ПОЛОВИ-
НИ ПРВОГ!
ОИ,
ОЧИГЛЕД-
НО,
НЕ
СКВАТА
ТРКУ
ОЗБИЉНО
...

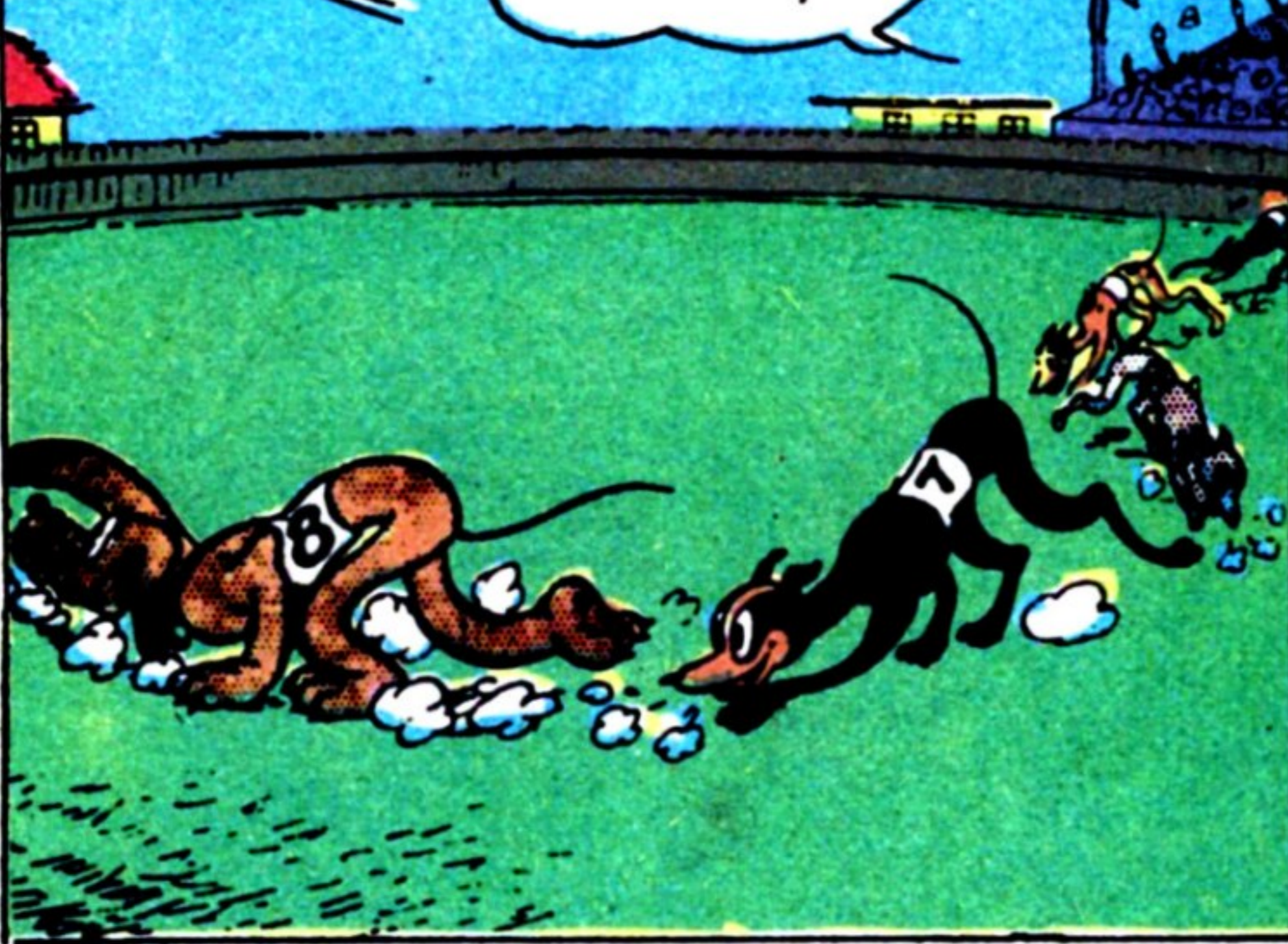

СВИ ПСИ ИДУ ЗА ПЛУТОНОМ... ВЕРОВАТНО ВЕРУЈУ ДА ЂЕ НАЂИ КАК-ВУ ДОБРУ КОСТ ...

ПА ОВО ЈЕ ПРАВА КАТАСТРОФА!

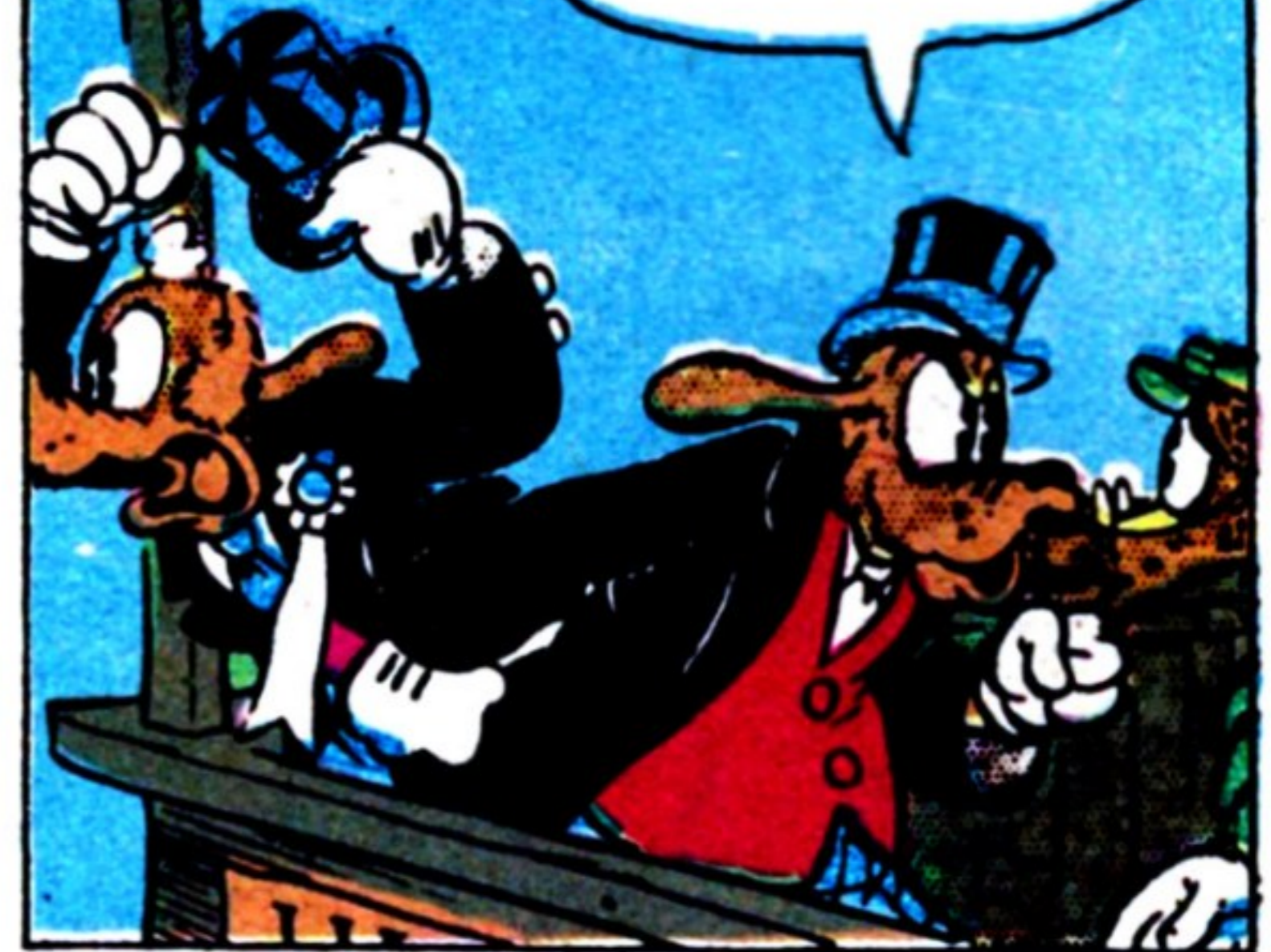
ПА ОВО ИСПАДЕ ЛОВ... А НЕ ТРКА!

ХА! ХА! ХА! ХА!

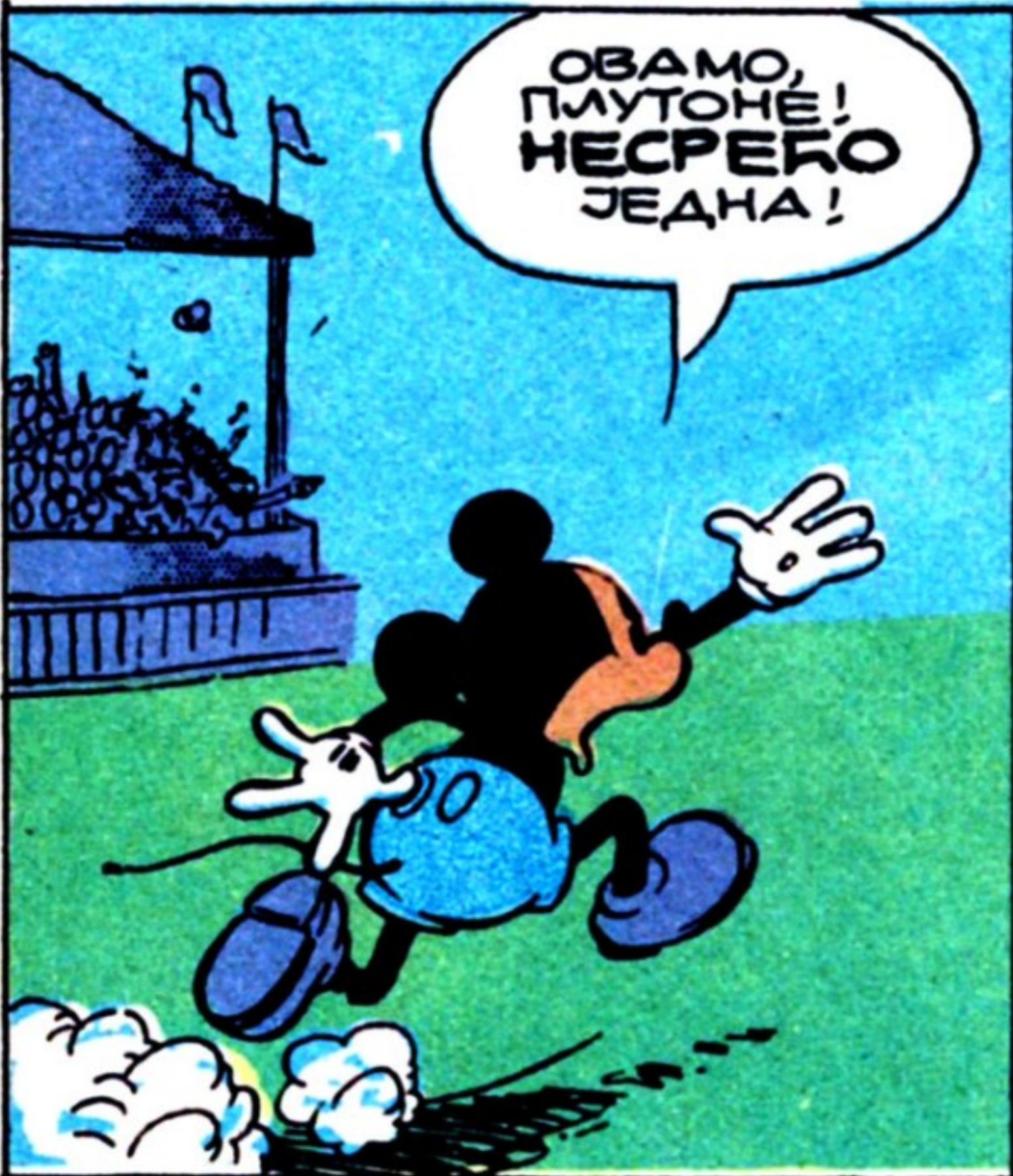

ПОЛУДЕЂУ! ТА ЖИВОТИЊА НАМ ЈЕ СВЕ УПРОПАСТИМА!

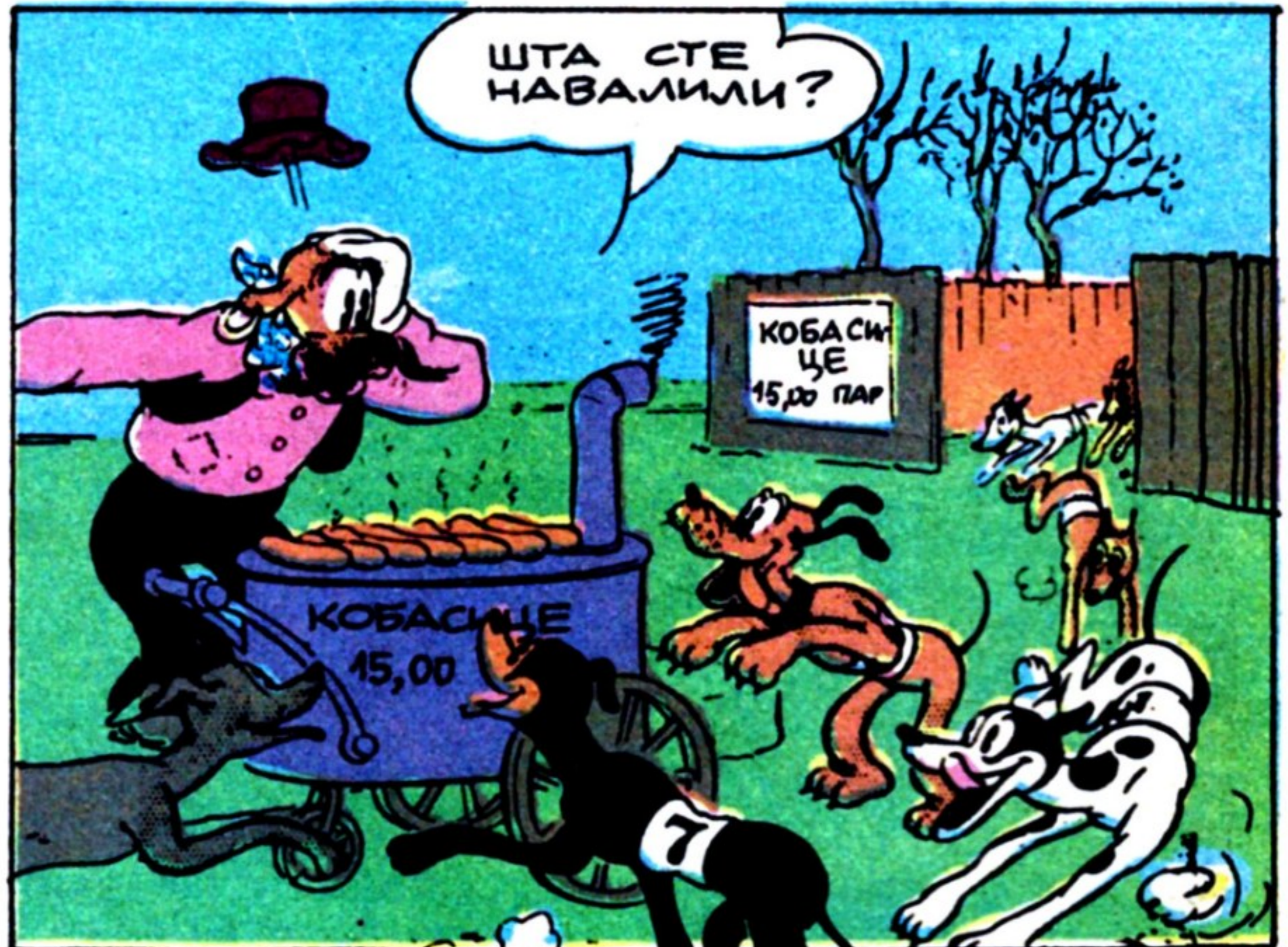
ЗА СВЕ СТЕ ВИ КРИВИ, ШУБУКЛЕ!

ОВАМО, ПЛУТОНЕ! НЕСРЕЂО ЈЕДНА!

ШТА СТЕ НАВАЛИЛИ?

ЦЕО ГРАД СМЕЈЕ СЕ МИКИЈУ И ЊЕГОВОМ ПСУ ...

ЈЕ Л' ТО ТАЈ СЛАВНИ ТРКАЦ?

БРАВО, ПЛУТОНЕ! СТВАРНО СИ КОМУЊА!

ДОСТА!

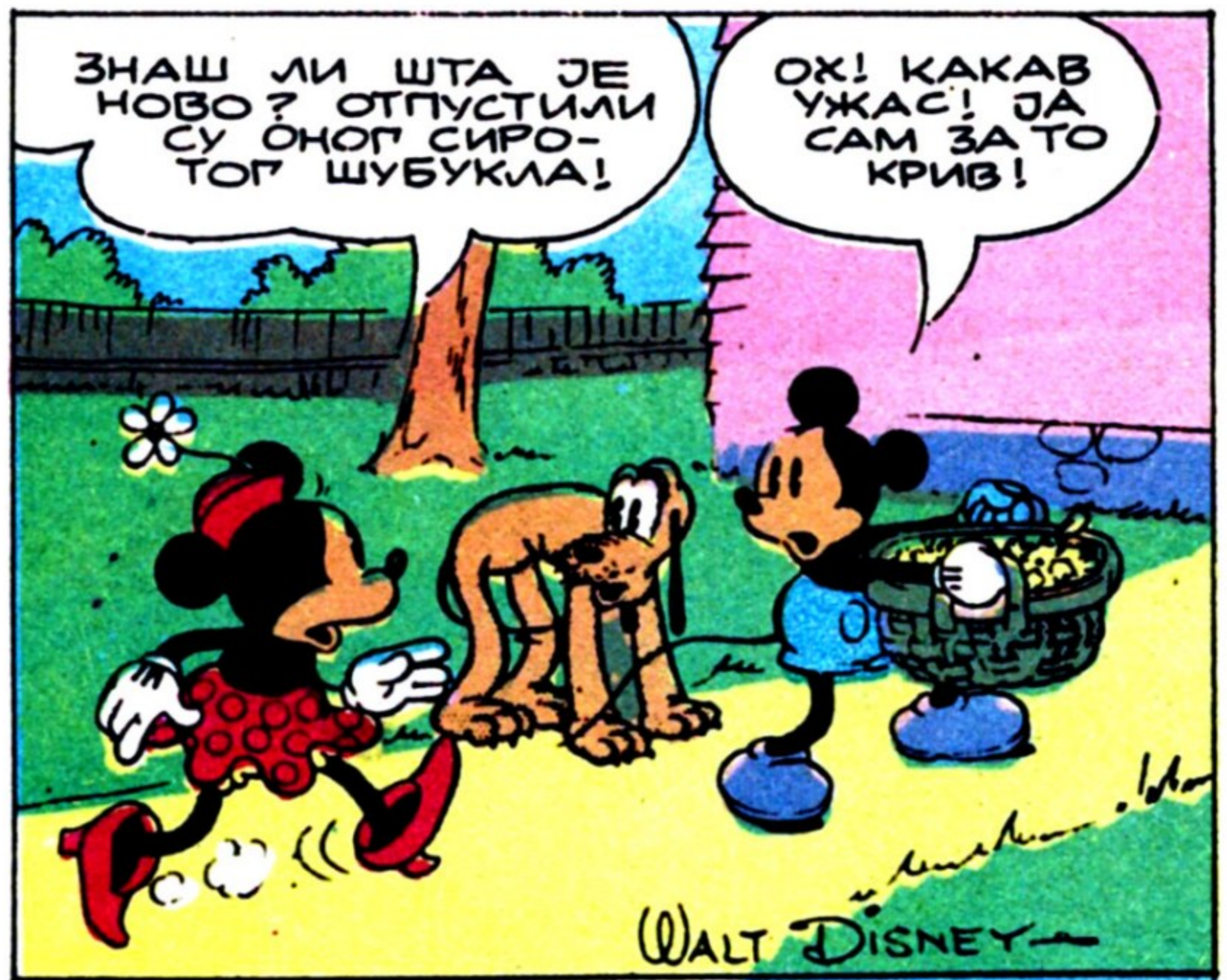
ГРРР!

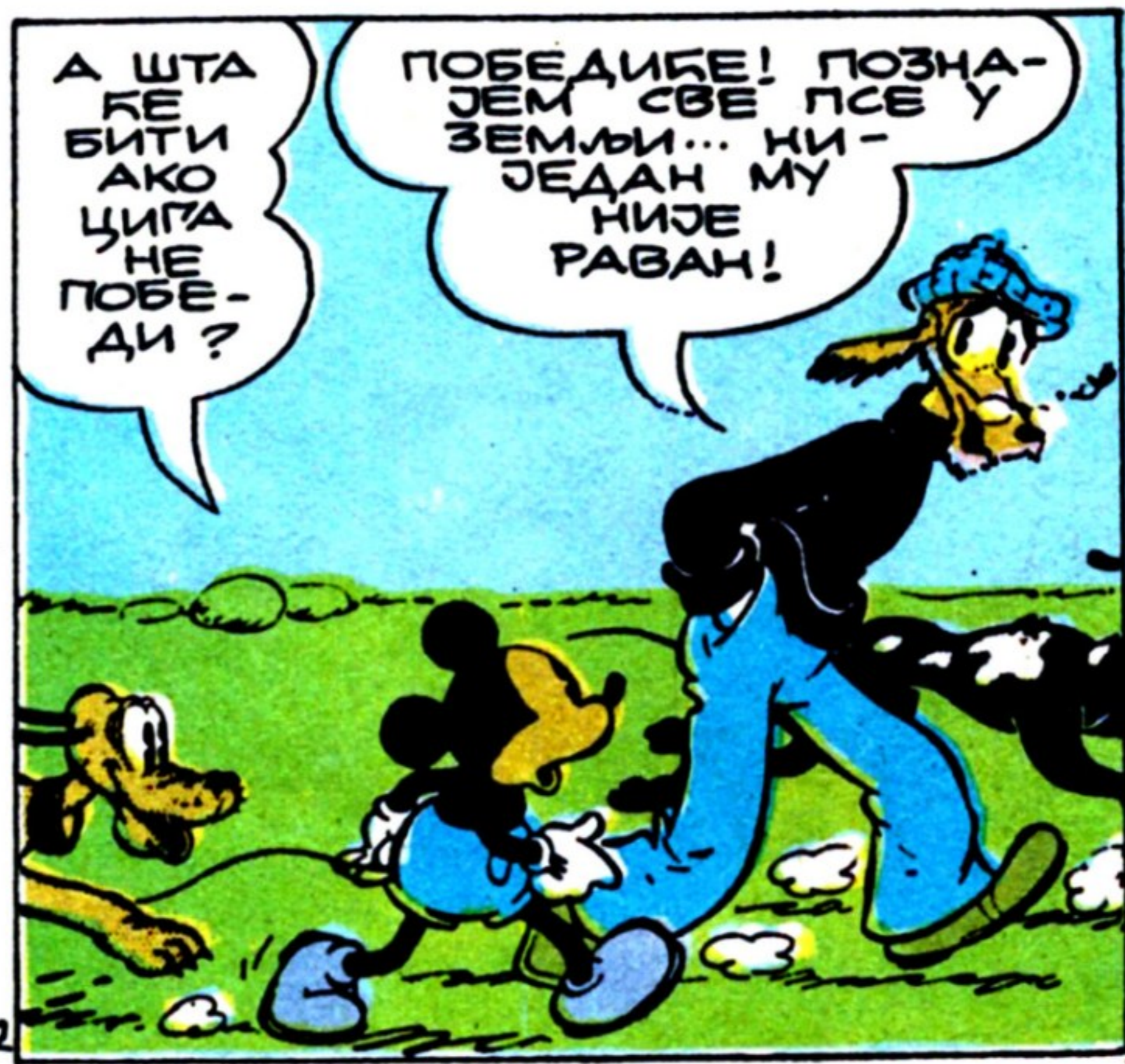
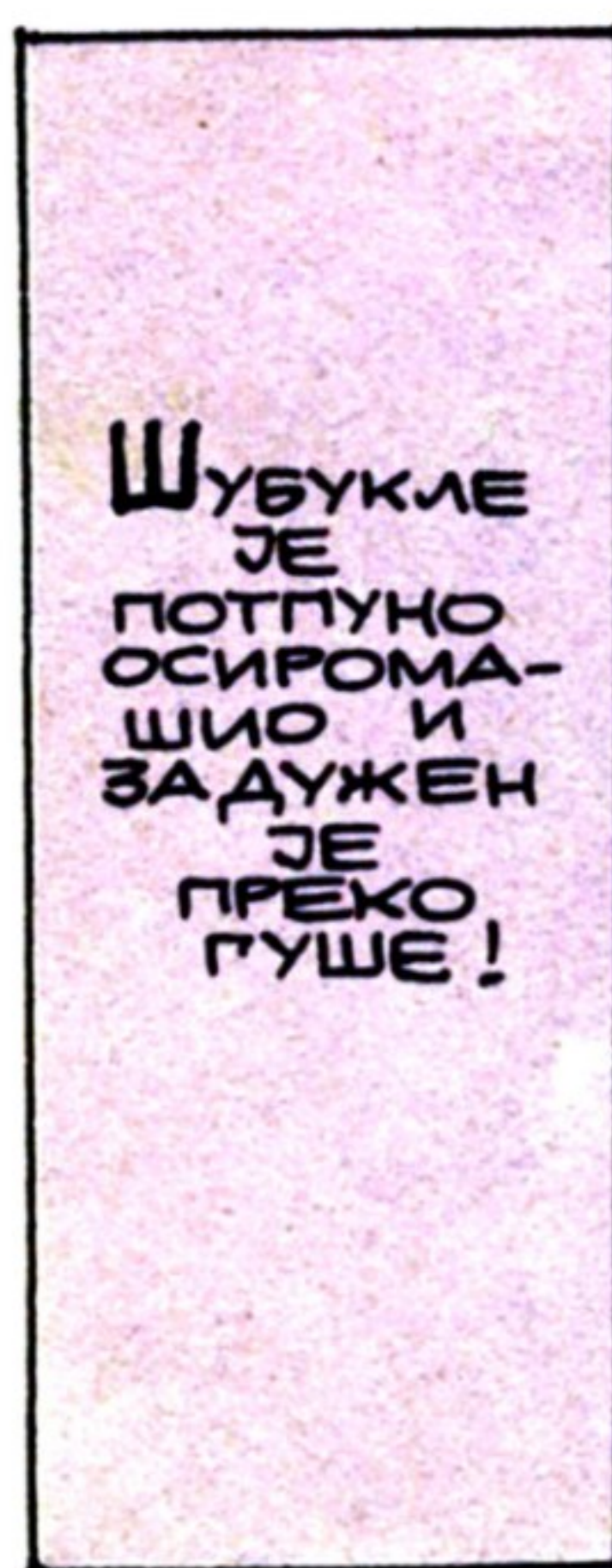
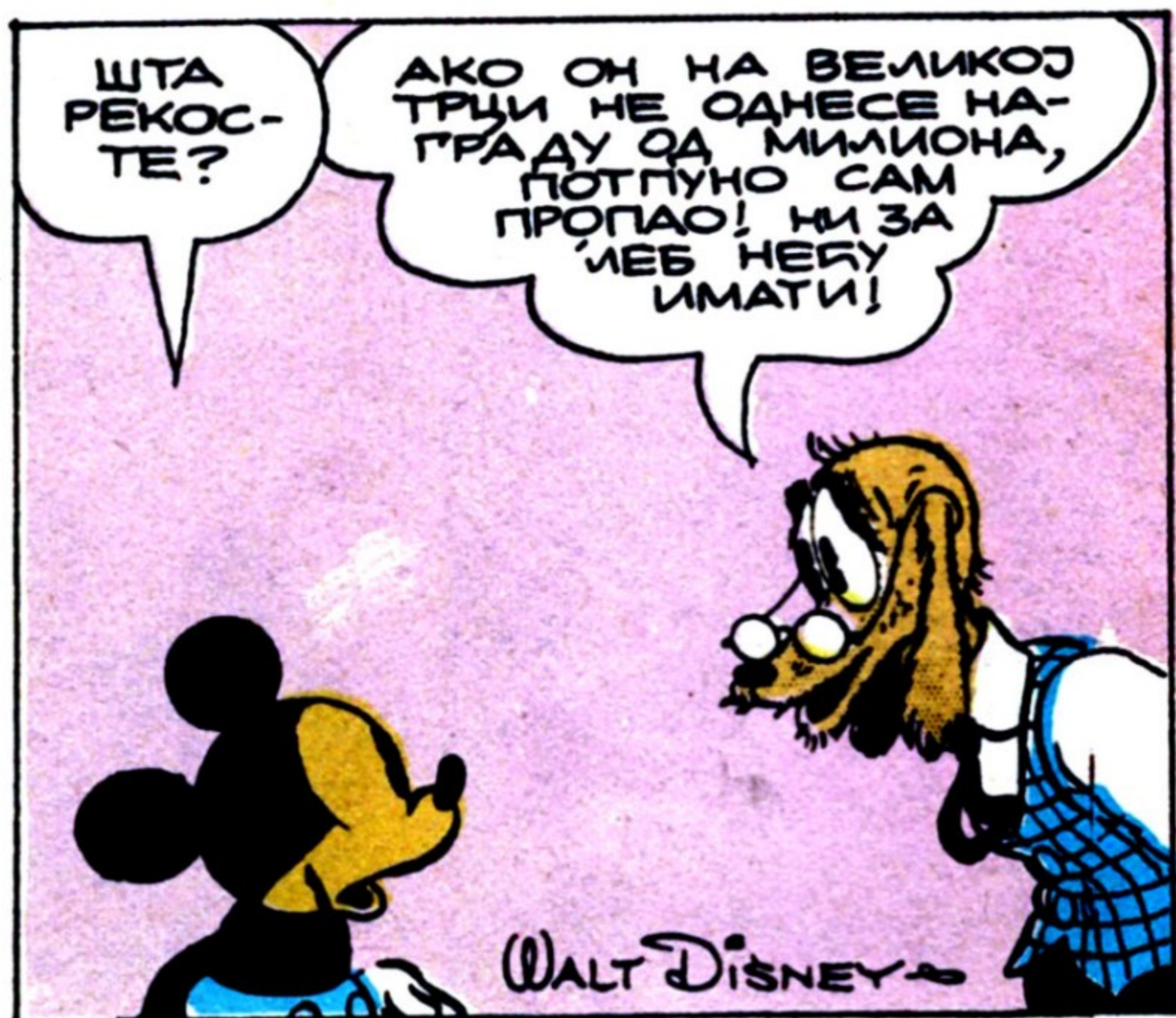
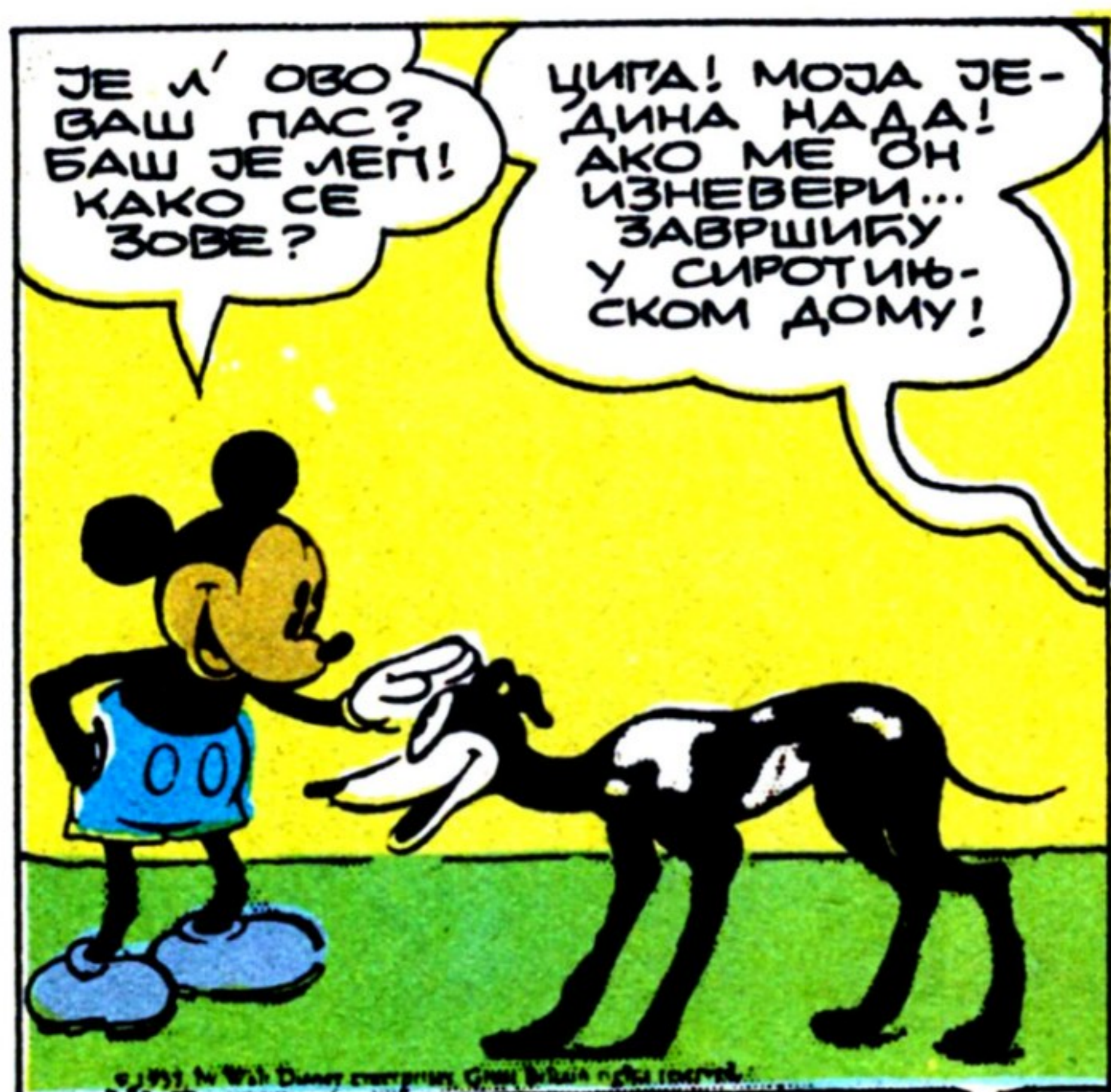
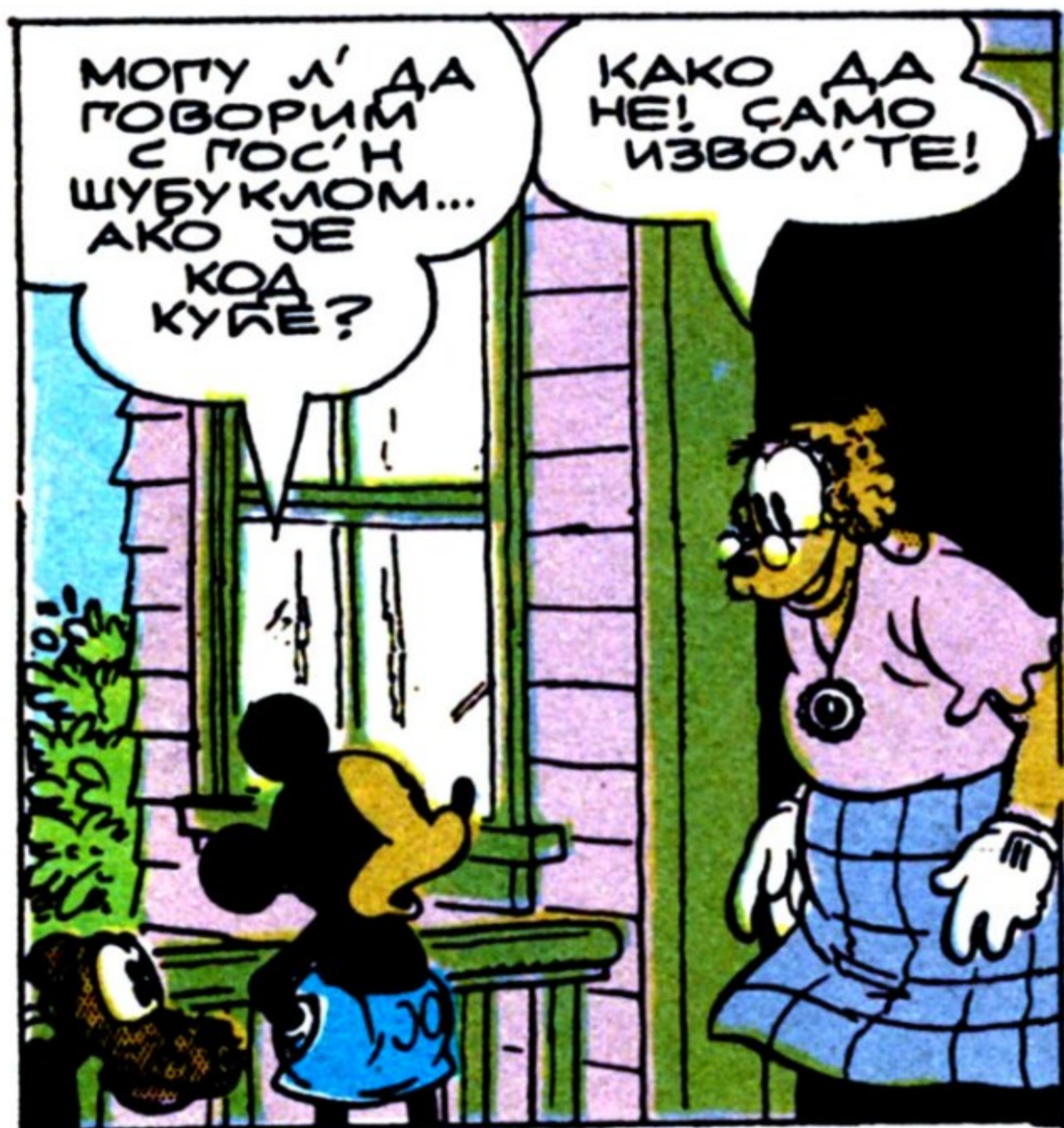

ГОРЕ ГЛАВУ, МИКИ! ИДУЋЕ ГОДИНЕ СИГУРНО ЂЕ ПОБЕДИТИ НА ТАКМИЧЕЊУ ЦИРКУЗАНЕРА!

ШТА ЈЕ ТУ СМЕШНО?

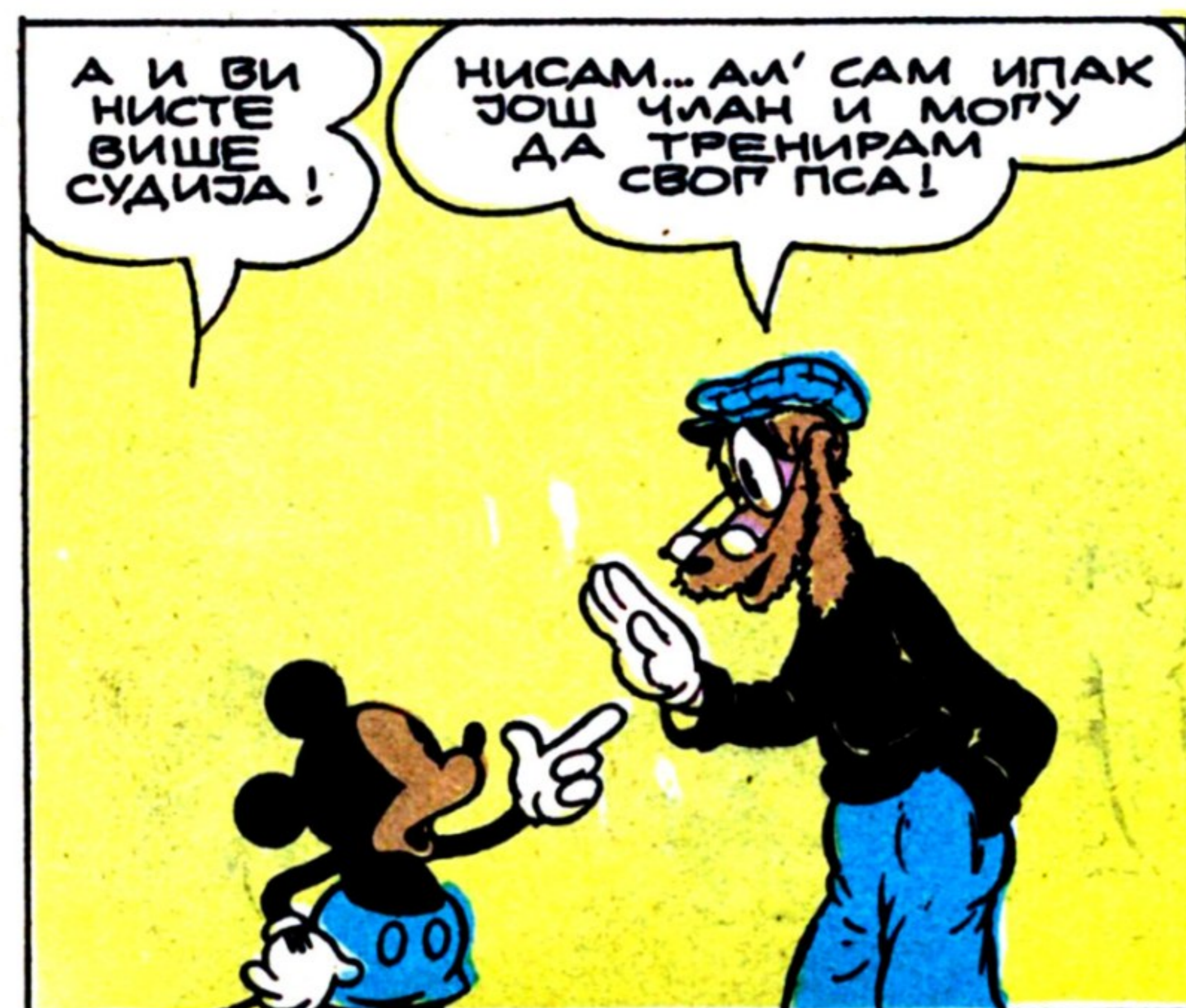

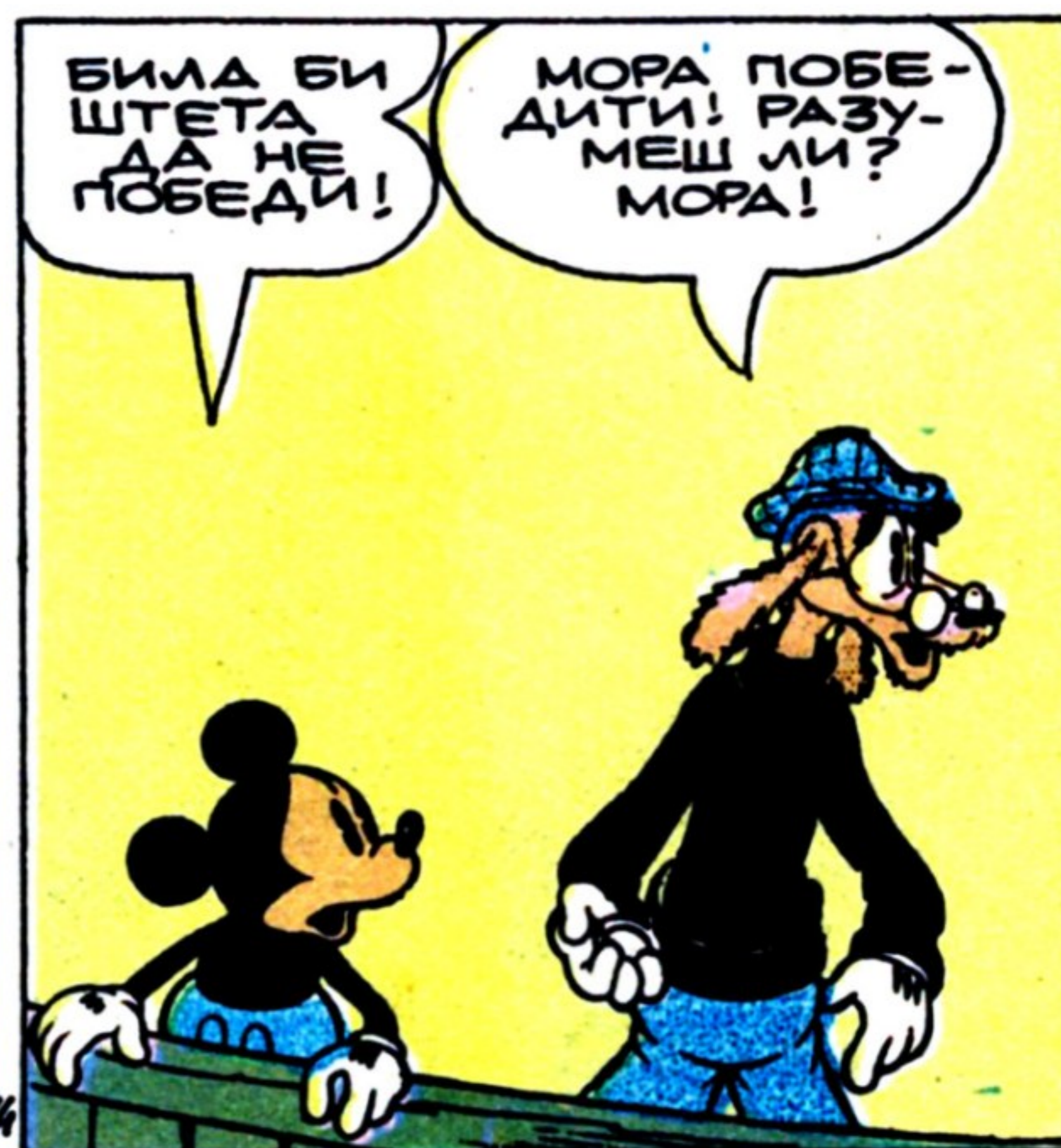
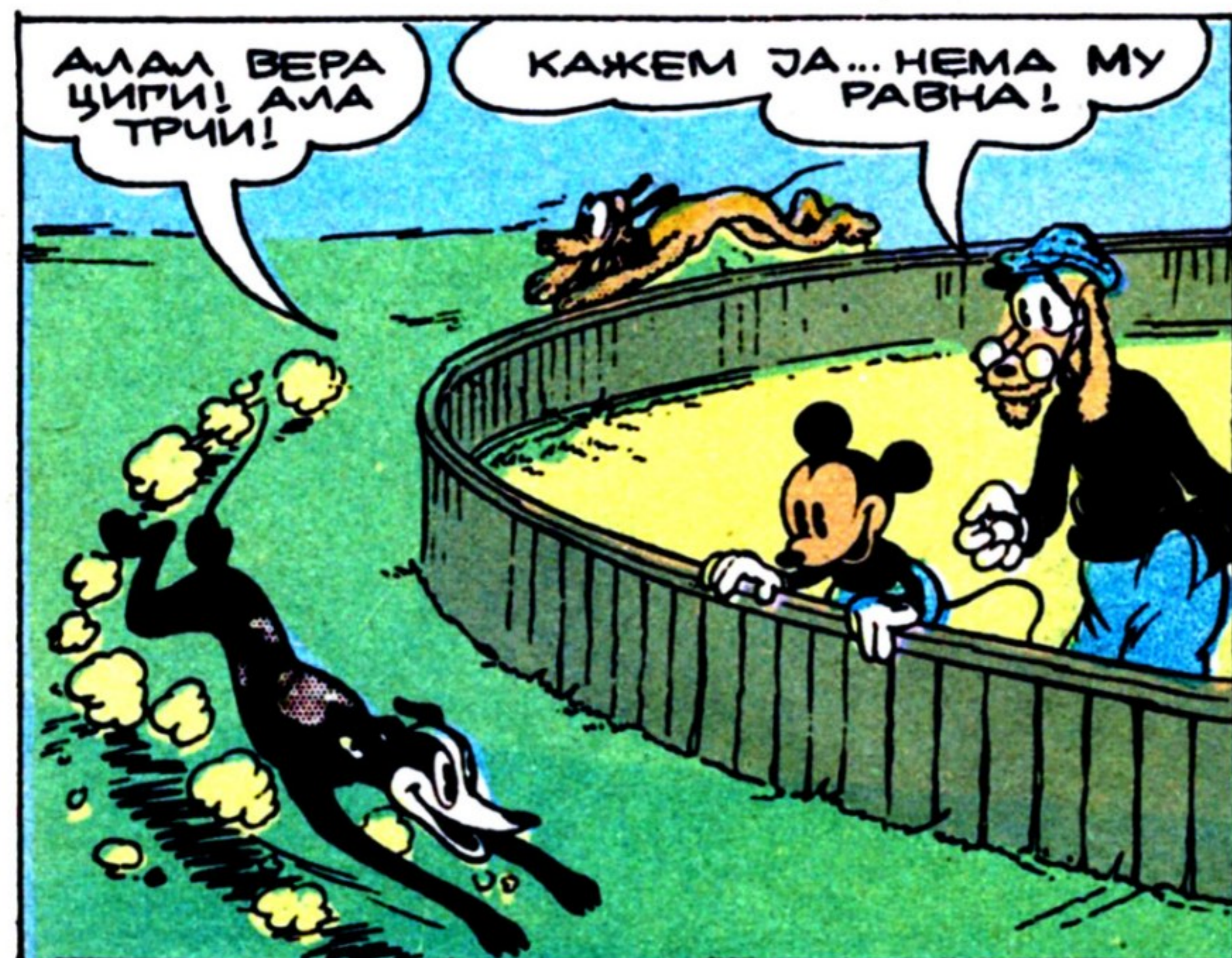
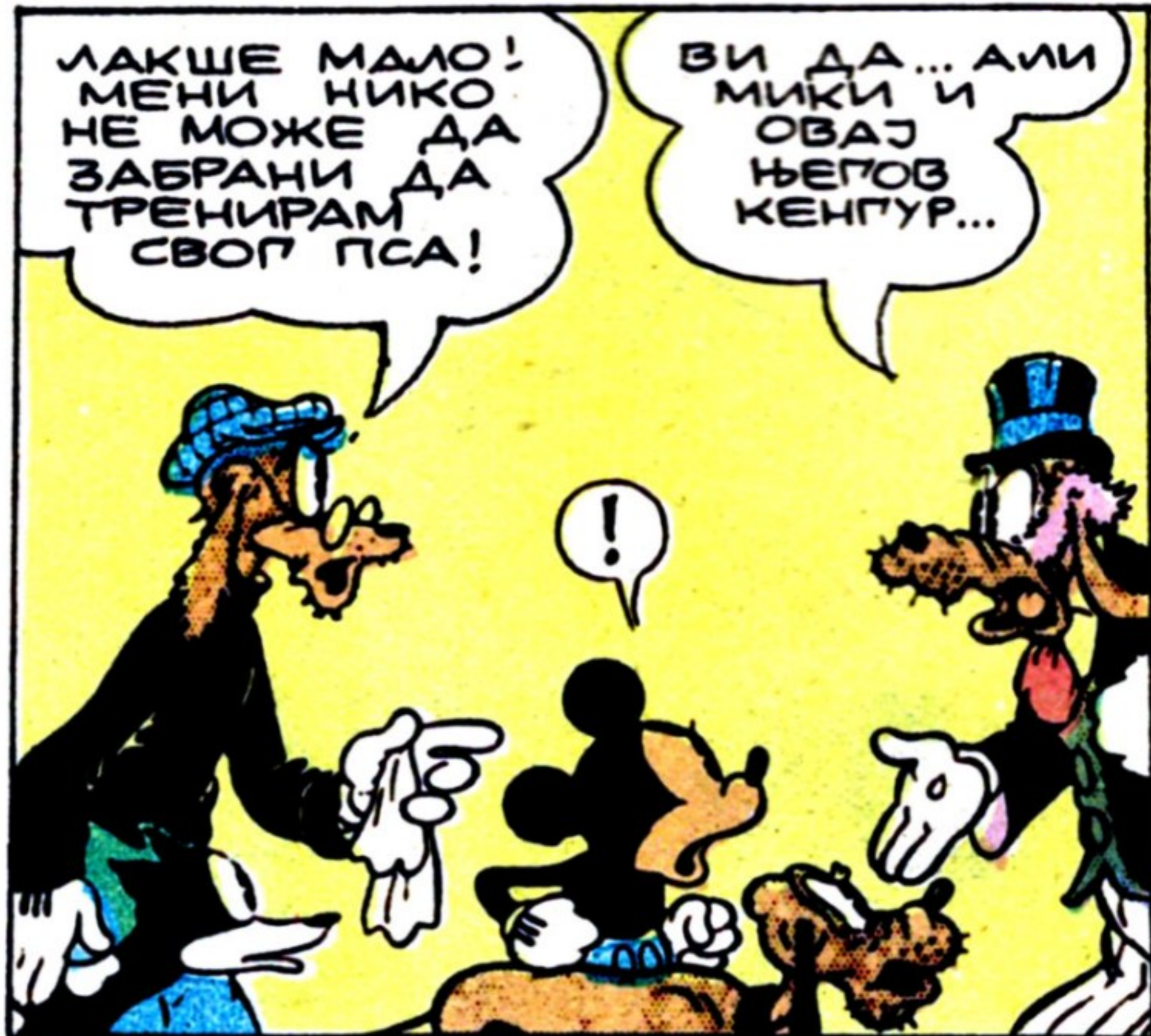

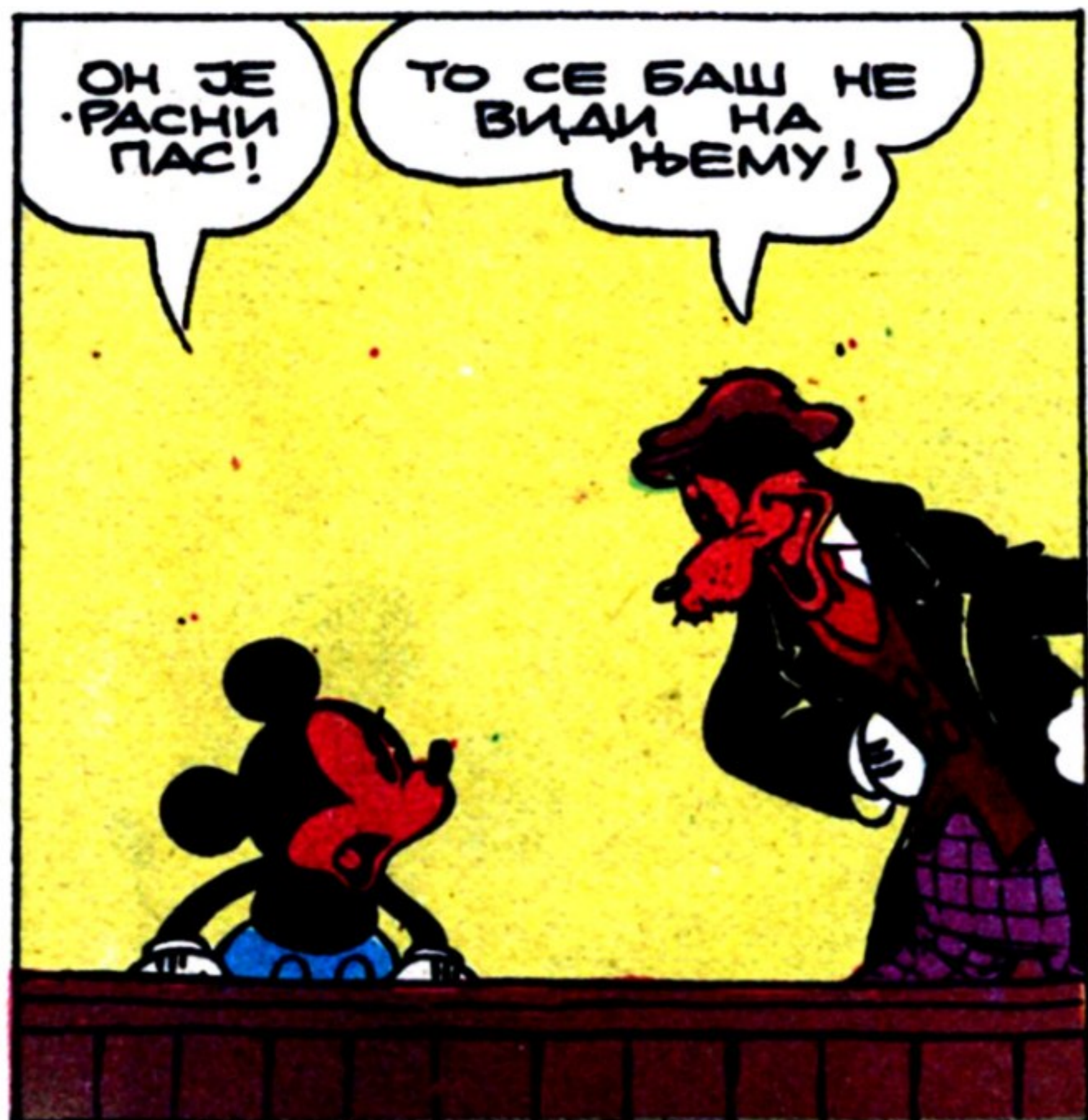
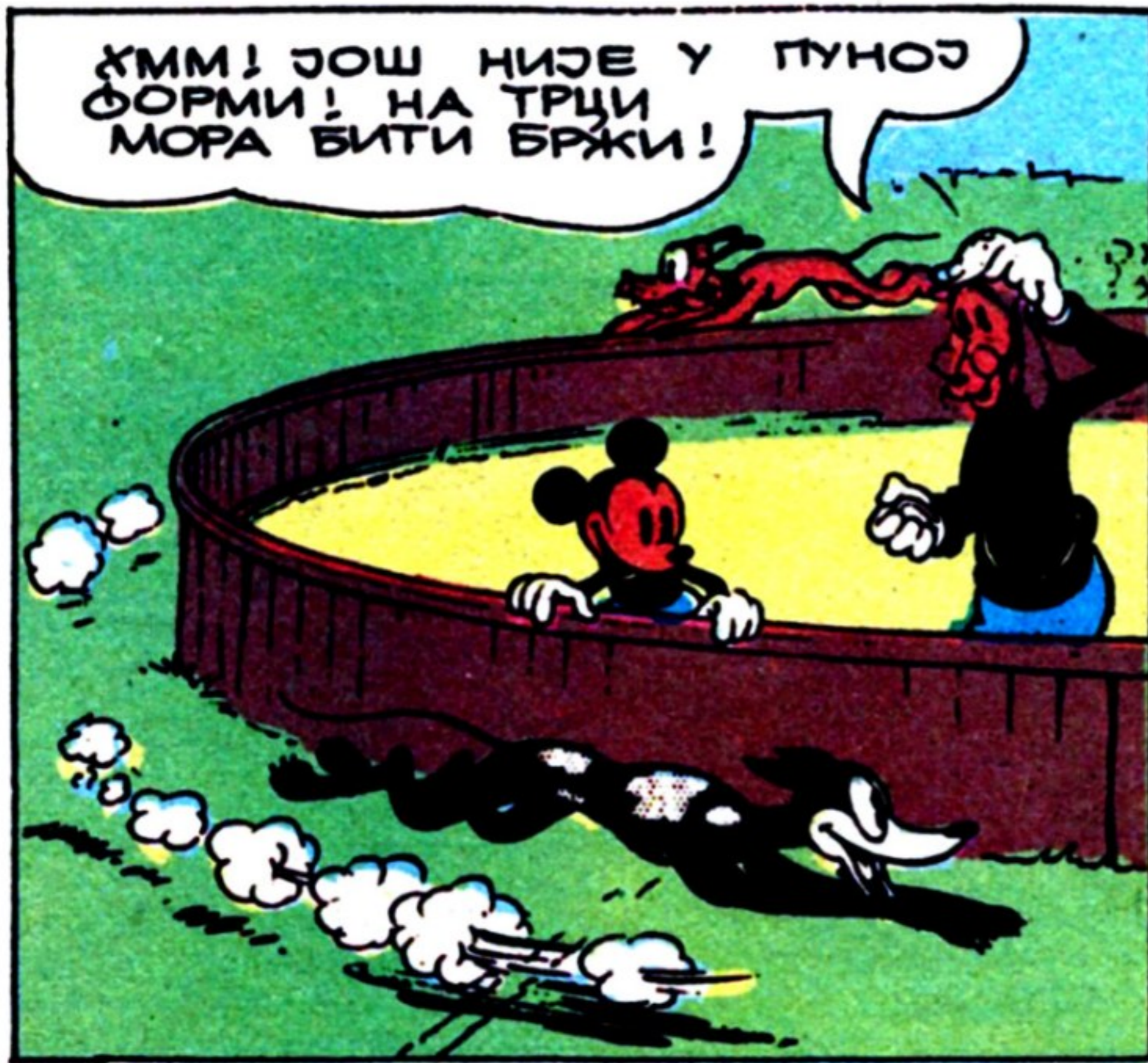

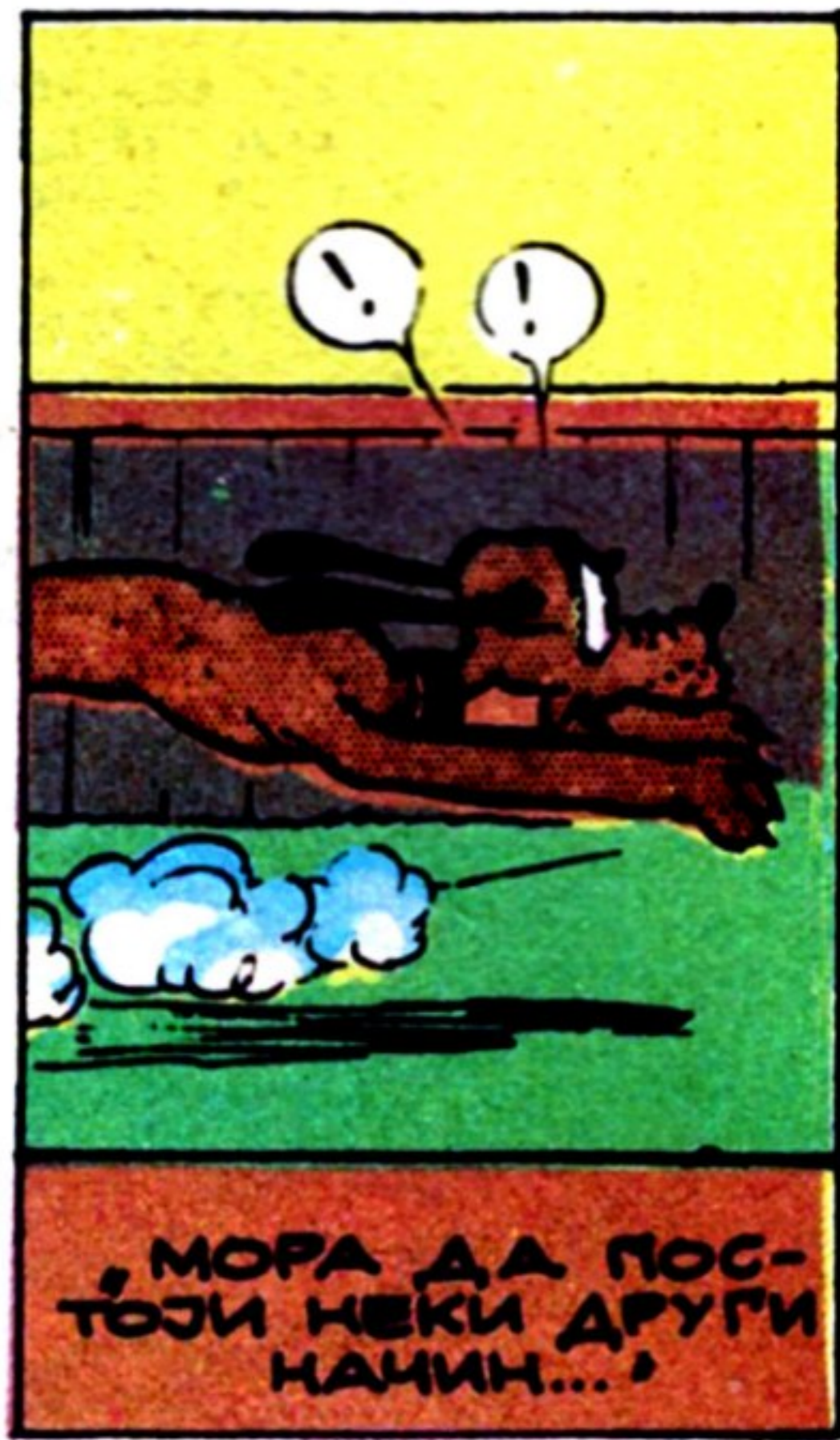
ДОГО-
ВОР
ЈЕ
СКЛОП-
ЉЕН!
ЗАЈЕД-
НО
КЕ
ТРЕНИ-
РАТИ
СВОЈЕ
ПСЕ.

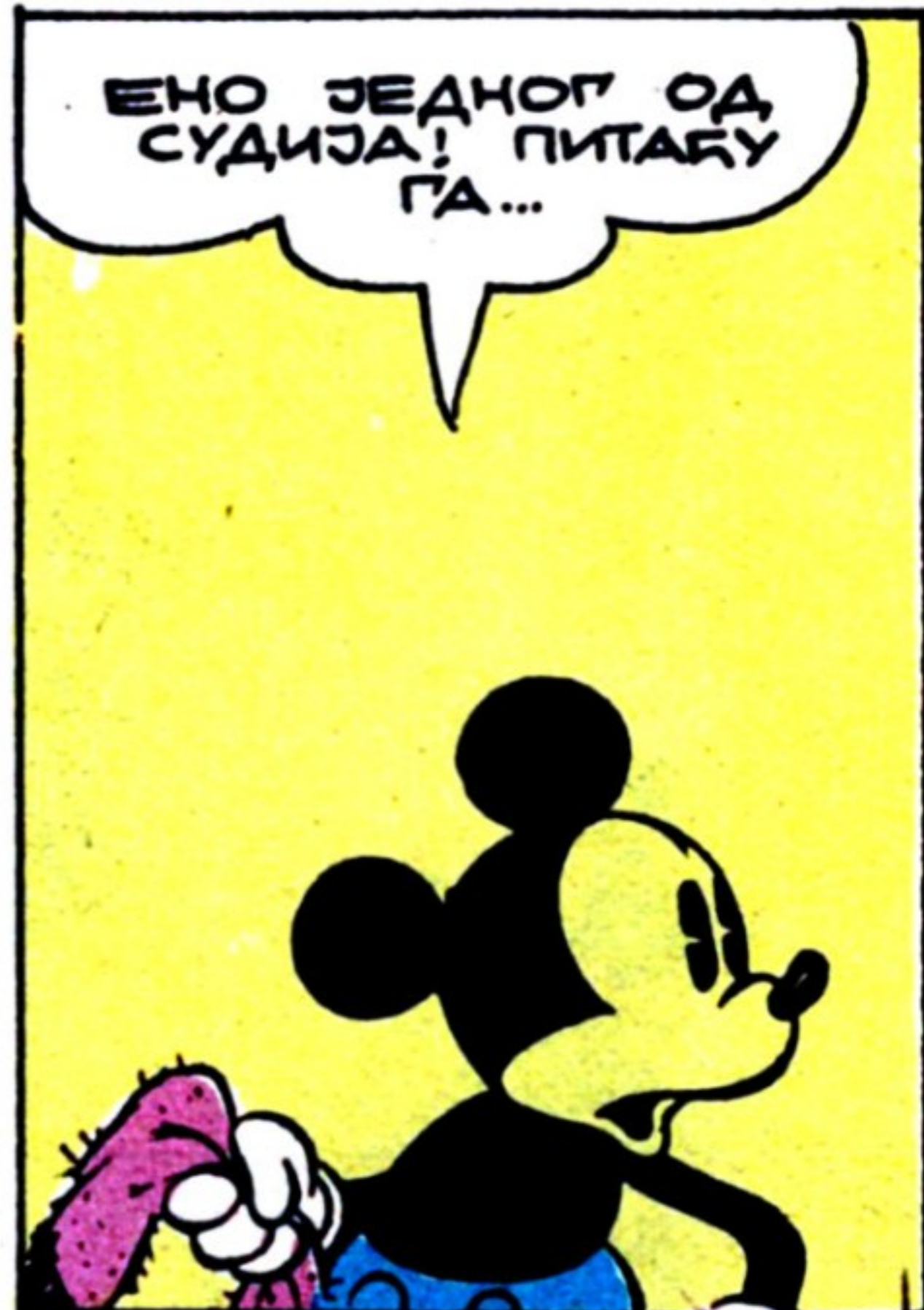

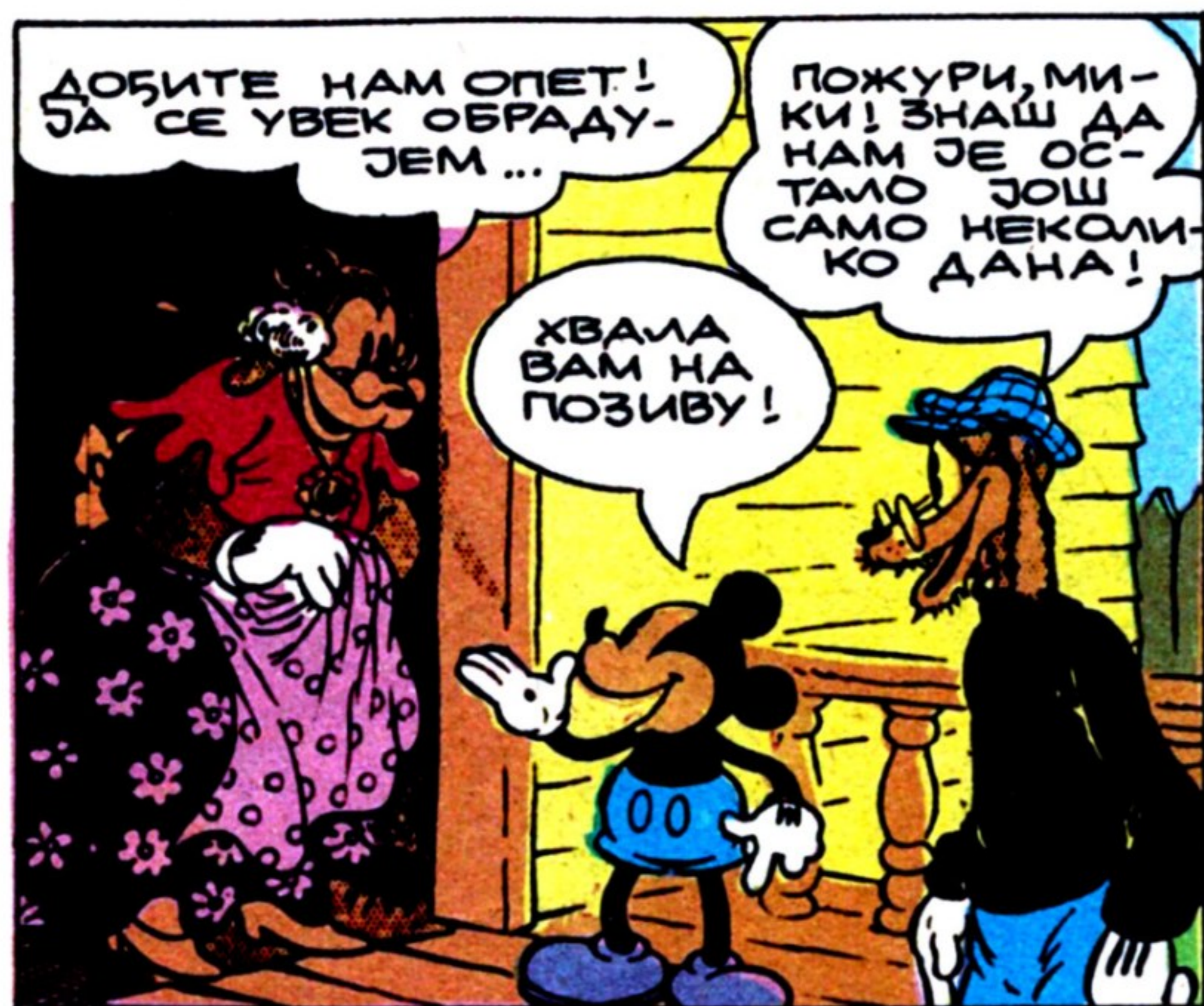

ТРЧЕБИ
СВАКОДНЕВНО
С ЦИГОМ,
ПЛУТОМ ЈЕ
ПОСТАЈАО
СВЕ
БРЖИ.
АМИ,
И
ЈУКИ ...

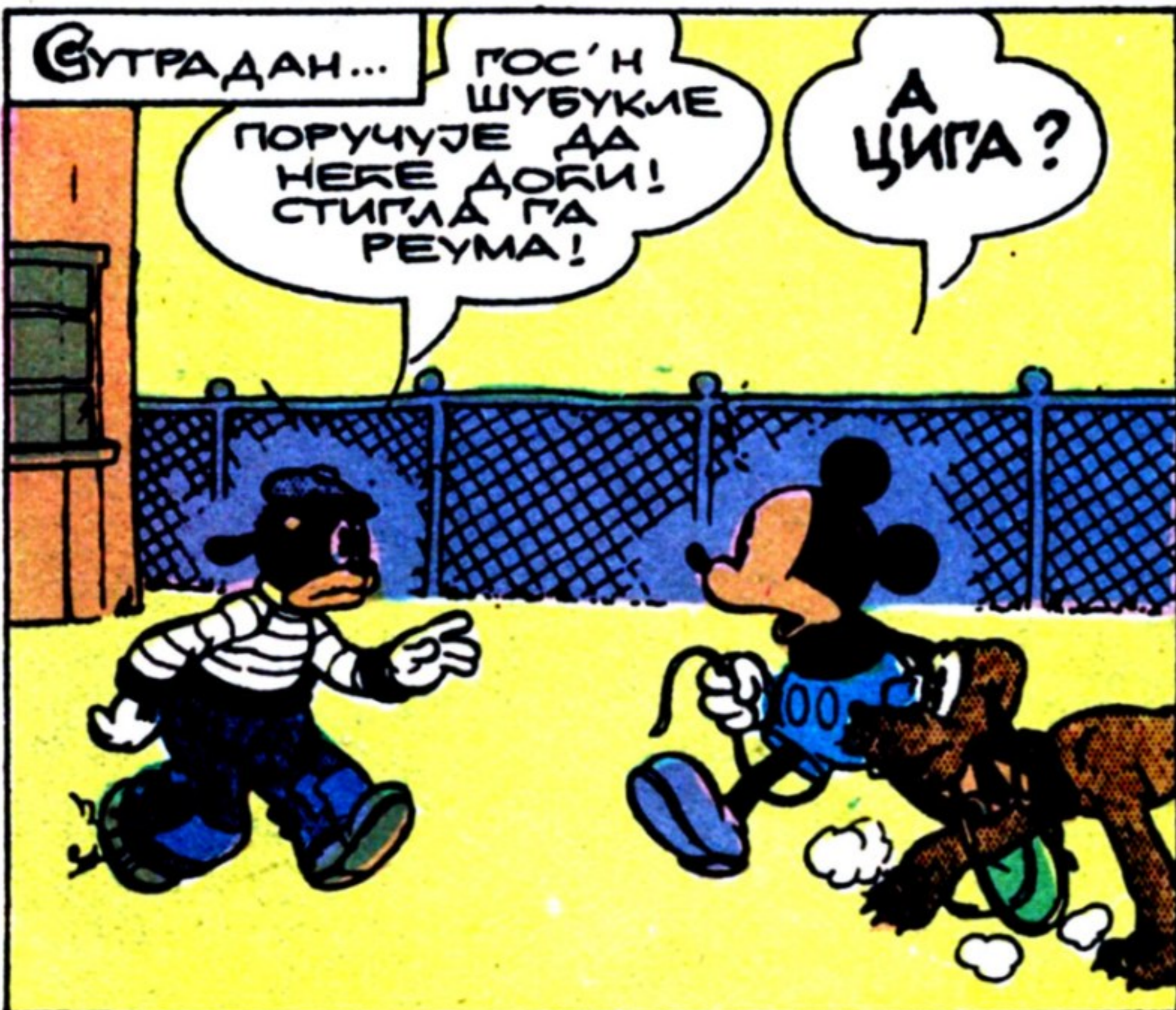
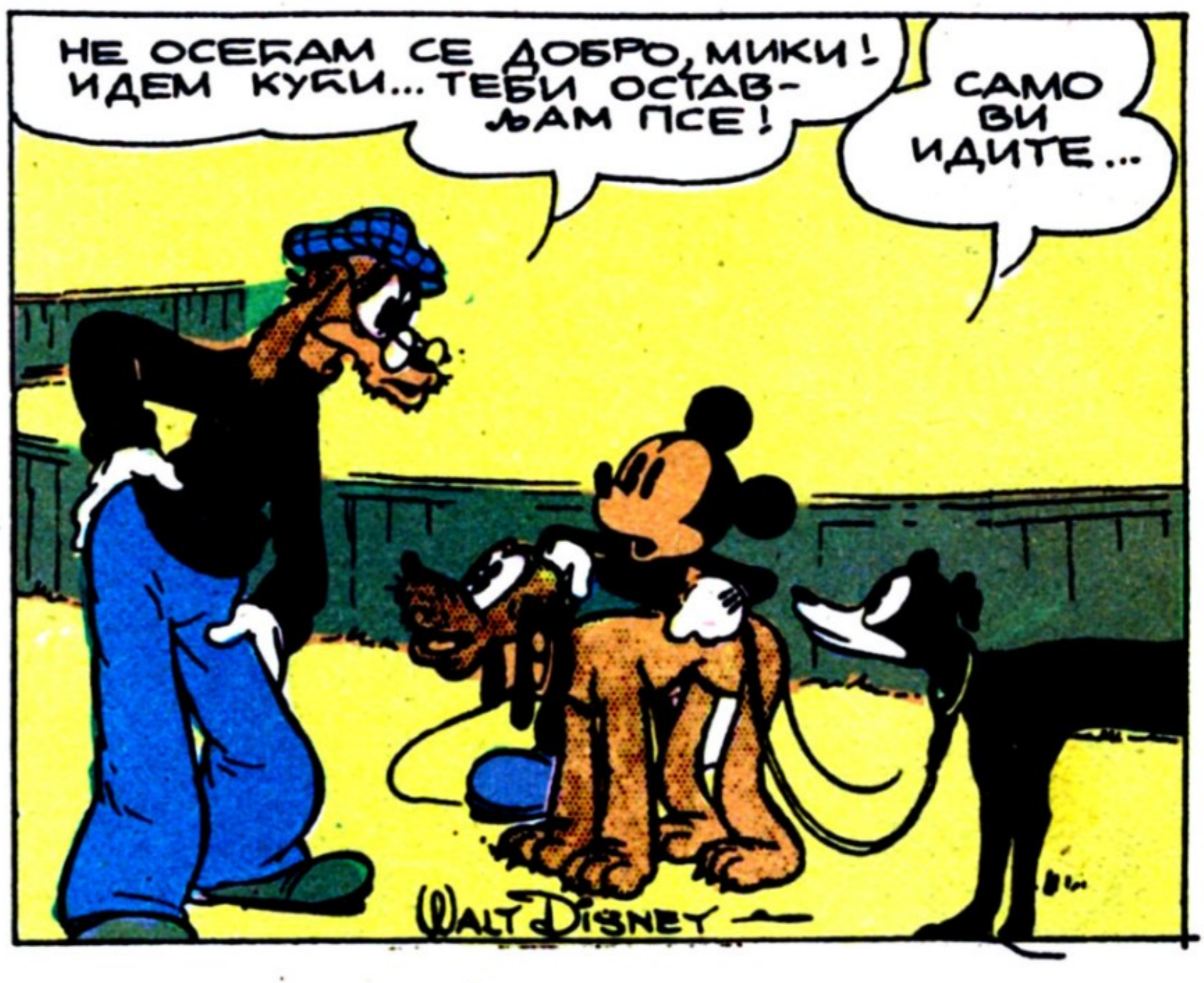

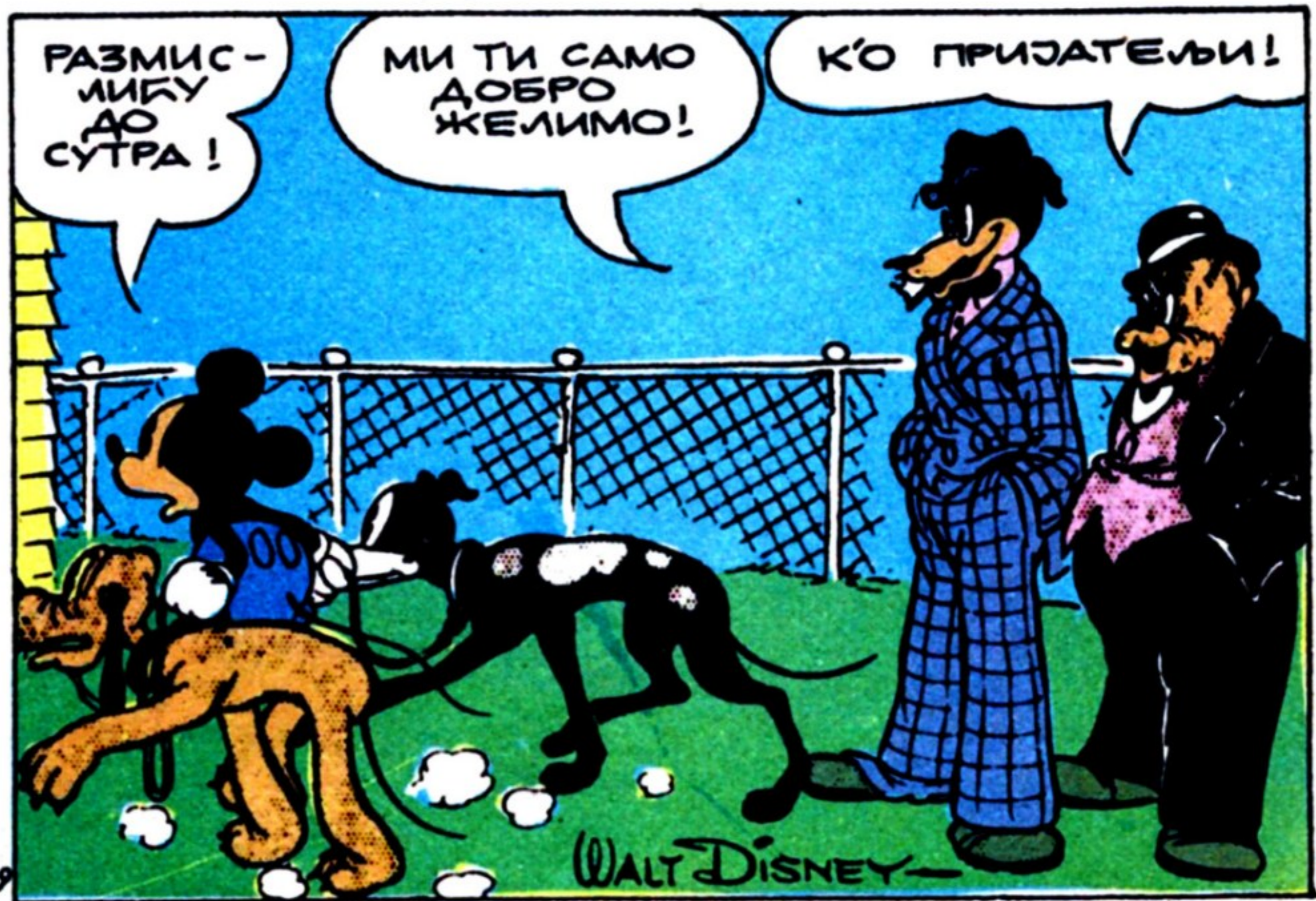
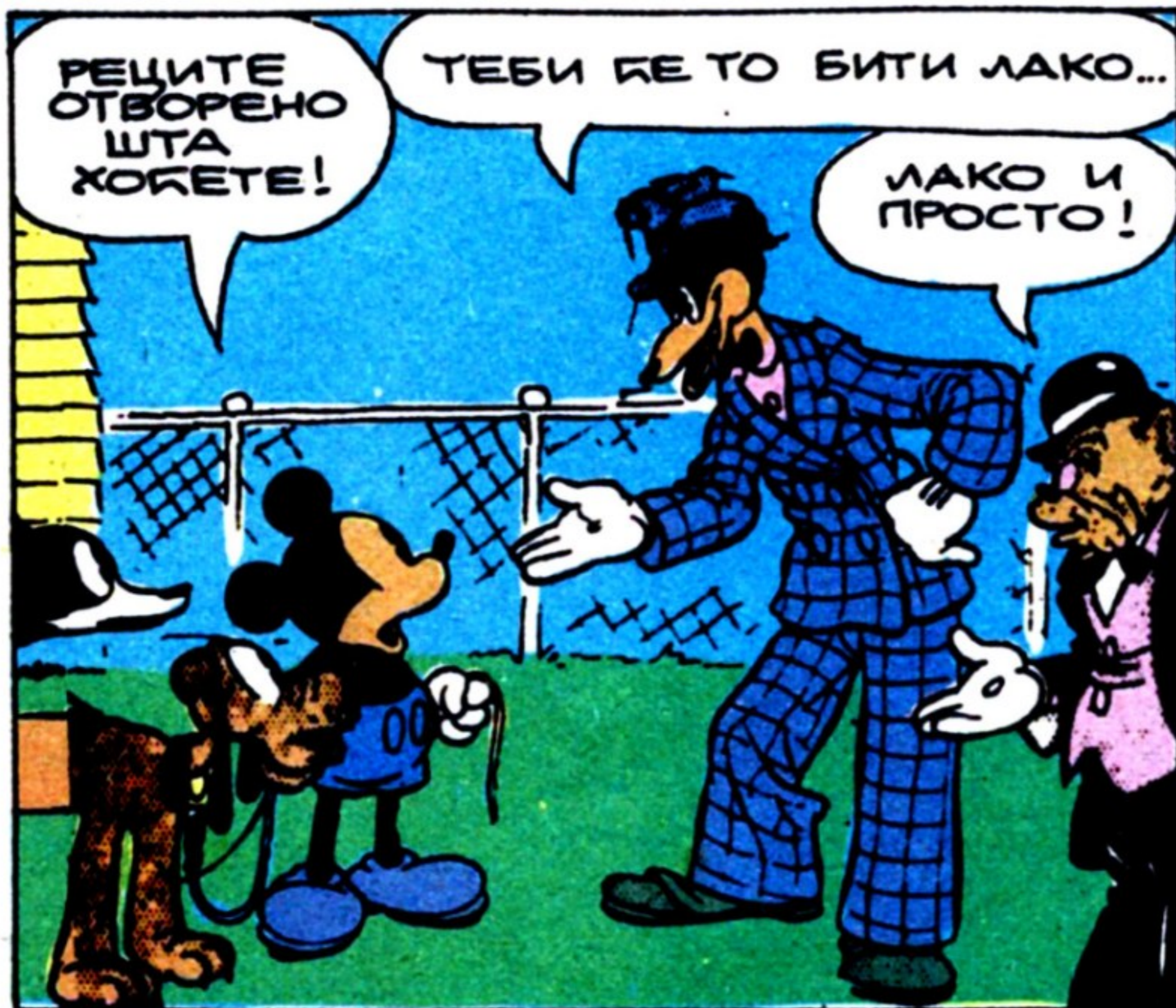
ЗАХВАЉУ-
ЈУКИ
УПОРНОМ
ТРЕНИНГУ,
ПЛУТОМ
ЈЕ
ПОСТАО
САСВИМ
ПРИСТО-
ЈАН
ТРКАЧ...

ДОК ЦИГА И ПЛУТОН ТРЕНИРАЈУ, ДВА ШУБУКЛОВА НЕПРИЈАТЕЉА СВАКОГ ДАНА КОНТРОЛИШУ ЦИГИНУ БРЗИНУ ...

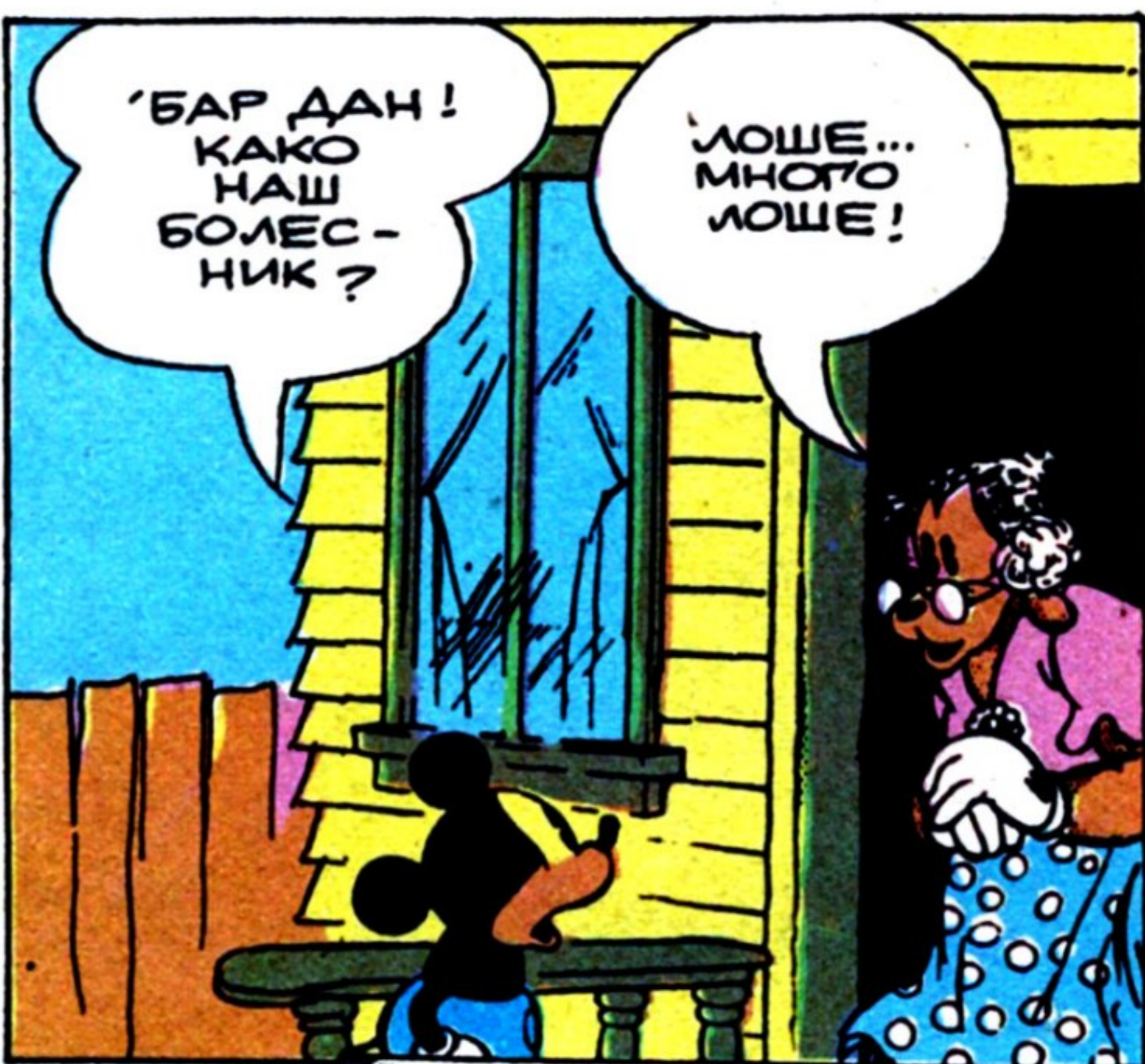

ШУБУКЛОВИ НЕПРИЈАТЕЉИ ЧВРСТО СУ УБЕБЕНИ ДА МИКИ НЕБЕ ОДО-ЛЕТИ ИСКУШЕЊУ...

ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ ЗАГРИЗО!

АХА! ИНАЧЕ БИ ОДМА' РЕК'О 'НЕ'!

'БАР ДАН! КАКО НАШ БОЛЕС-НИК?

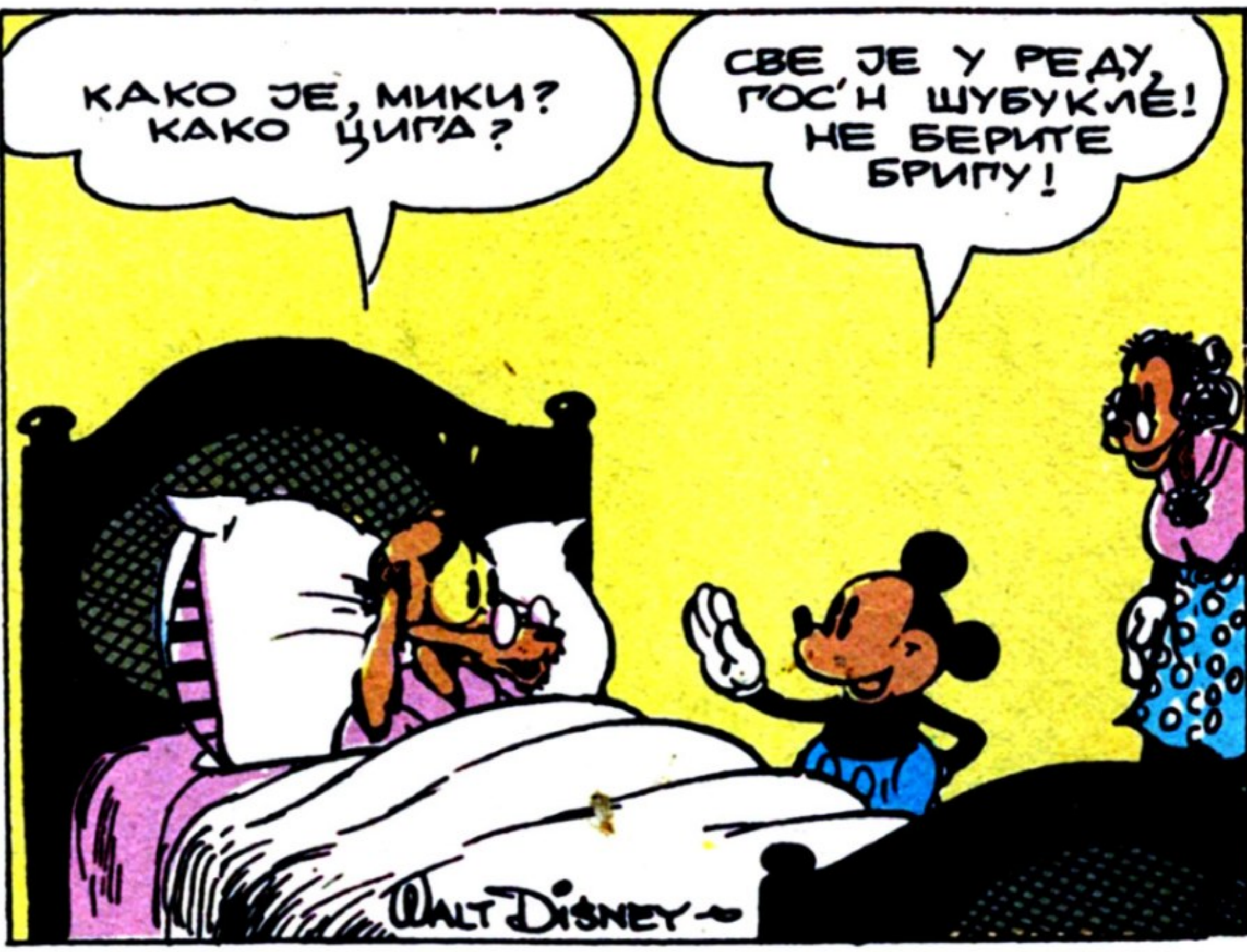
'ЛОШЕ... МНОГО ЛОШЕ!

ИМАМ НЕШТО ВАЖНО ДА МУ ИСПРИЧАМ!

ЈЕ Л' ТО МИКИ? НЕКА УБЕ!

ПАЗИТЕ! НЕ БИ СМЕО ДА СЕ НЕРВИРА... СКОЧИТЕ МУ ТЕМПЕРАТУРА!

КАКО ЈЕ, МИКИ? КАКО ЦИГА?

СВЕ ЈЕ У РЕДУ, ГОС'Н ШУБУКЛЕ! НЕ БЕРИТЕ БРИГУ!

ОСТАВИЛА САМ ВАМ ПАРЧЕНЦЕ ТОРТЕ! КВАЛА ШТО СТЕ ПОШТЕДЕЛИ МОГ МУЖА ОД ЗЛИХ ВЕСТИ!

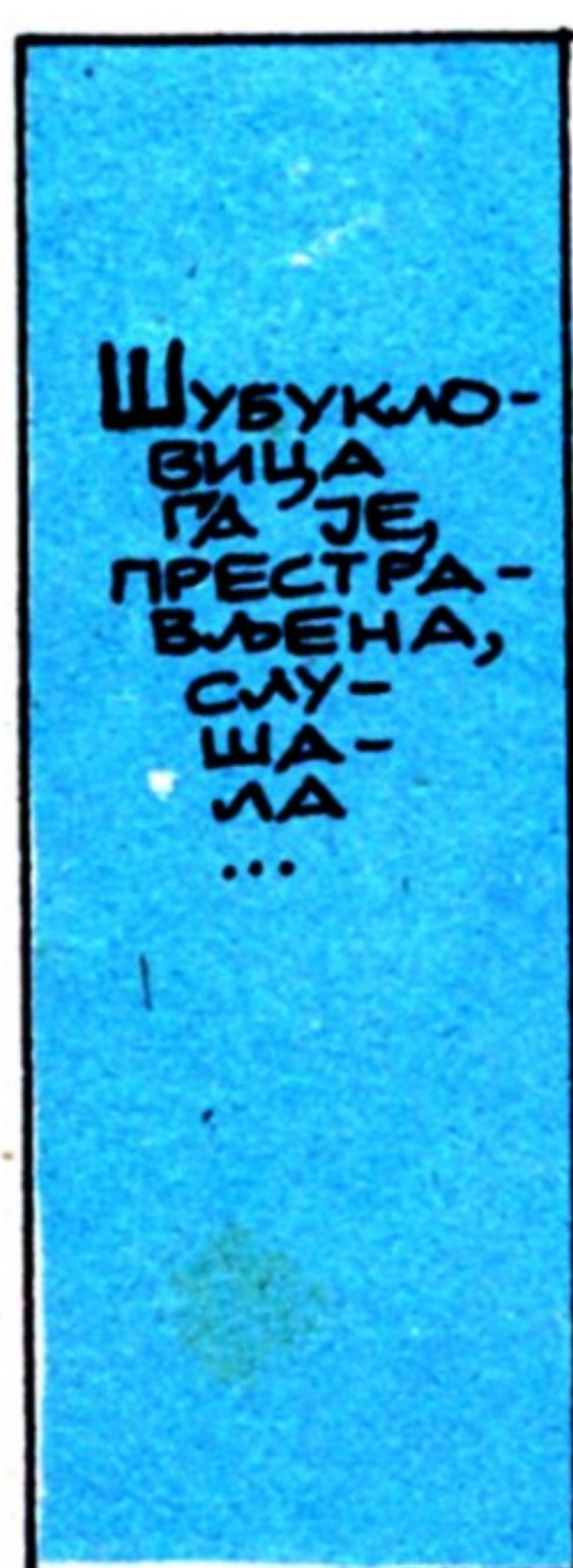
НИЈЕ МИ САД ДО ТОРТЕ! ХМ... МОРАМ ВАМА ДА ИСПРИЧАМ...

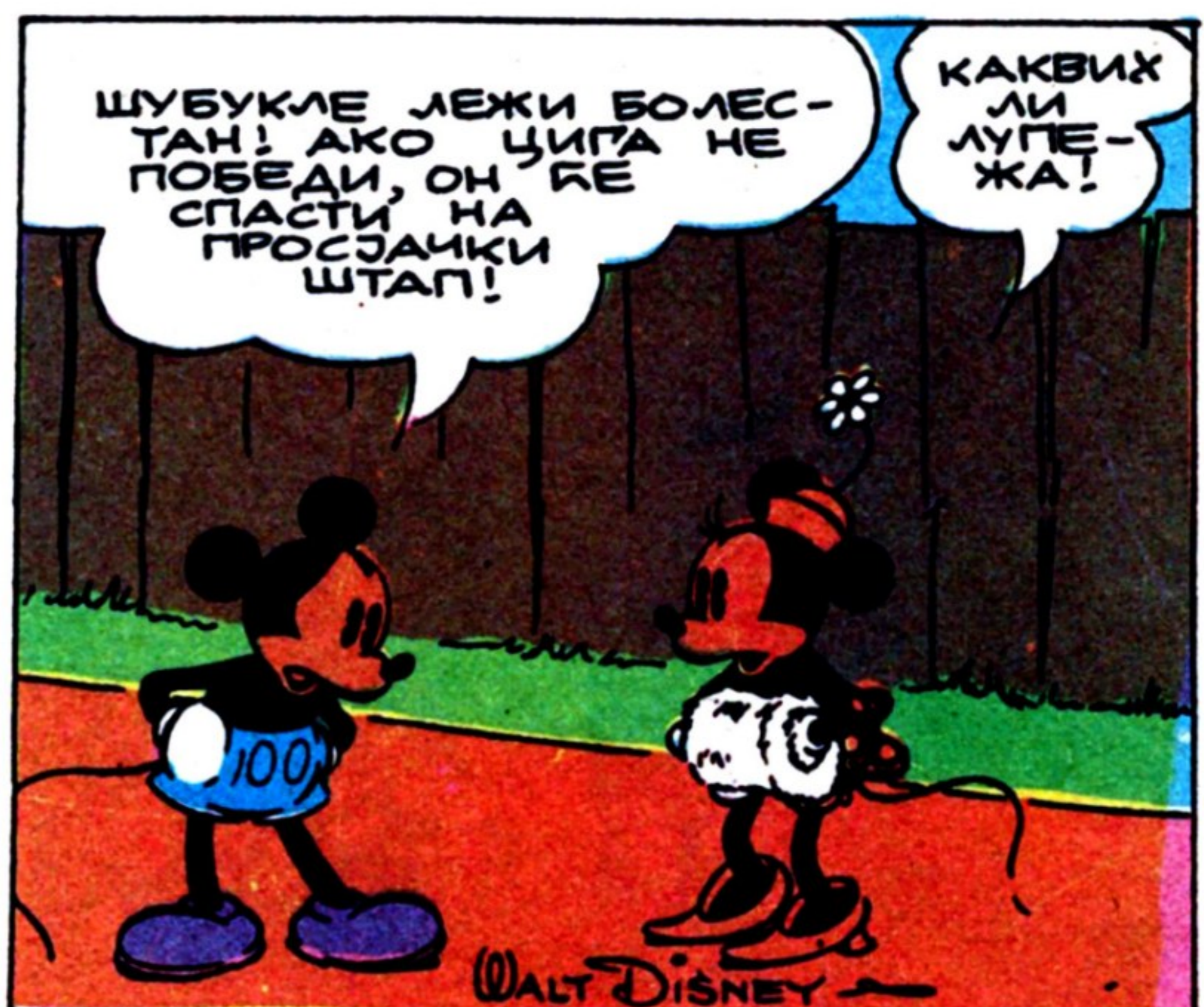
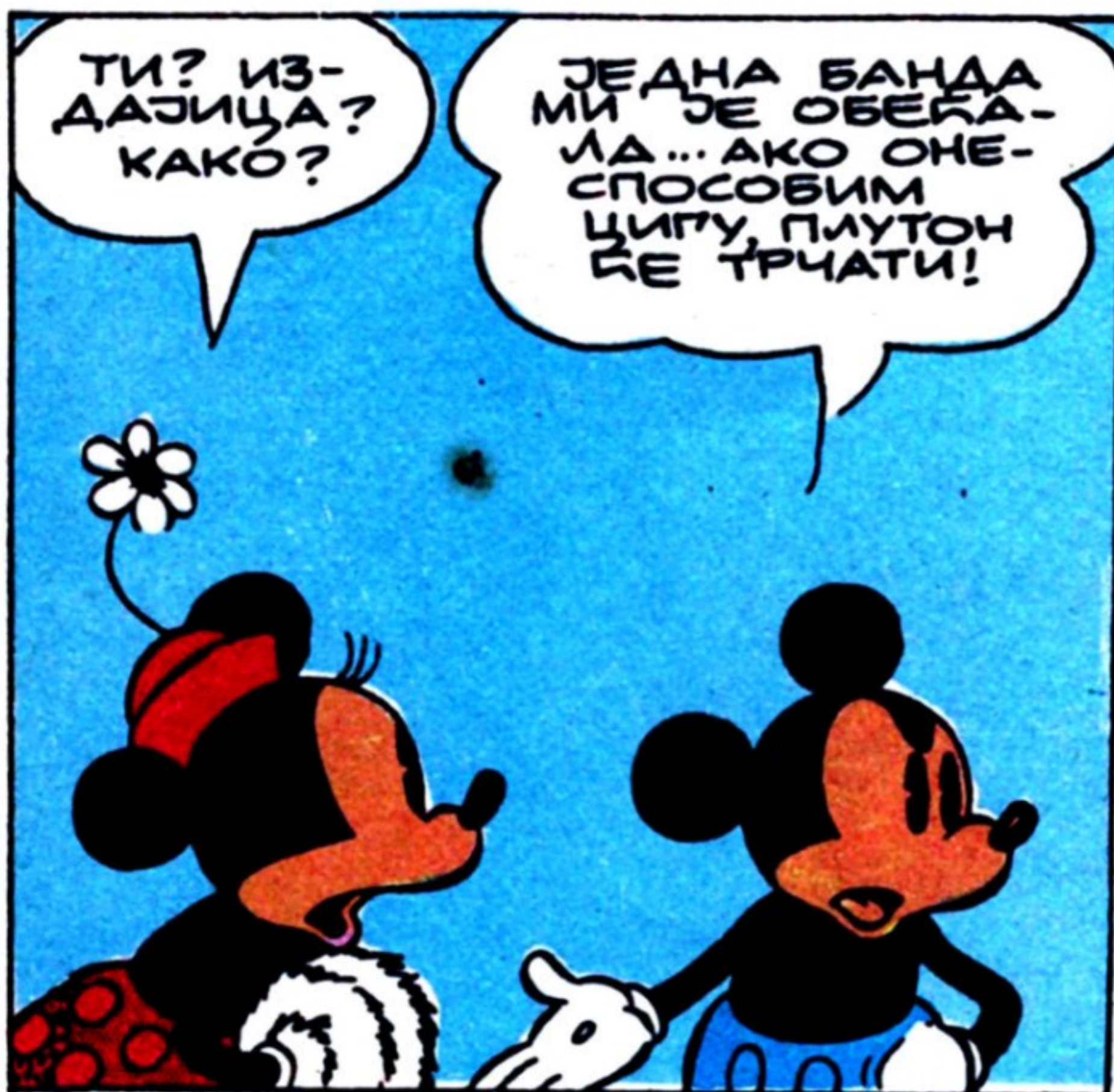
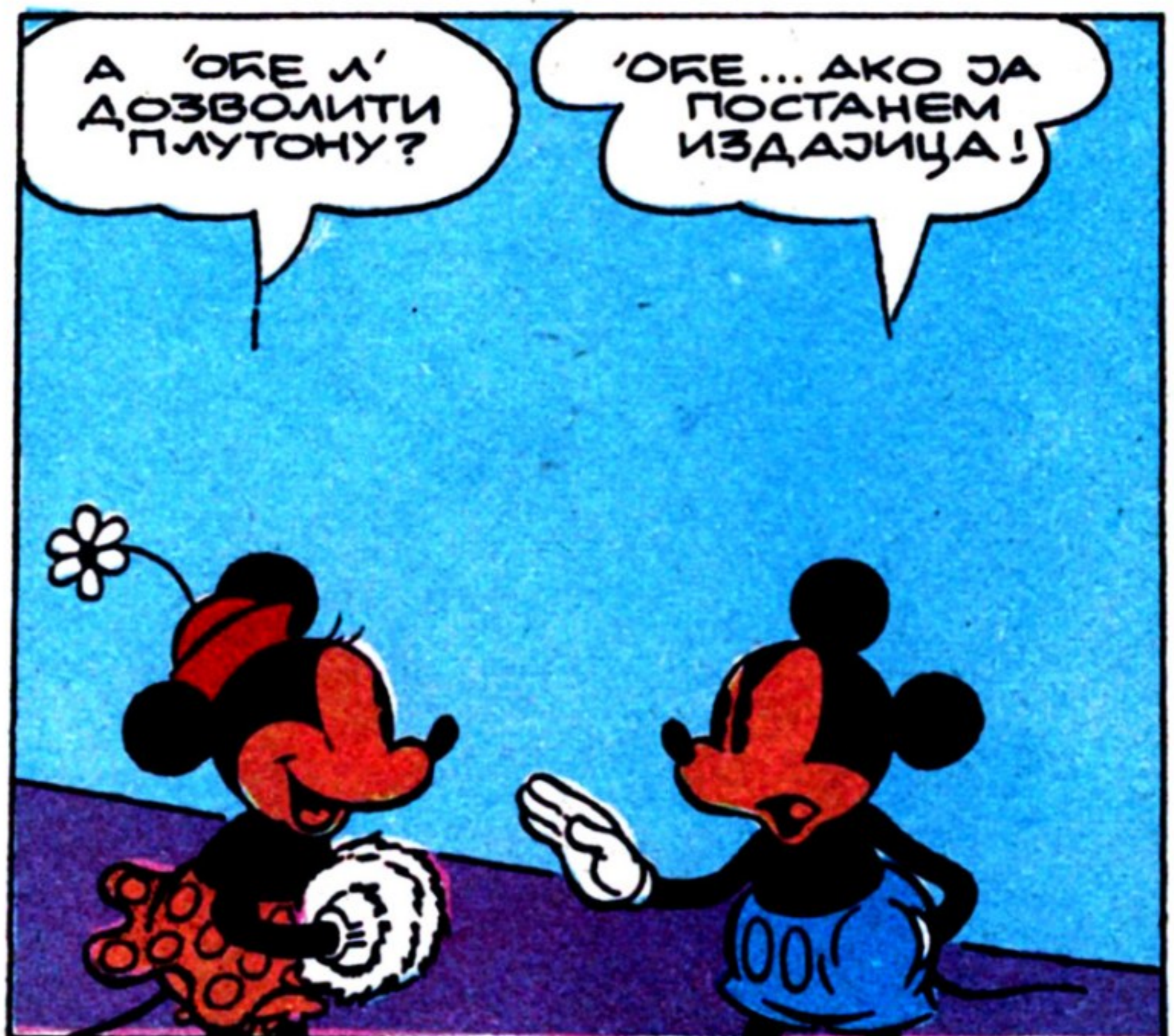
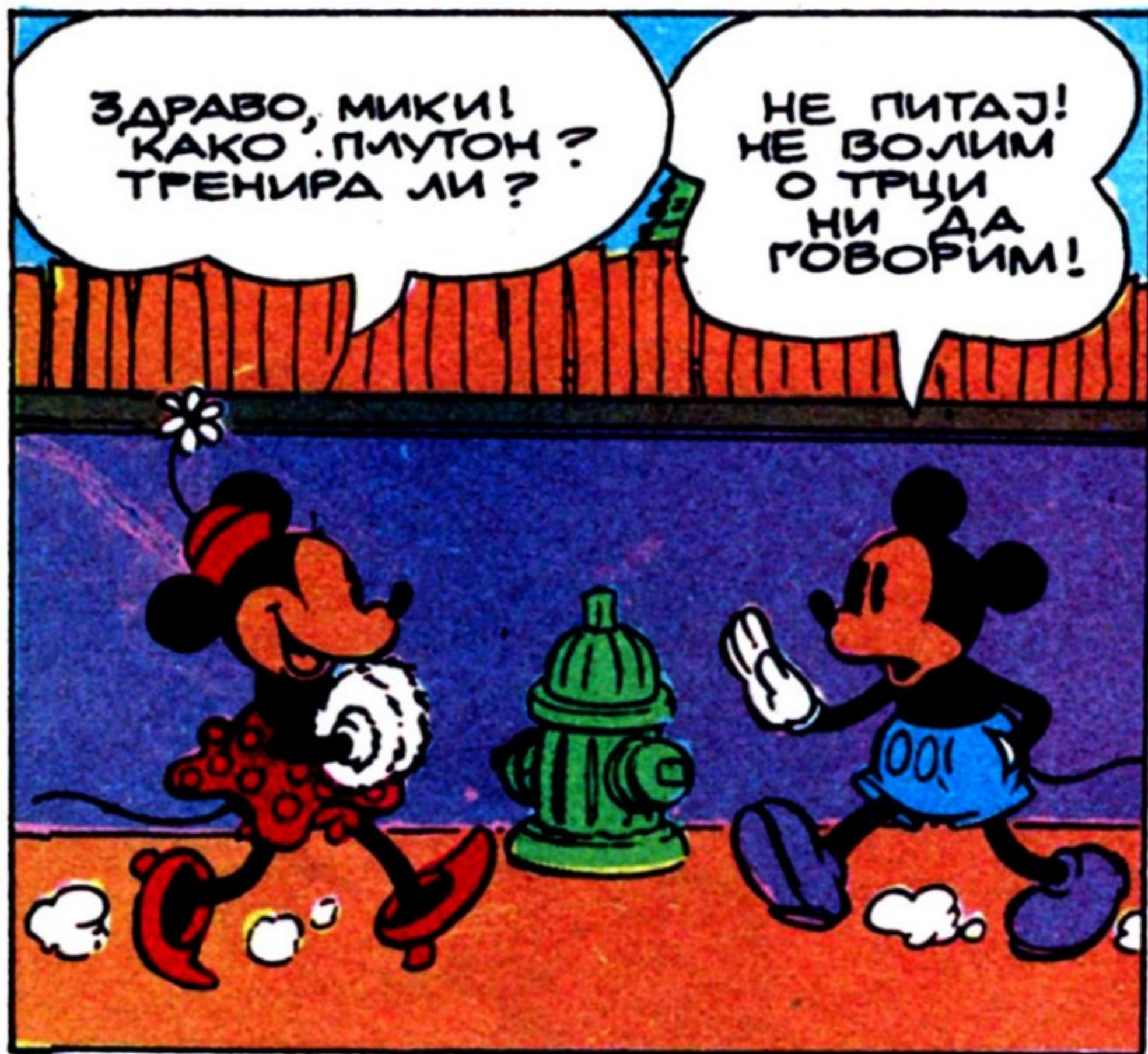
МИКИ ЈЕ ПОВЕРИО ШУБУКЛОВОЈ ЖЕНИ ШТА ГА МУЧИ...

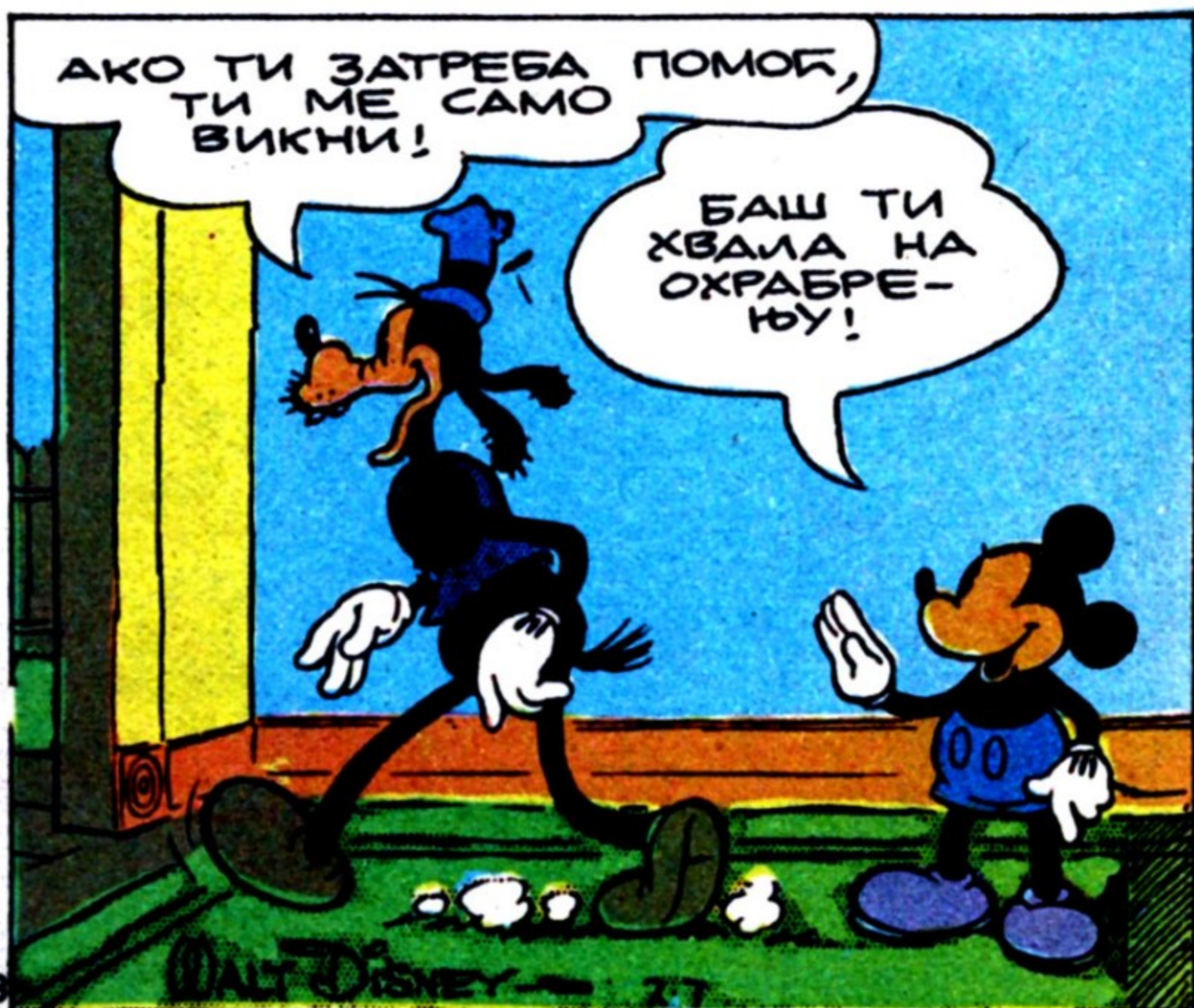
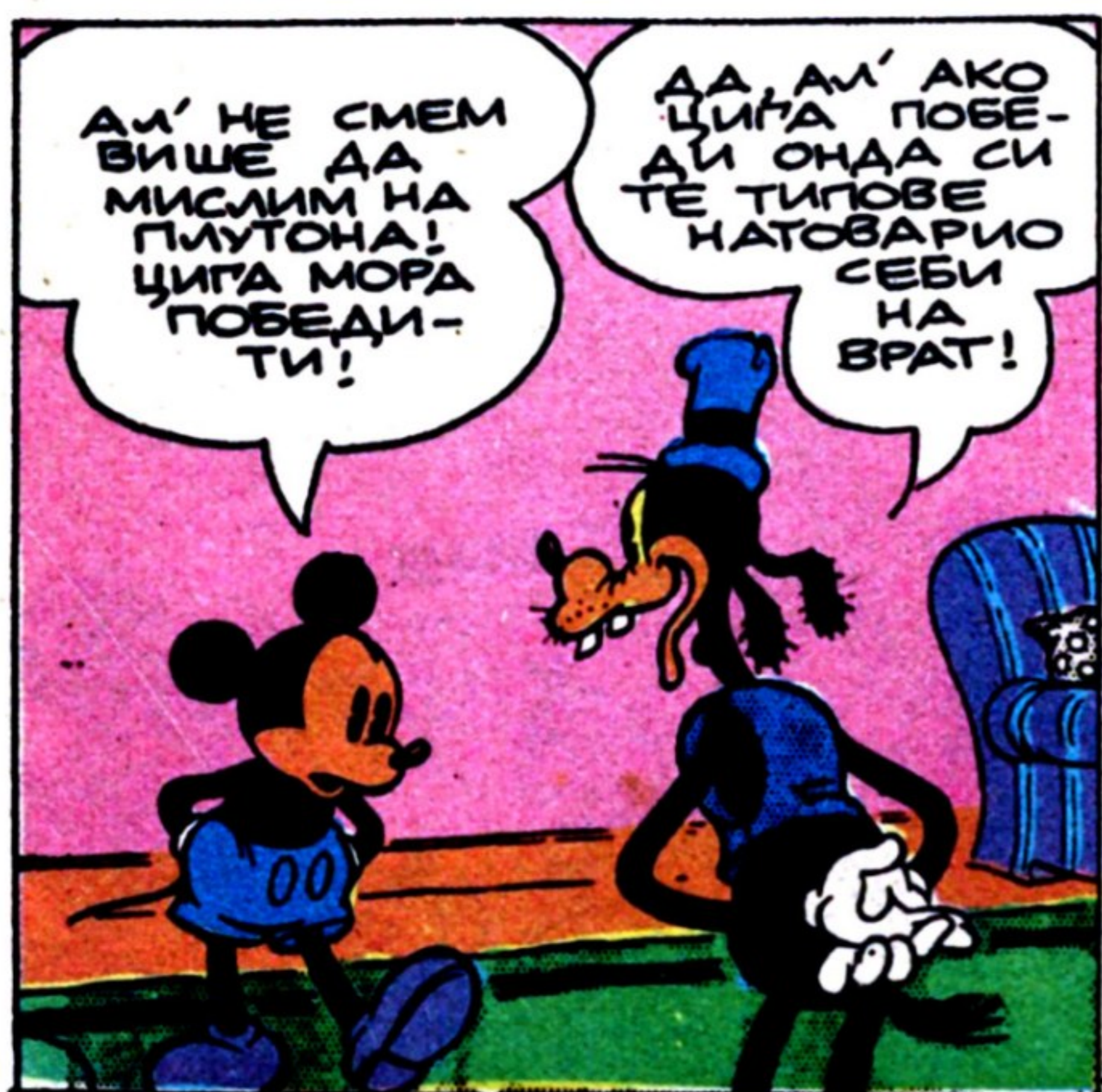
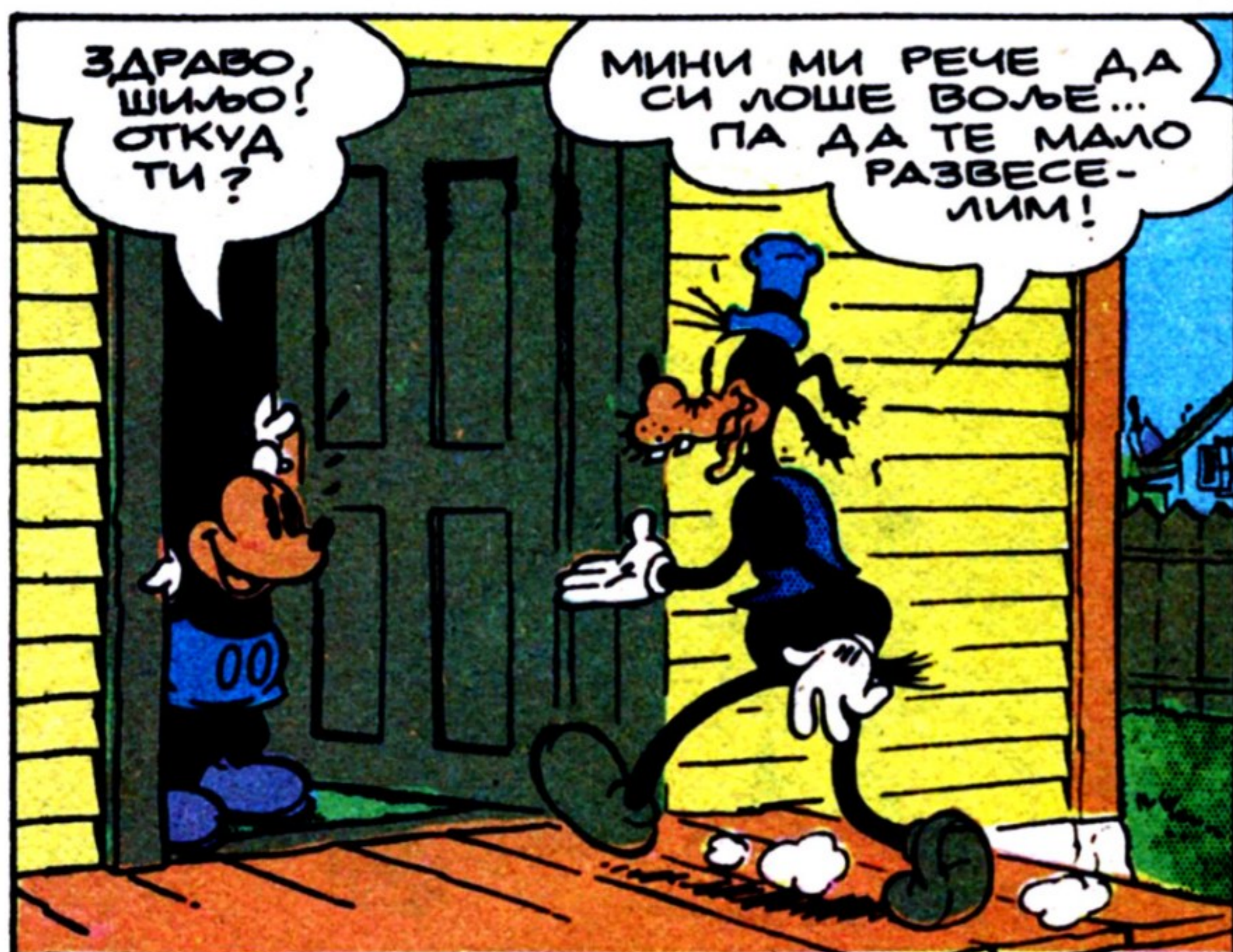
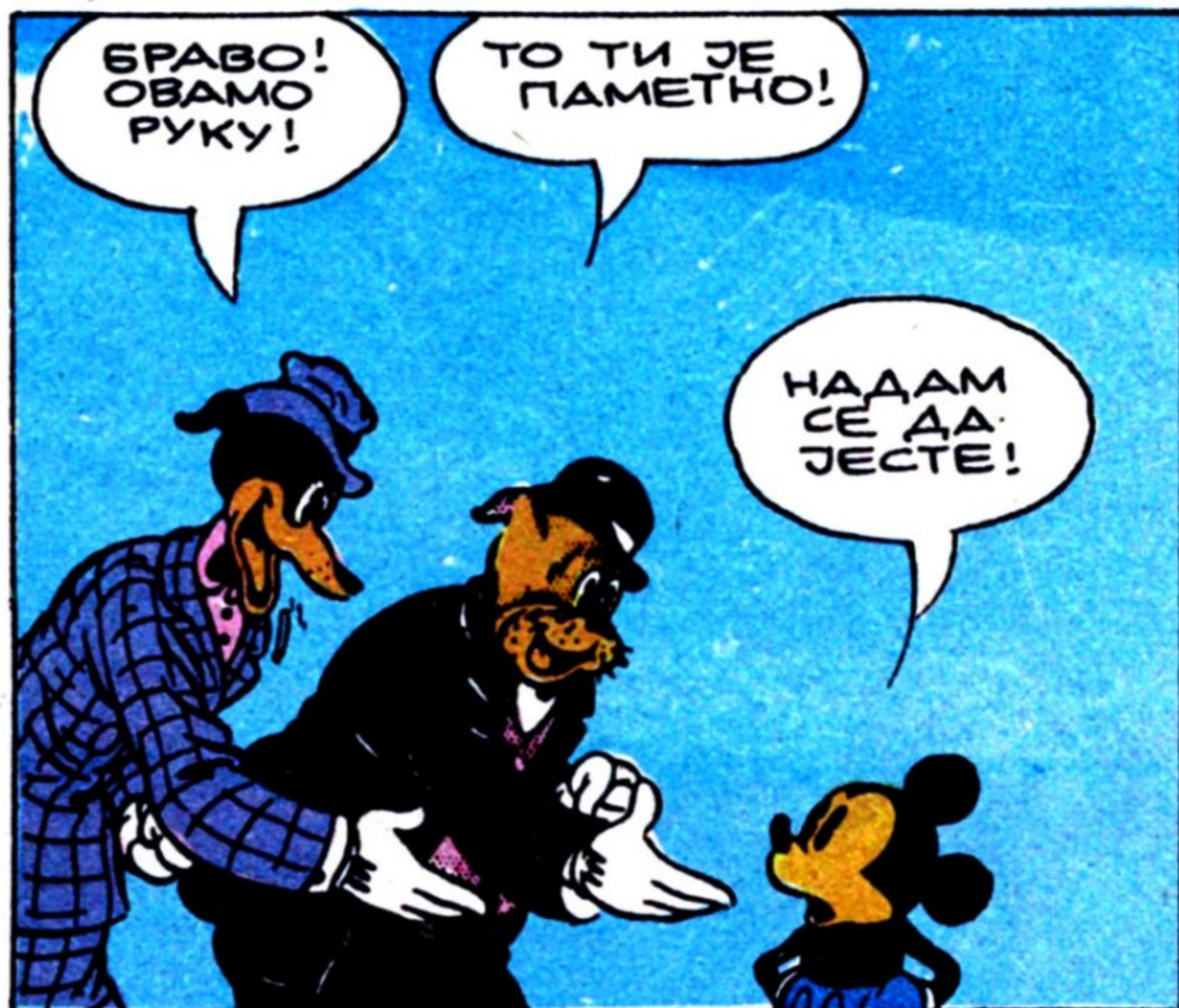

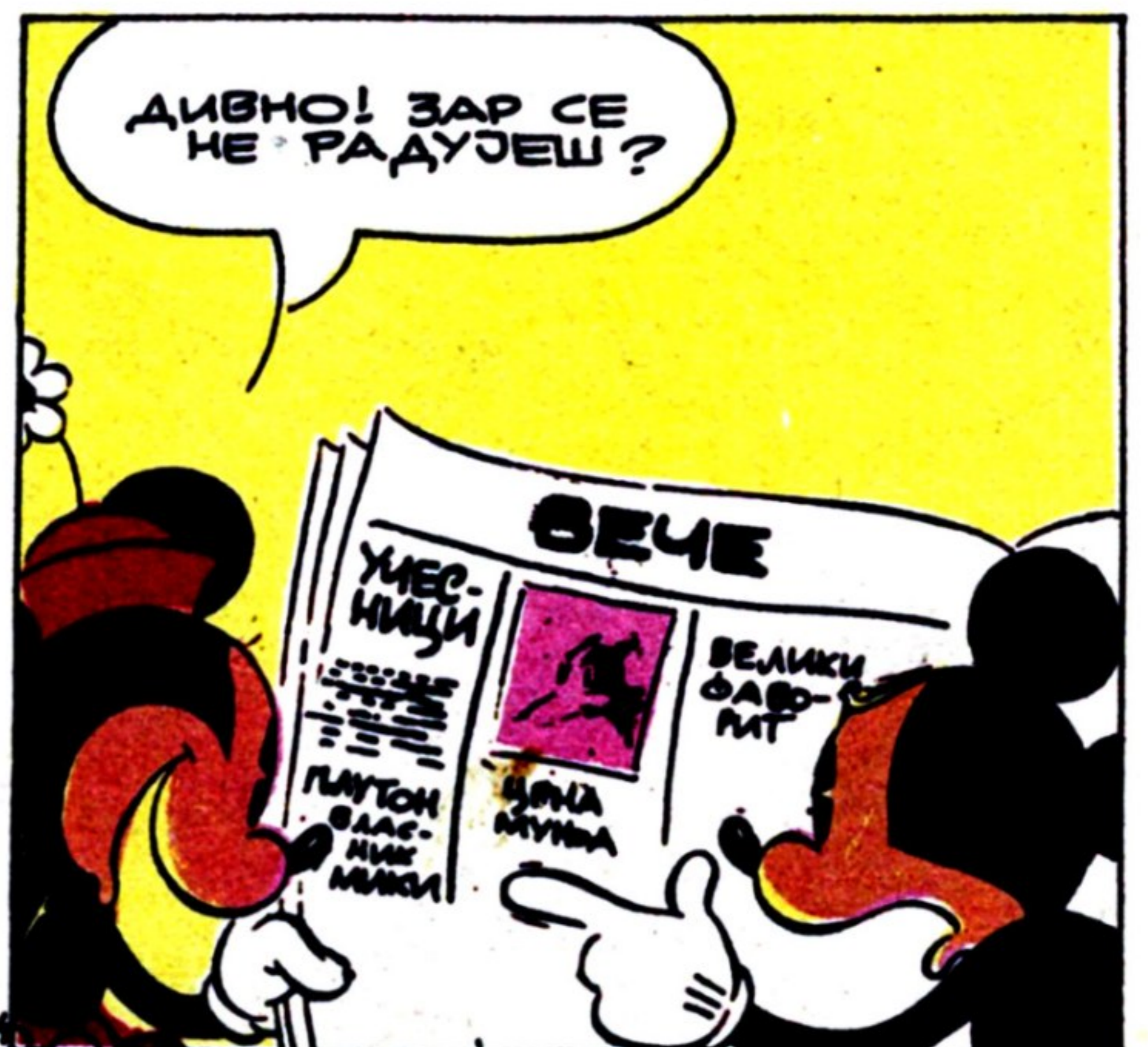
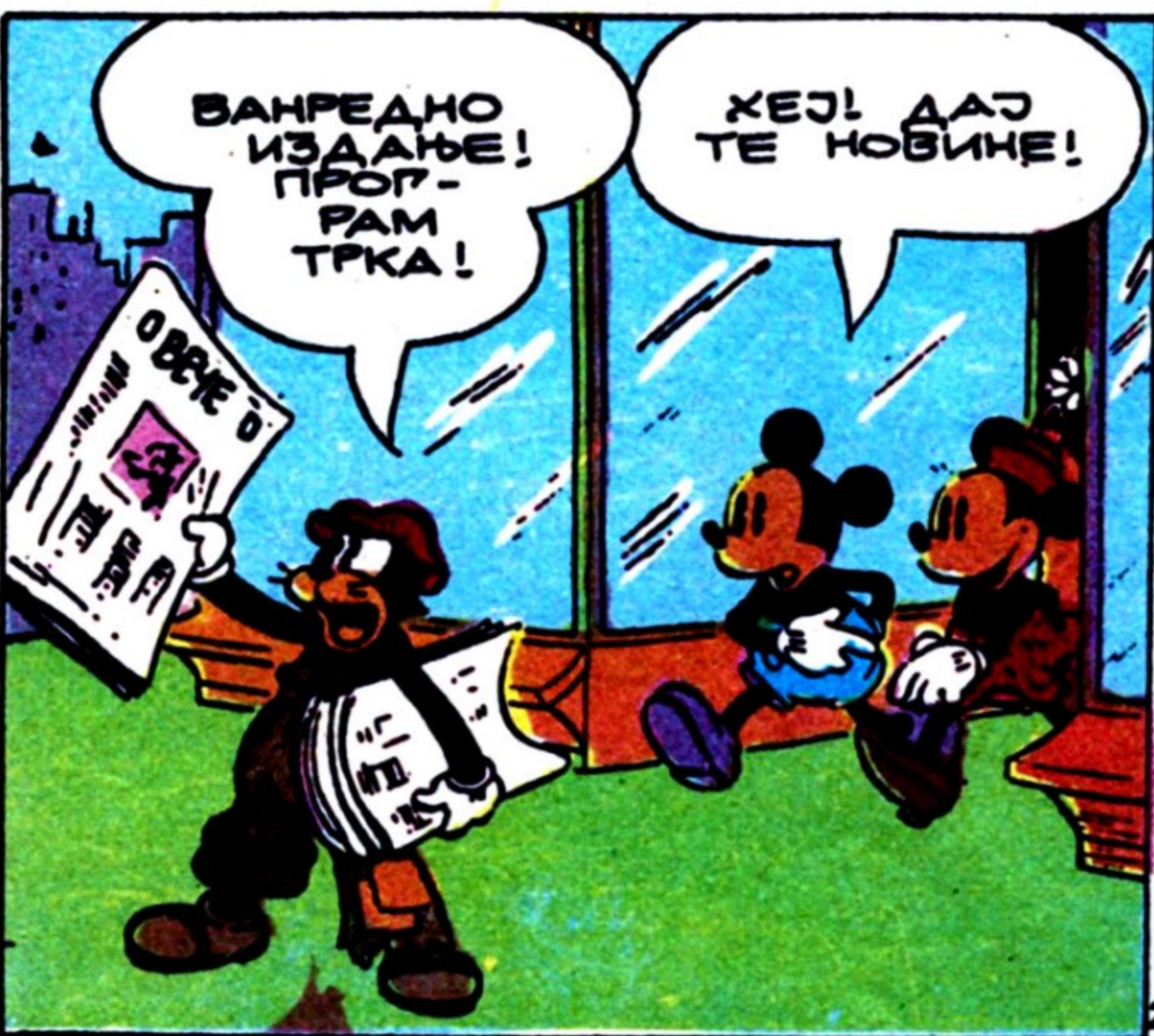
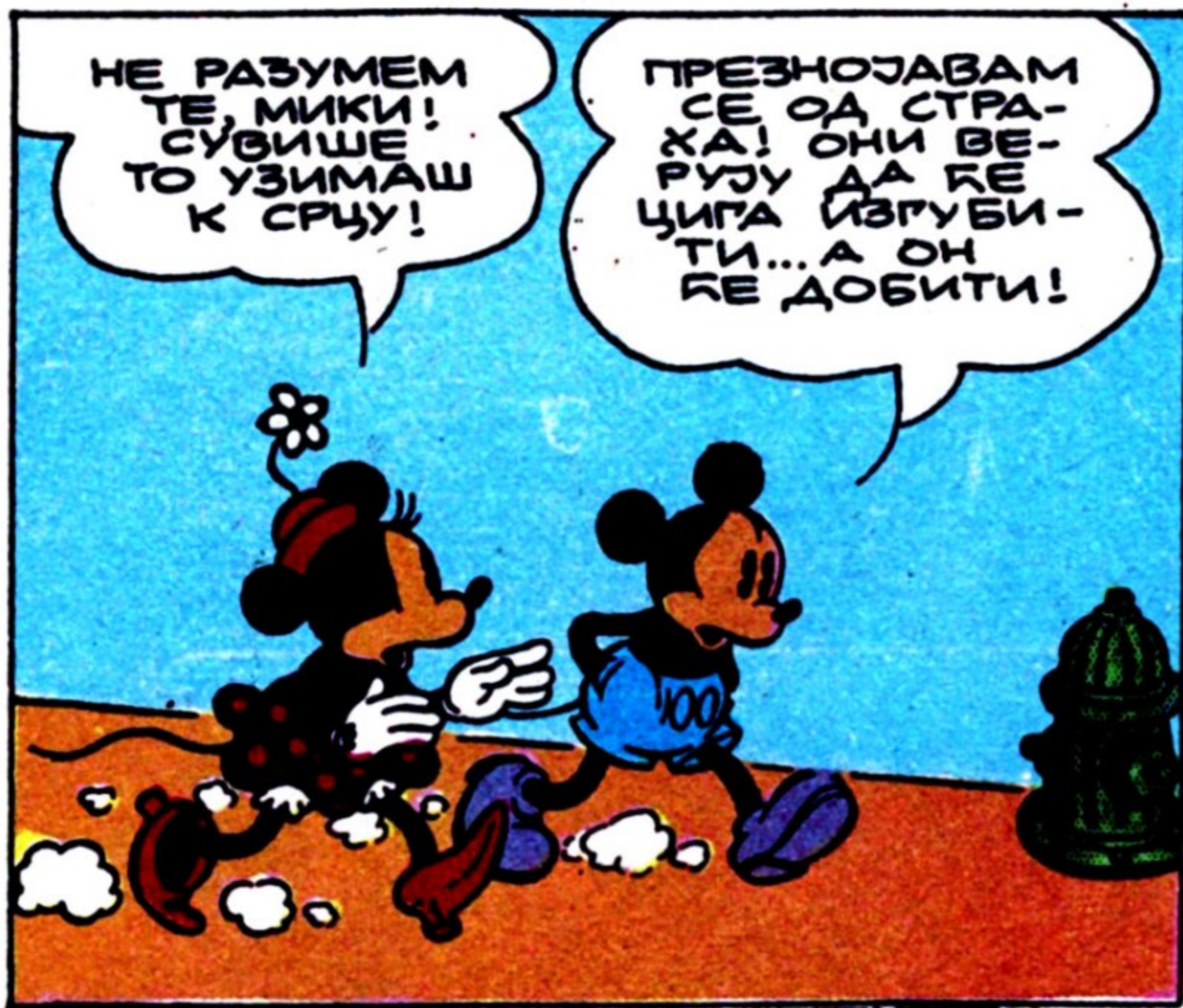
ЗНАТЕ, ОНИ СУ СЕ КЛА-ДИЛИ НА НЕКОГ ДРУГОГ ПСА И 'ОБЕ ДА ЦИГА ИЗГУБИ!

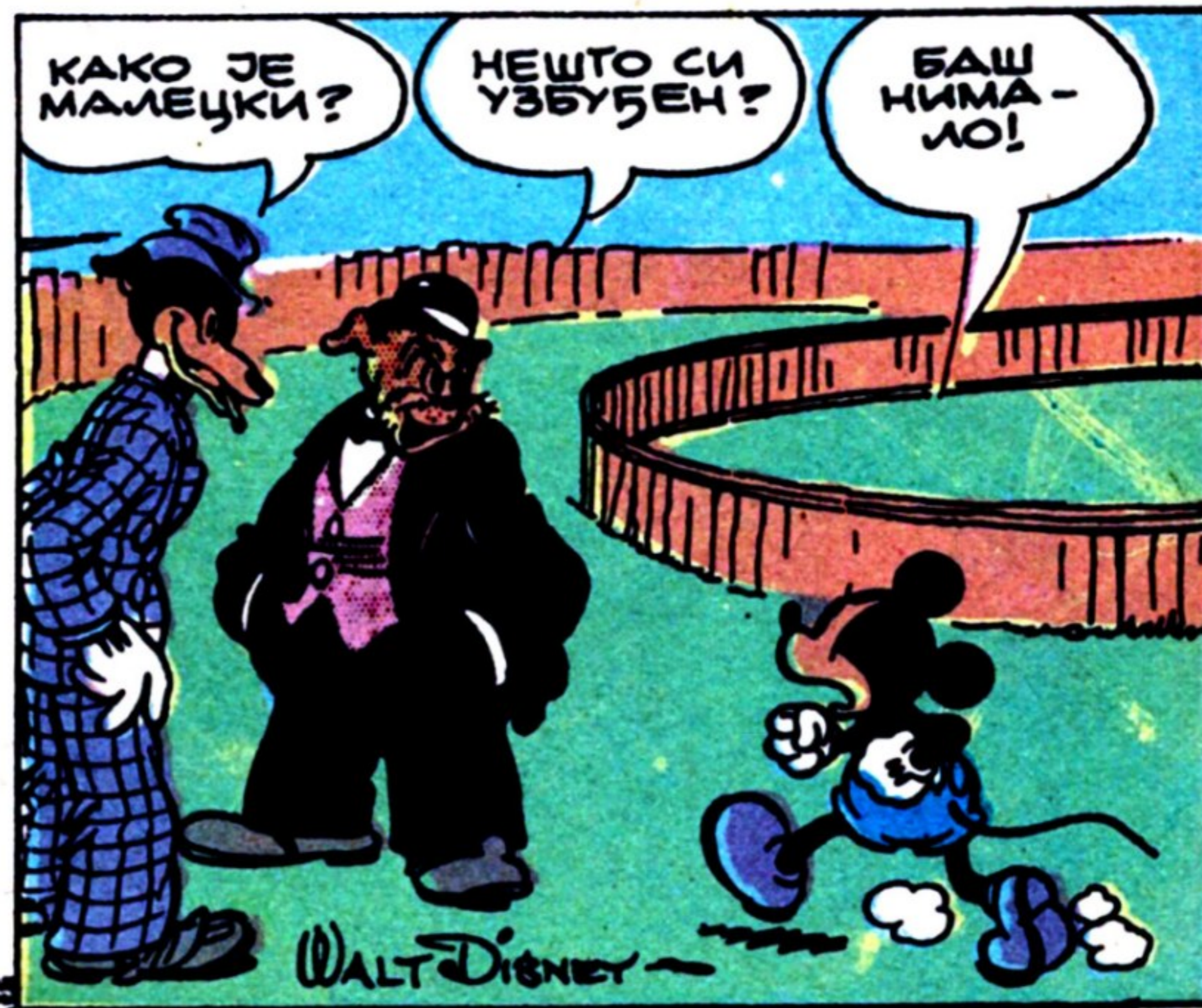
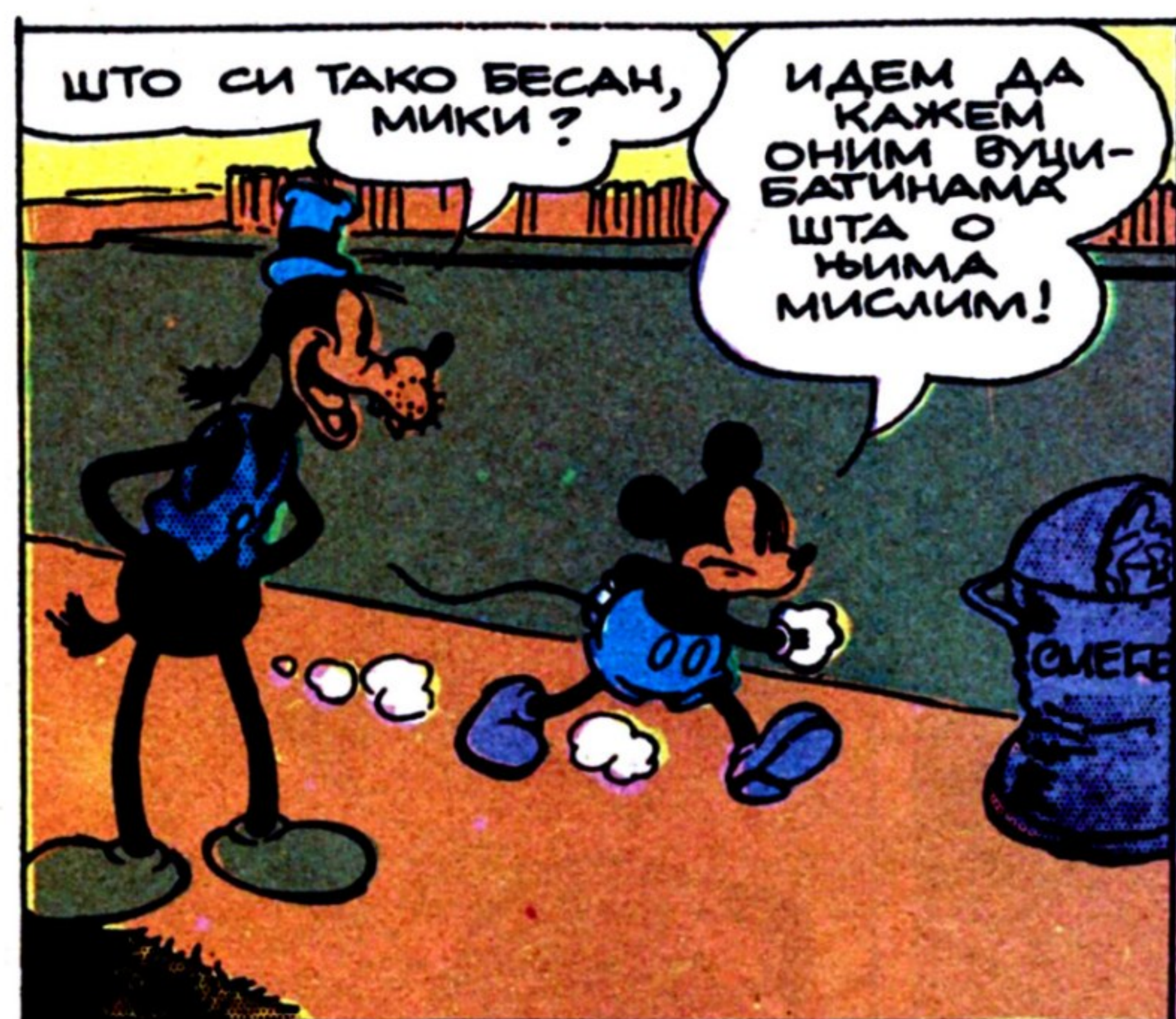
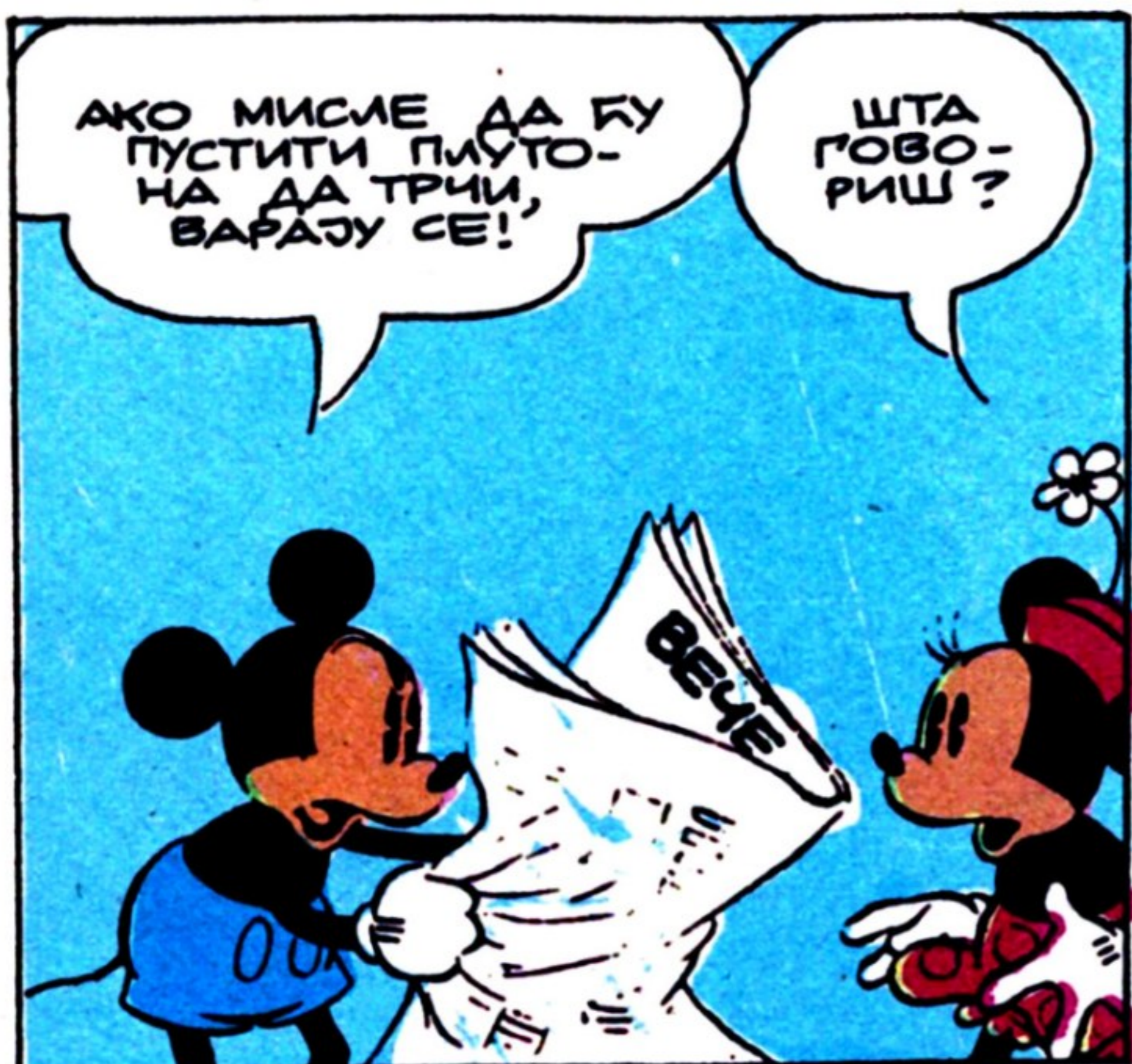
ТЕШКО НАМА! ОНДА СМО ПРОПАЛИ!

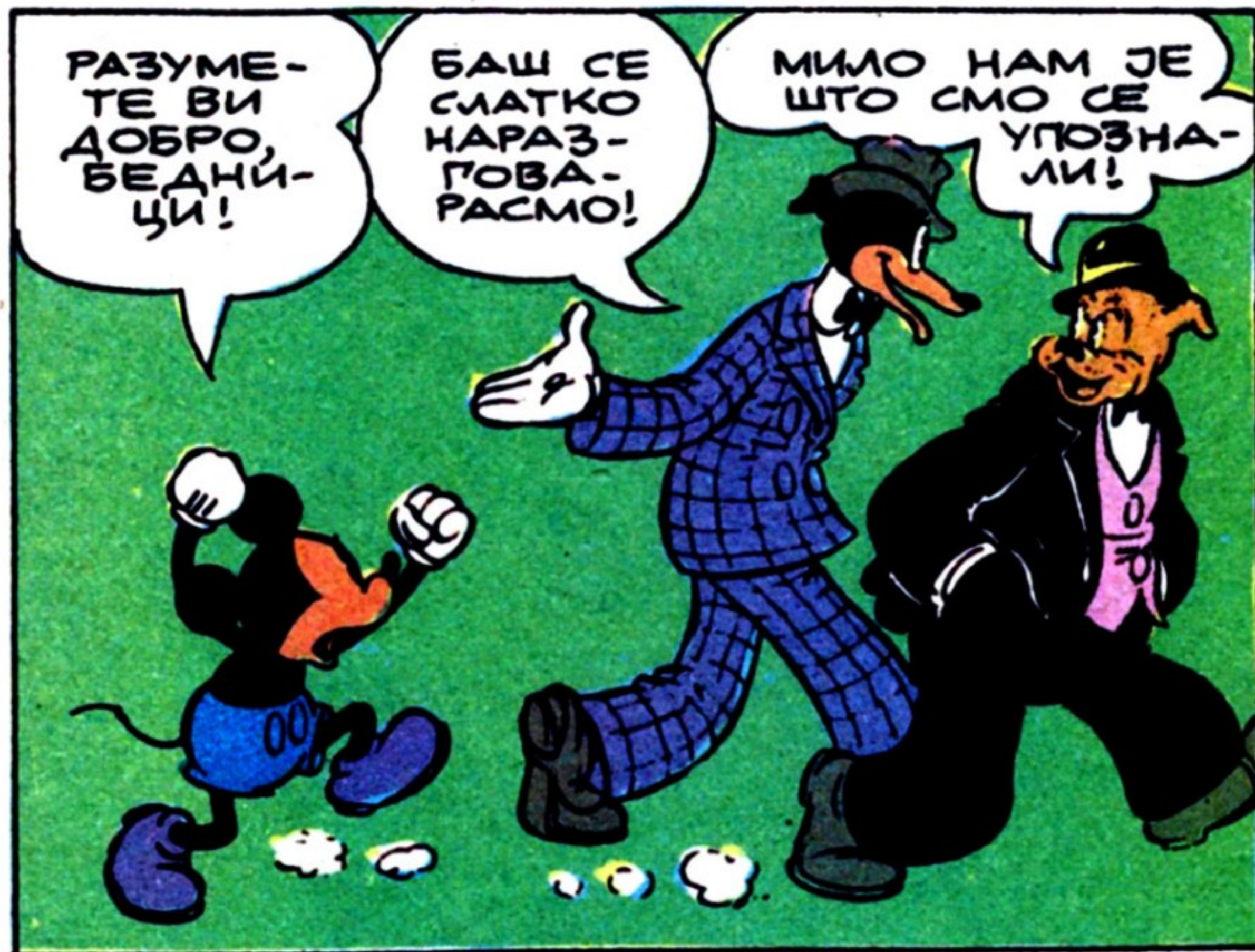
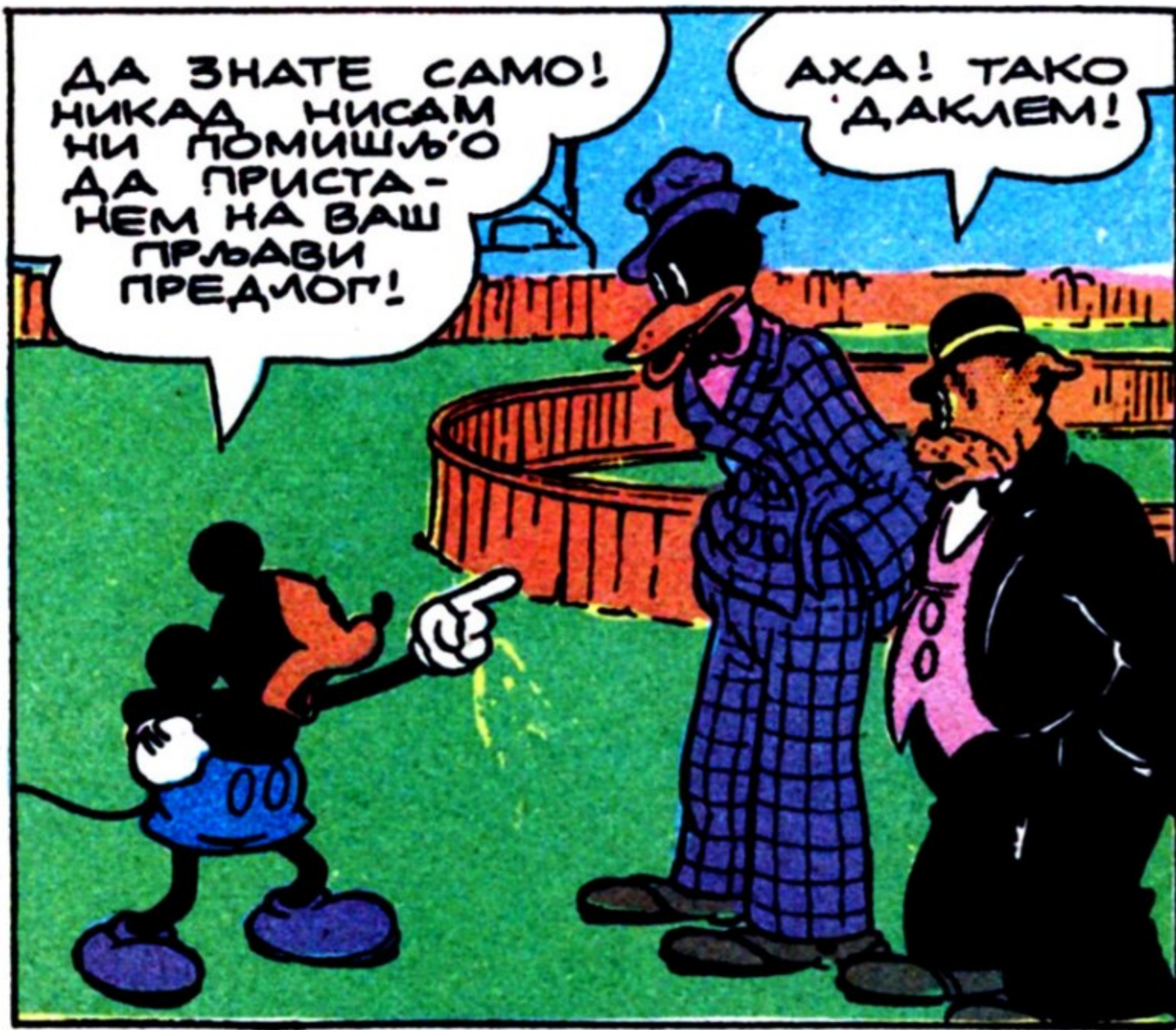

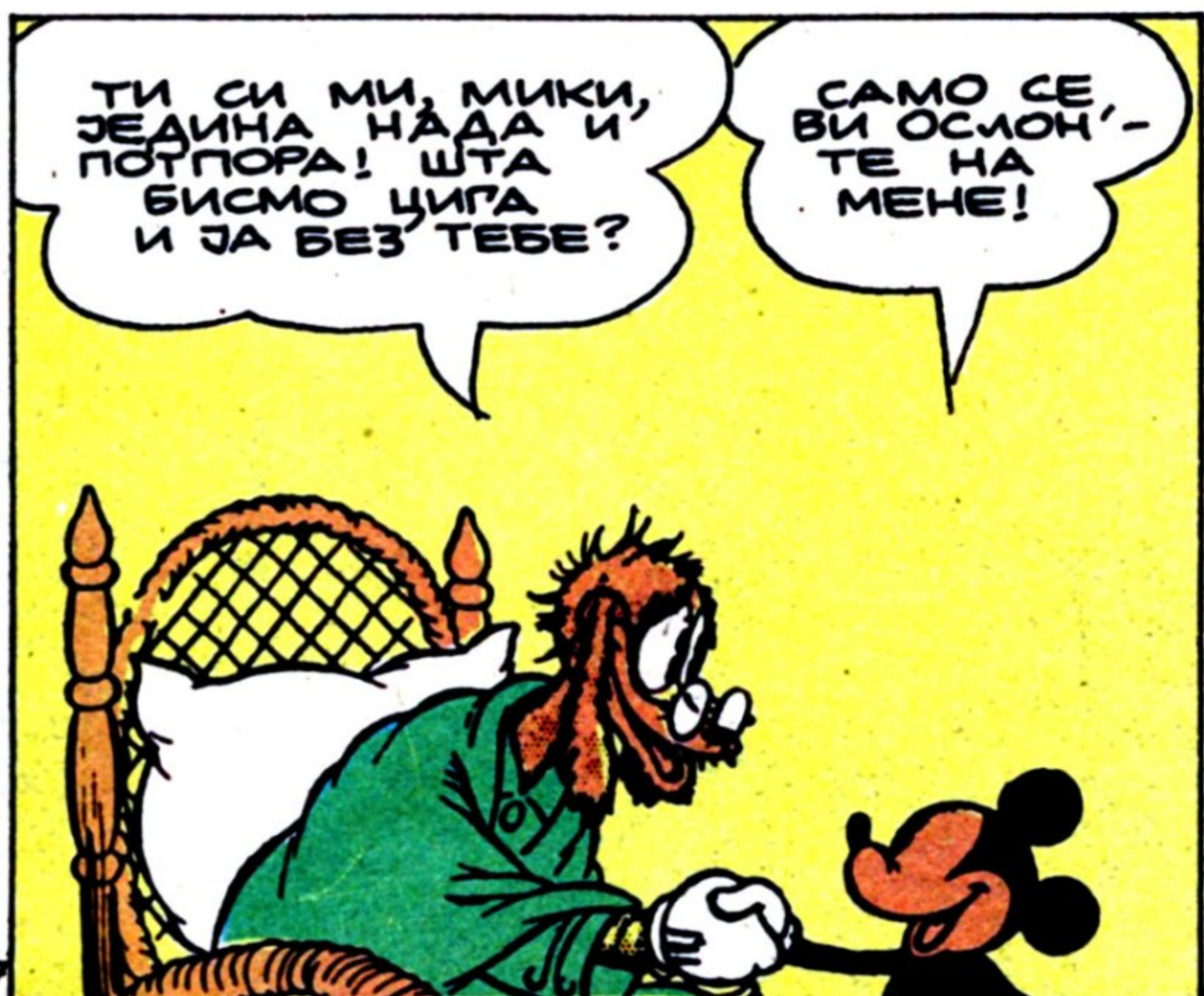
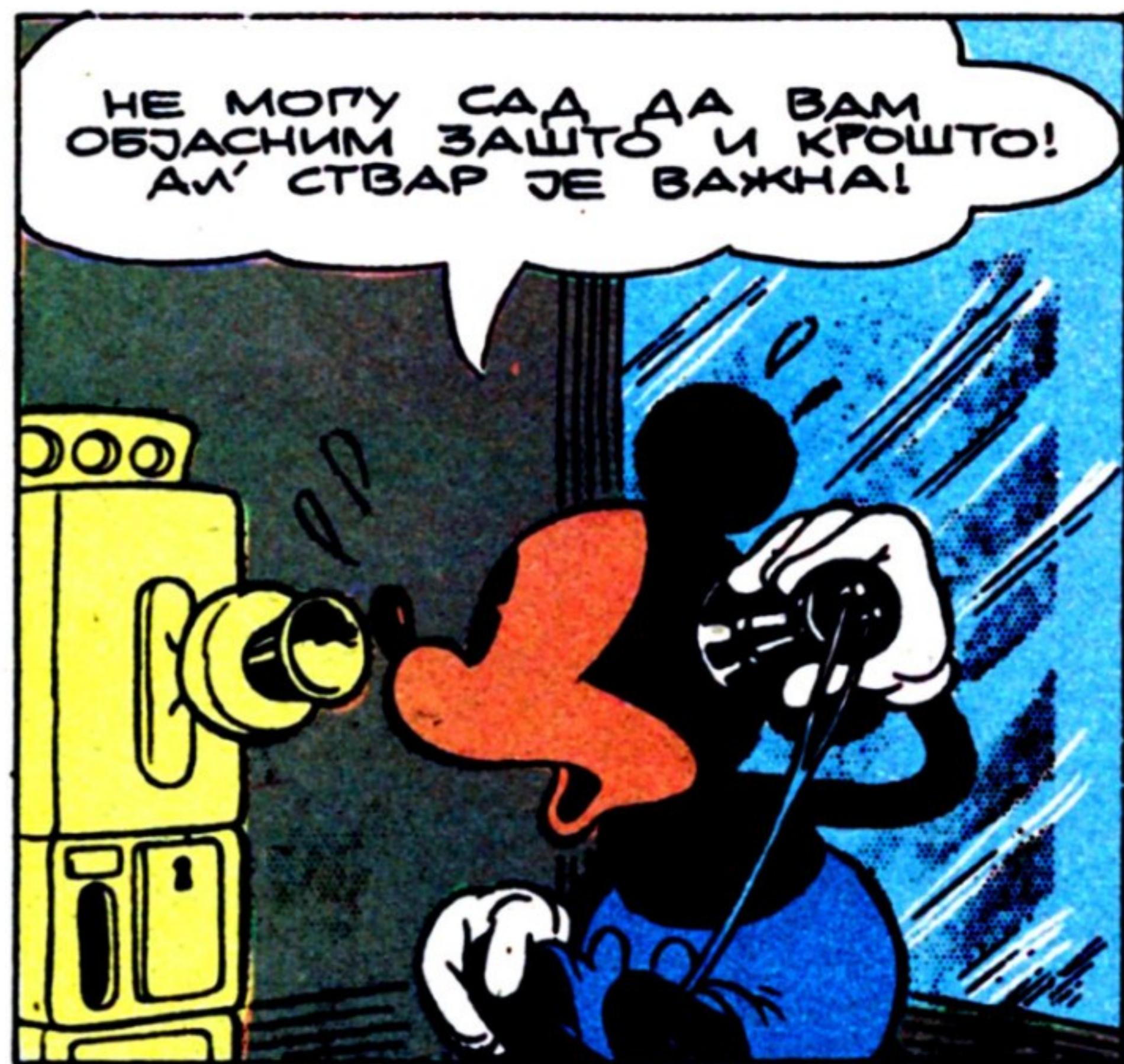

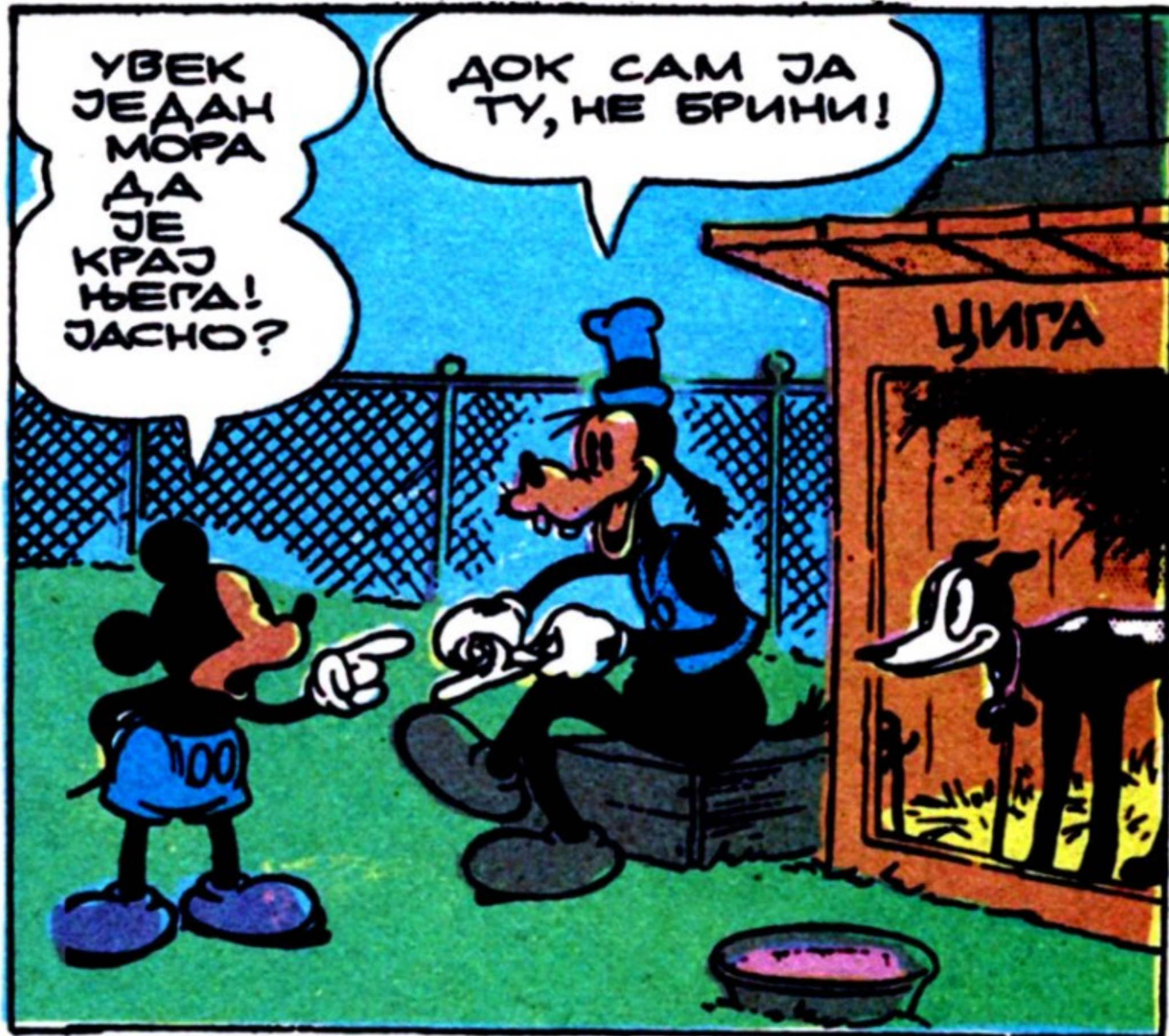

Освањо је и велики дан! Да раче зоре Шиља и Мики не испуштају цигу с очију...

Увек један мора да је крај њега! Јасно?

Док сам ја ту, не брине!

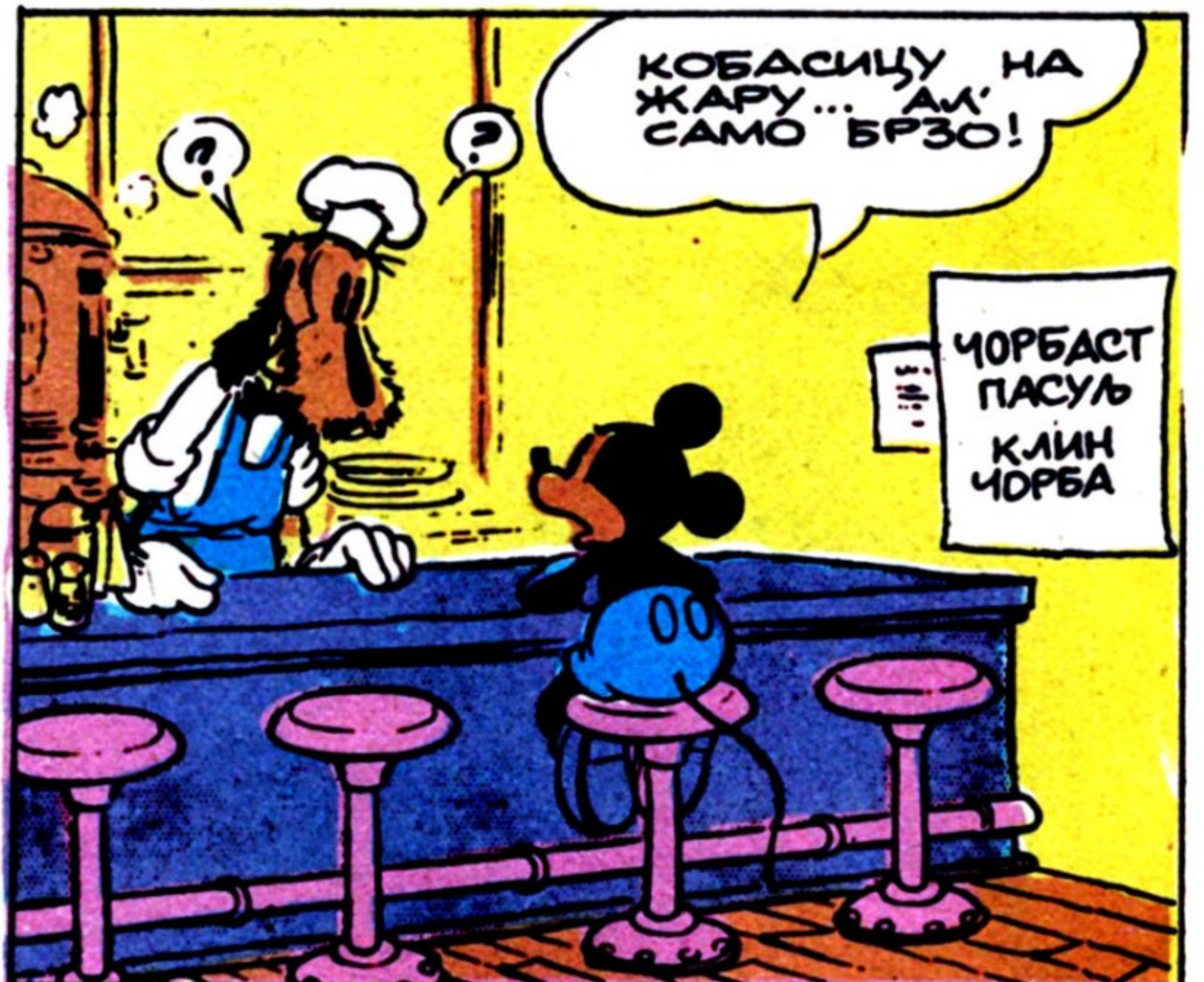

Одох ја да нешто поједем! Не напуштај га!

Без бриге!

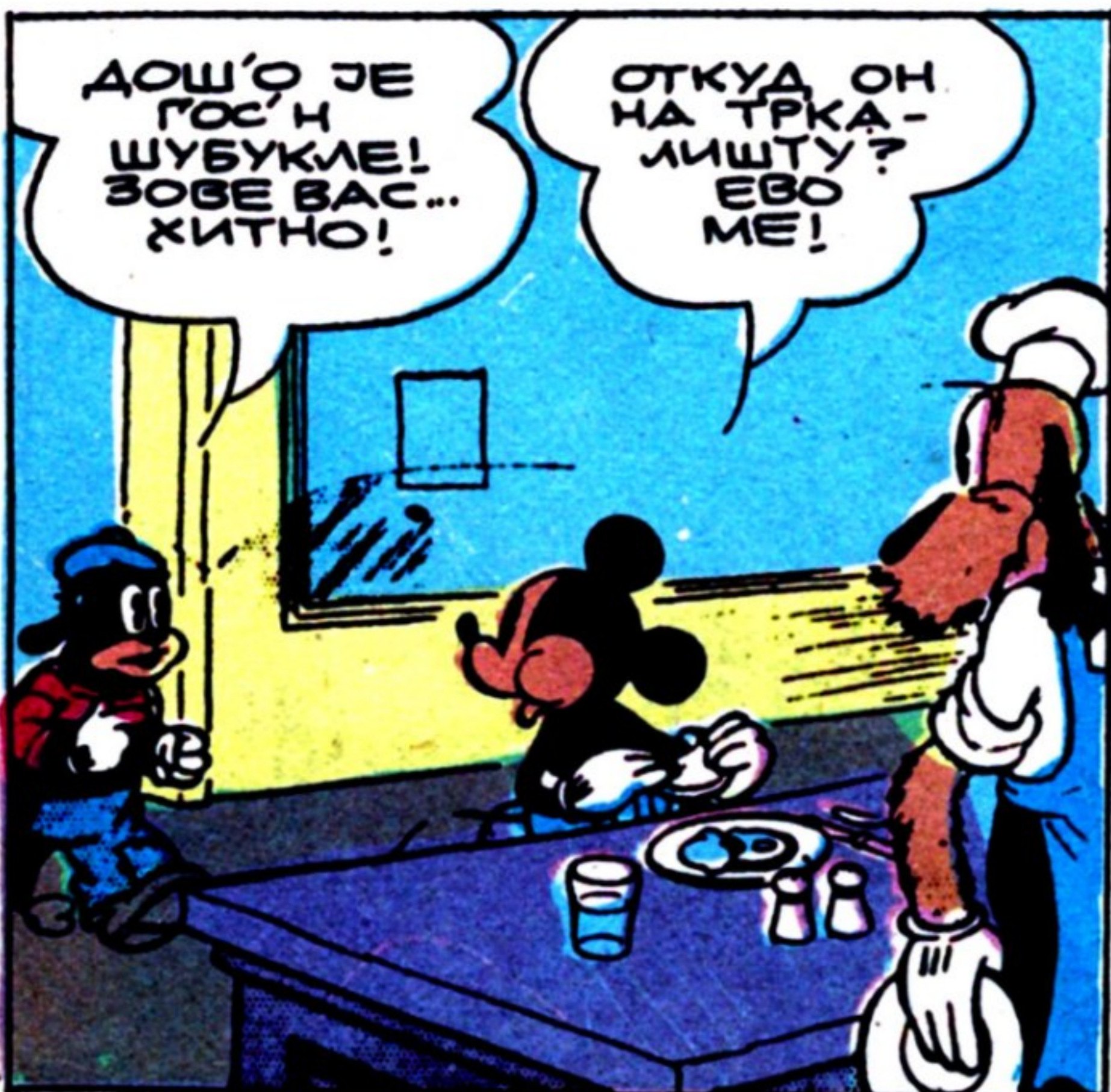

Чуваге га Шиља! Добар је он другар!

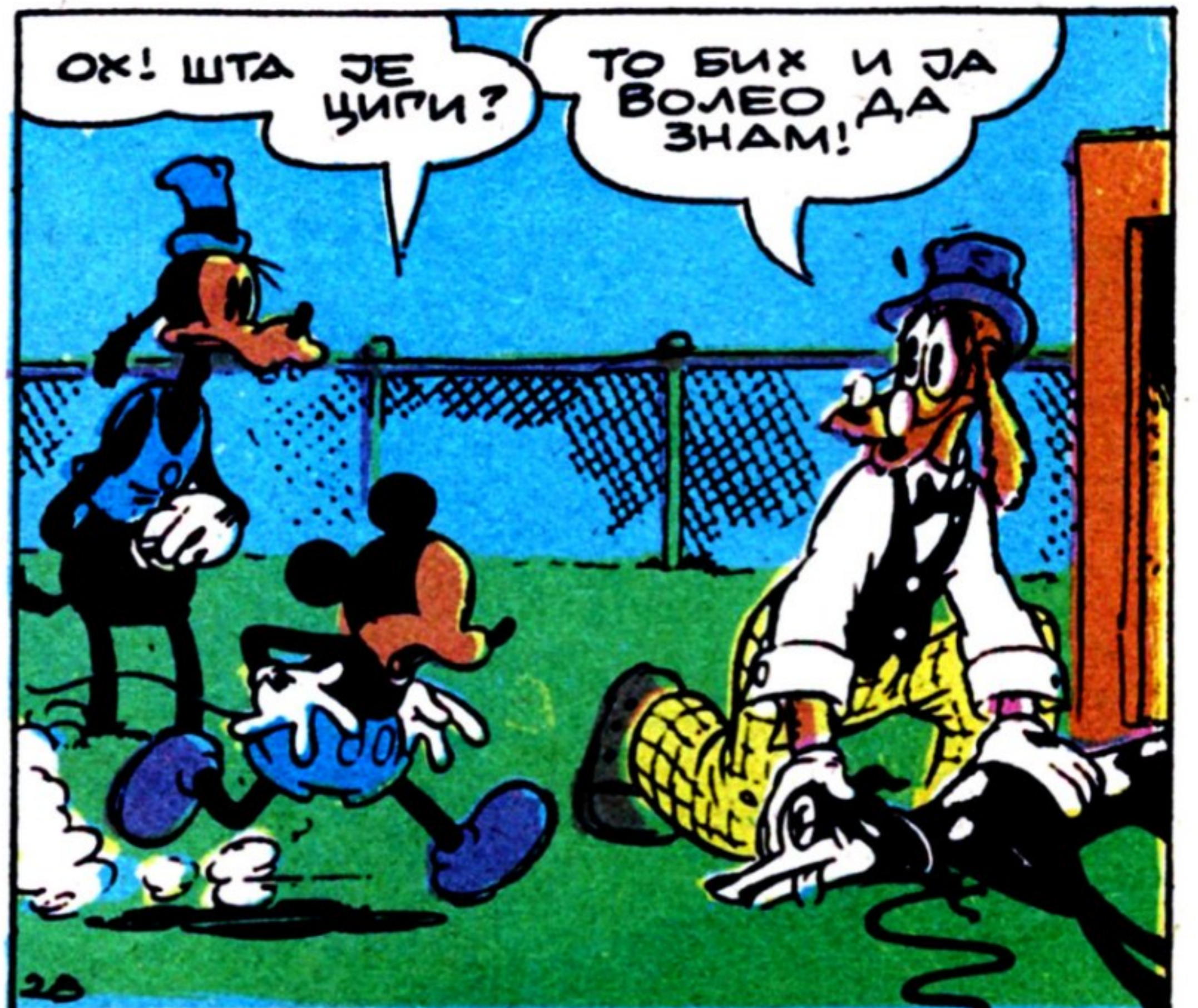
Кобасицу на жару... Ам' само брзо!

ЧОРБАСТ ПАСУЉ КЛИН ЧОРБА

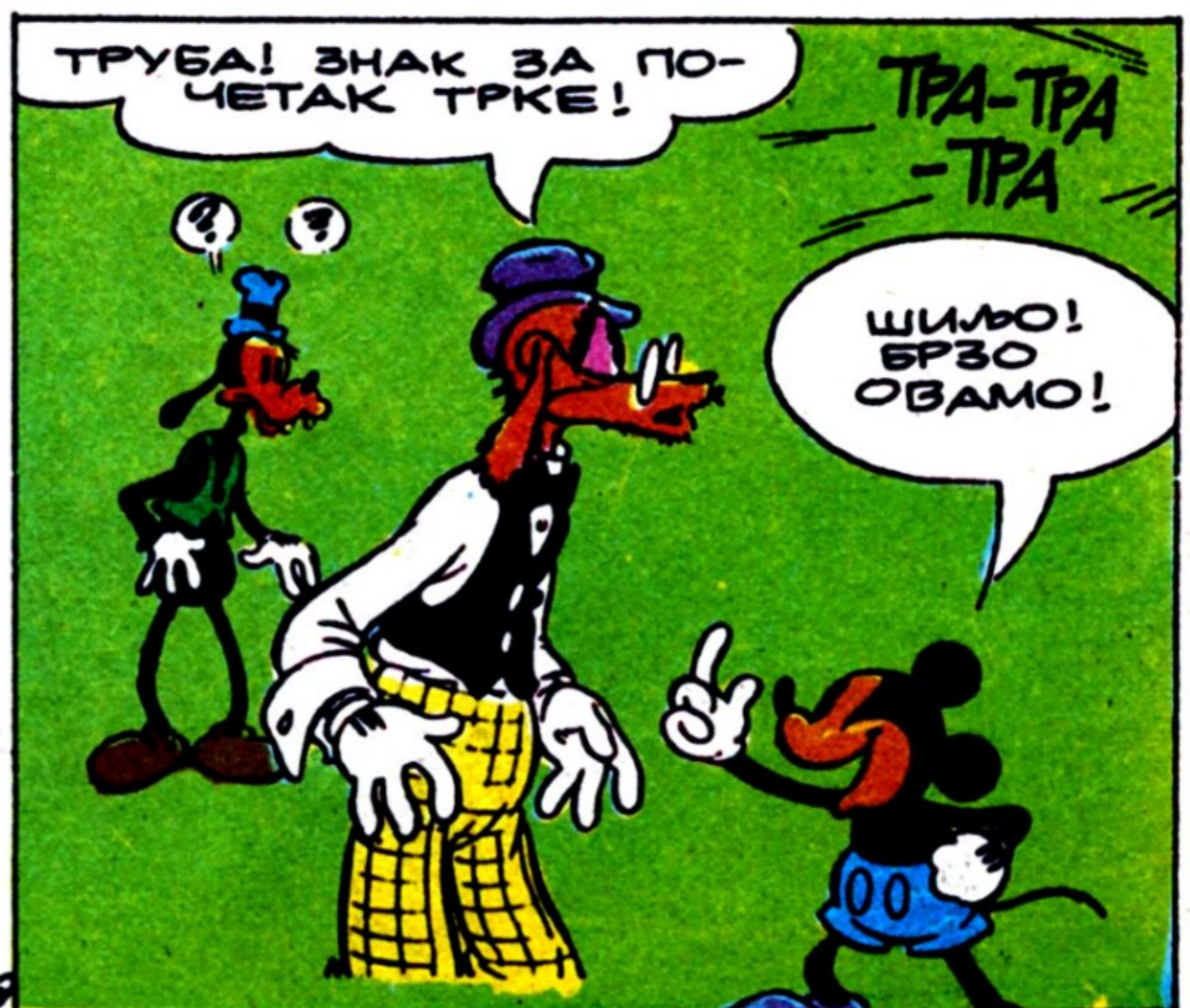
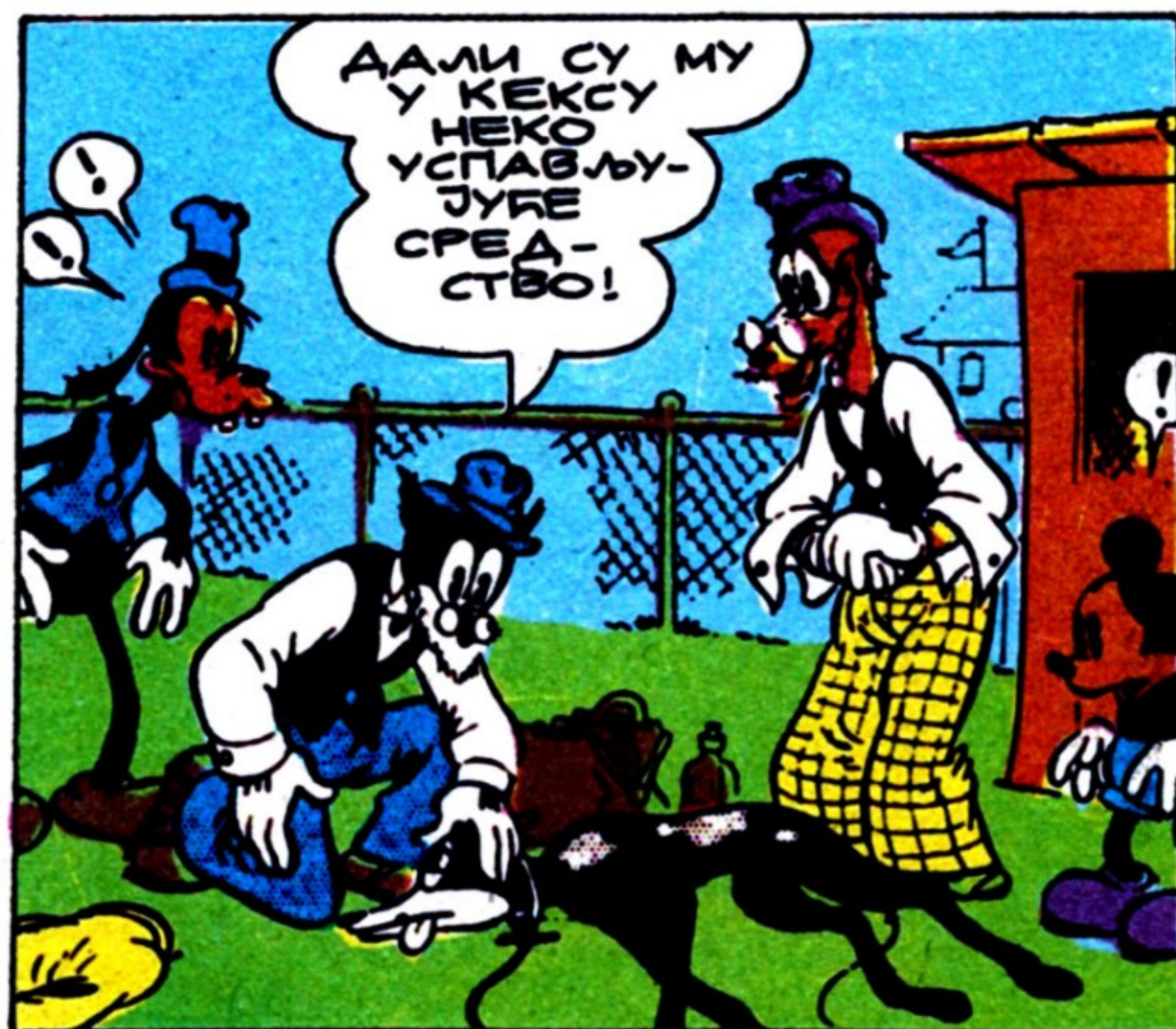
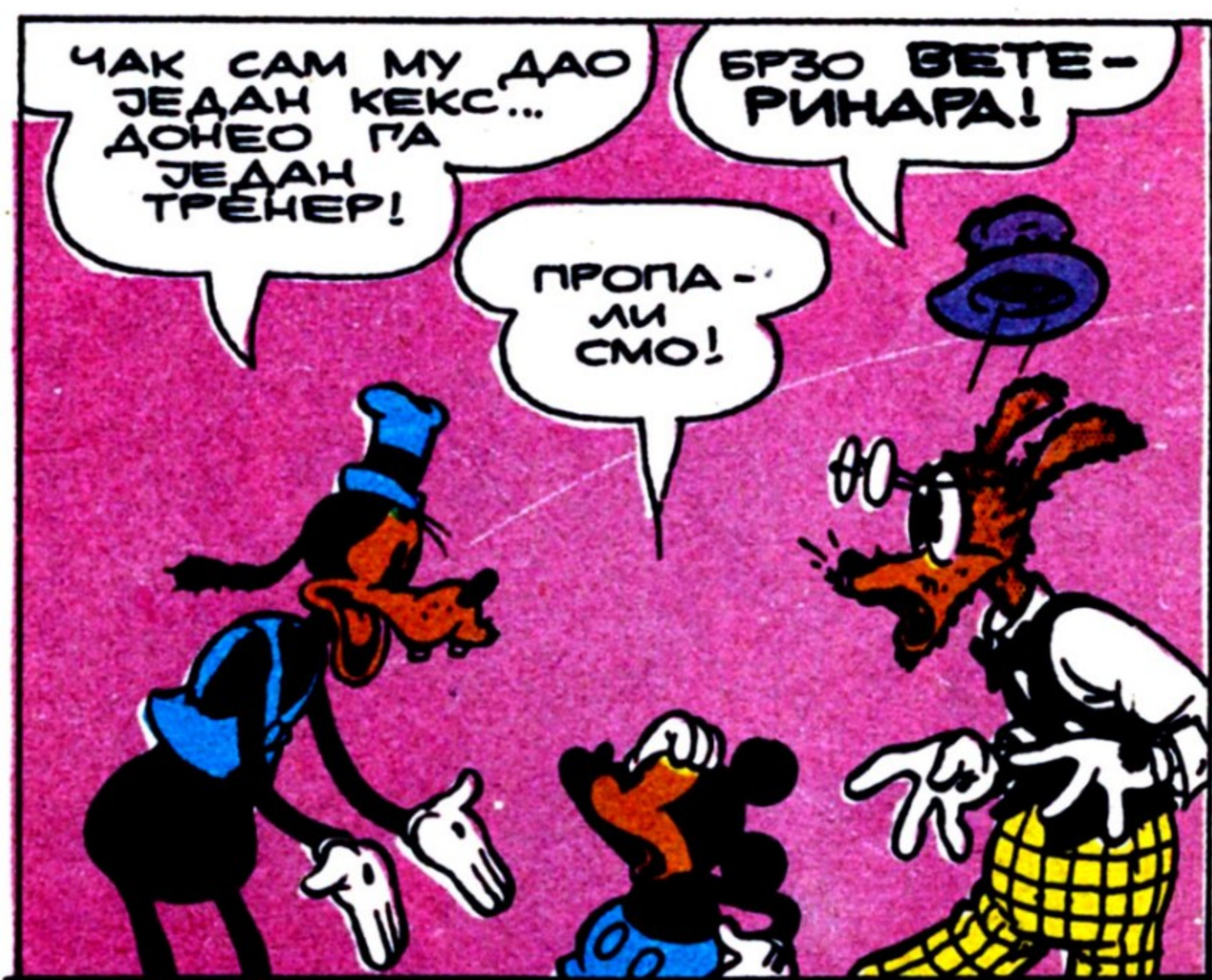
Дош'о је гос'н Шубукле! Зове вас... Хитно!

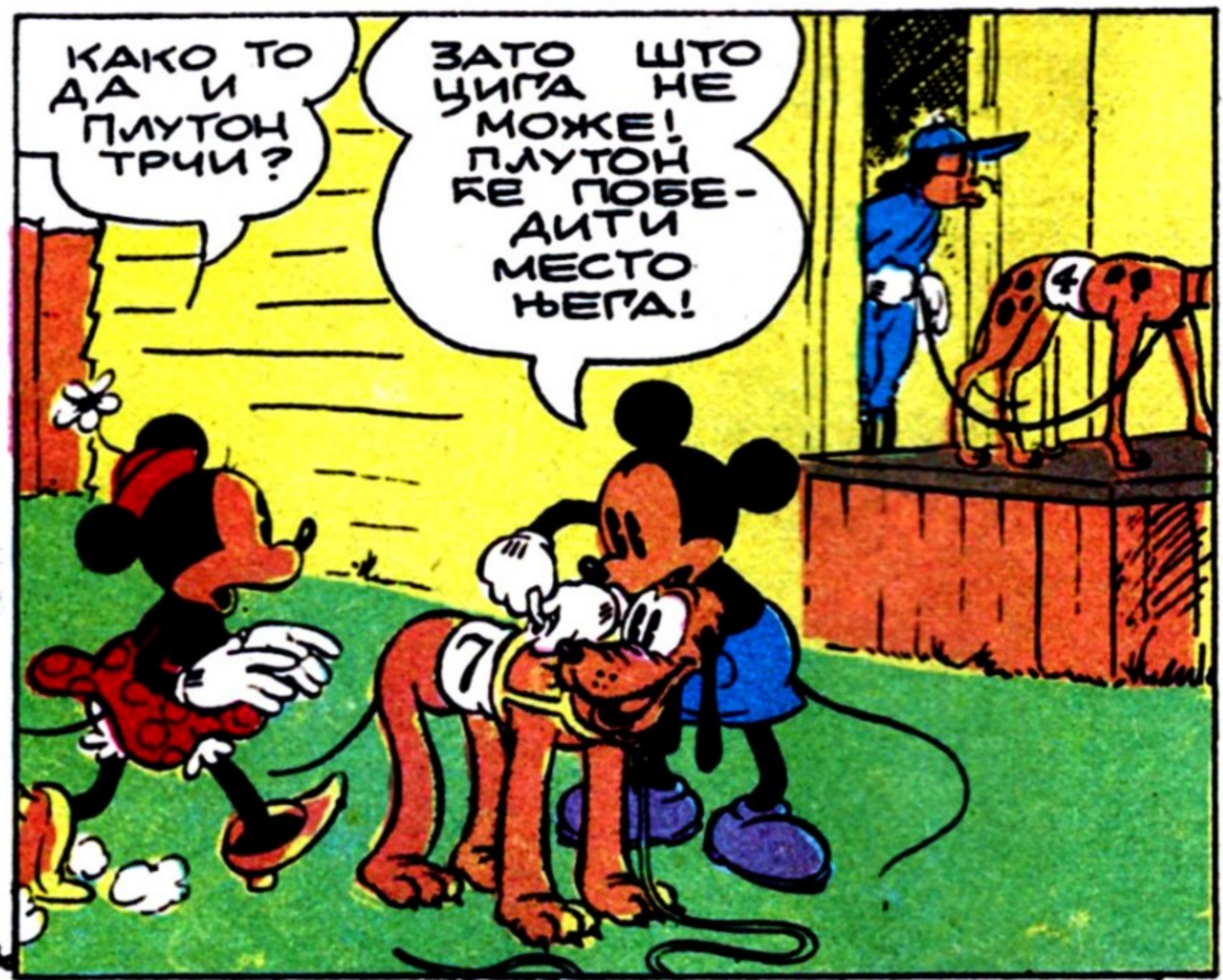
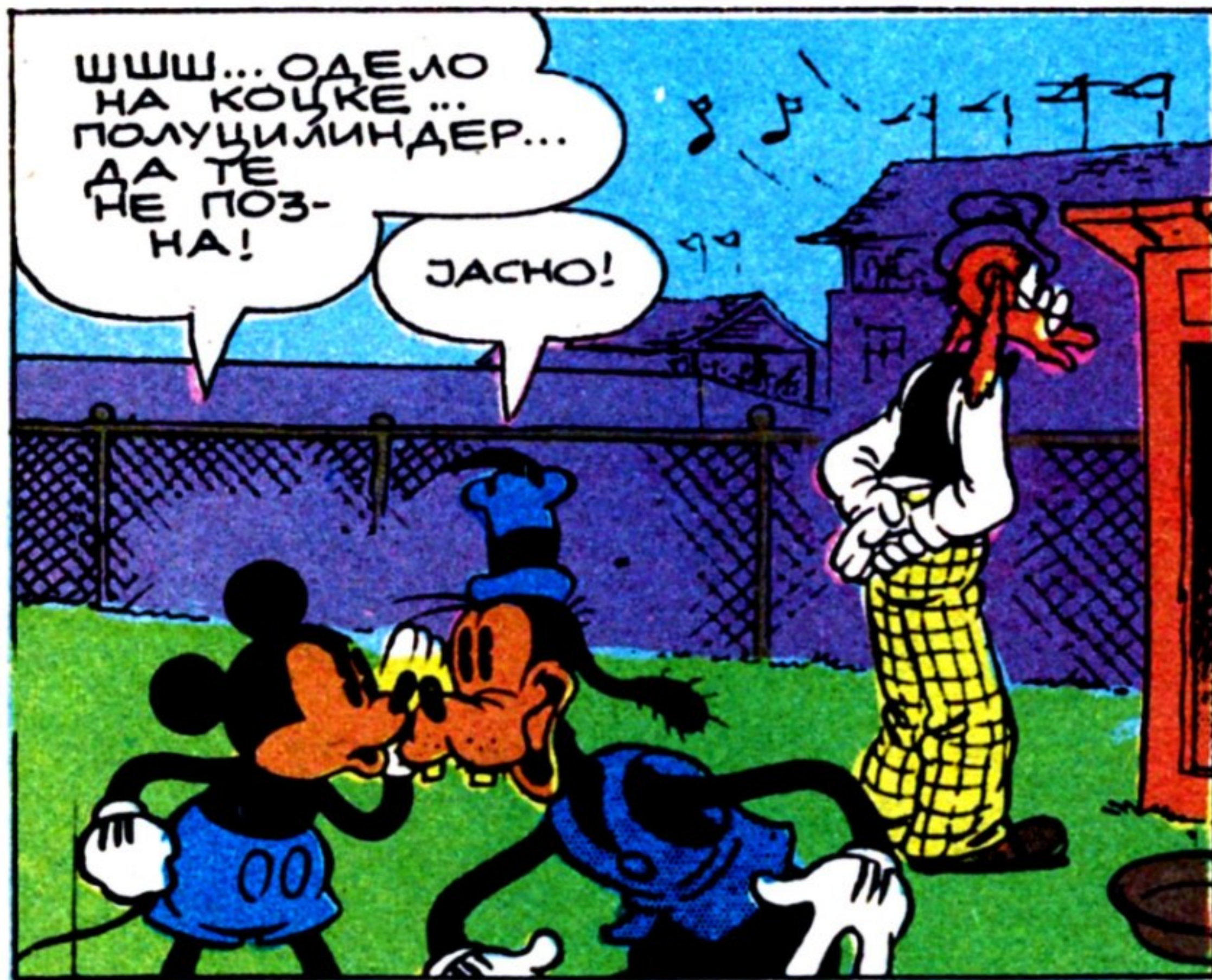
Откуда он на тркалишту? Ево ме!

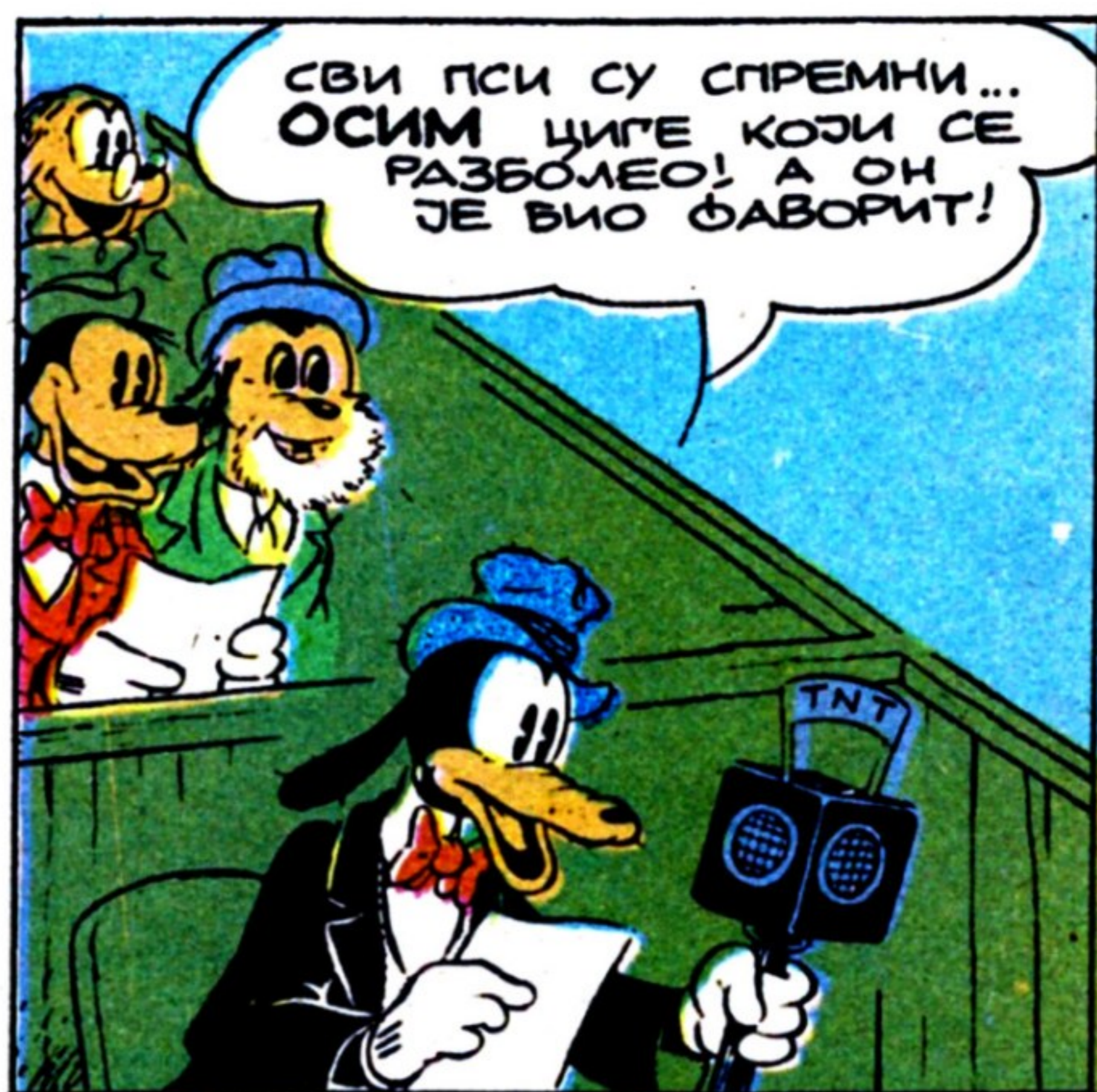
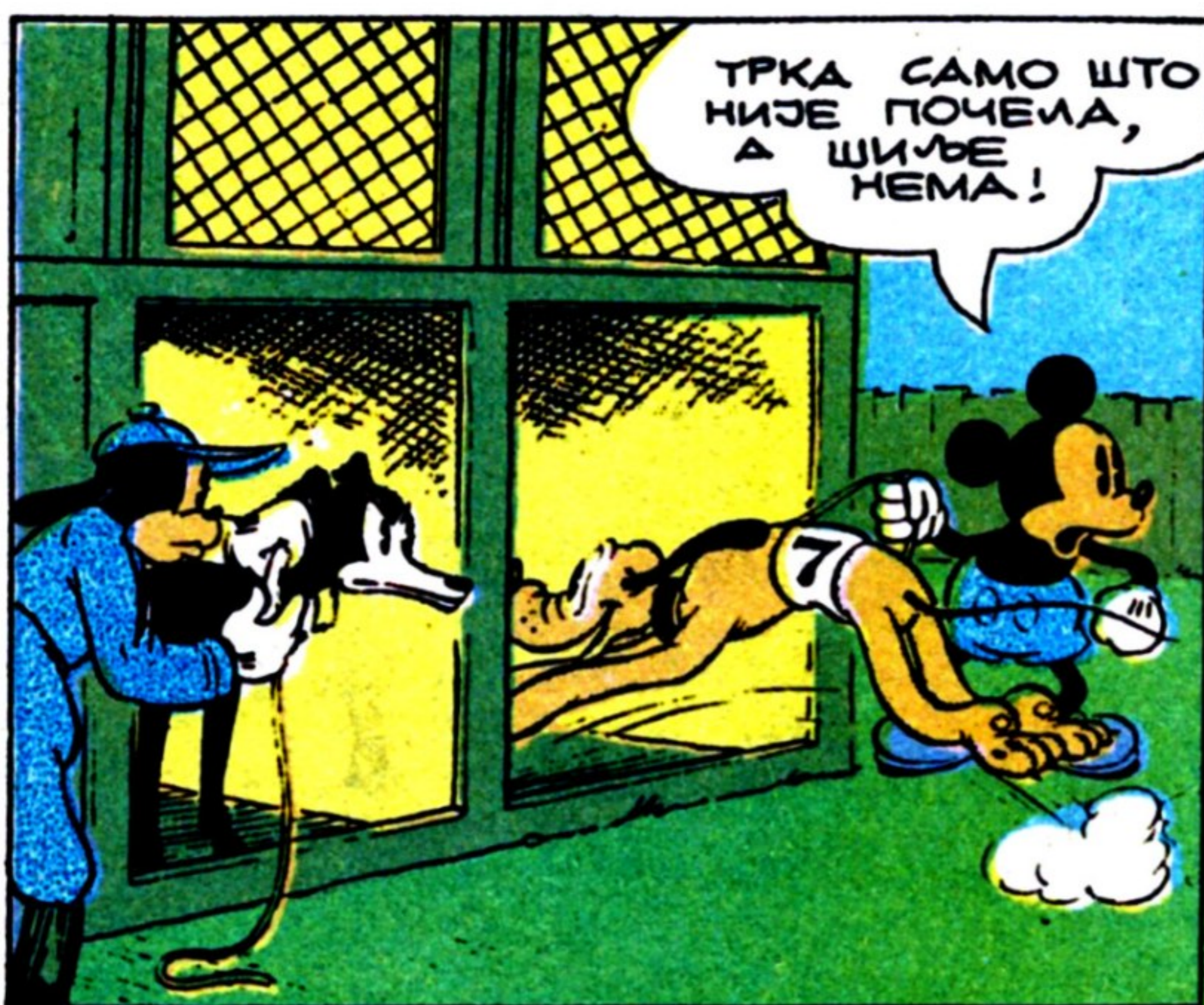
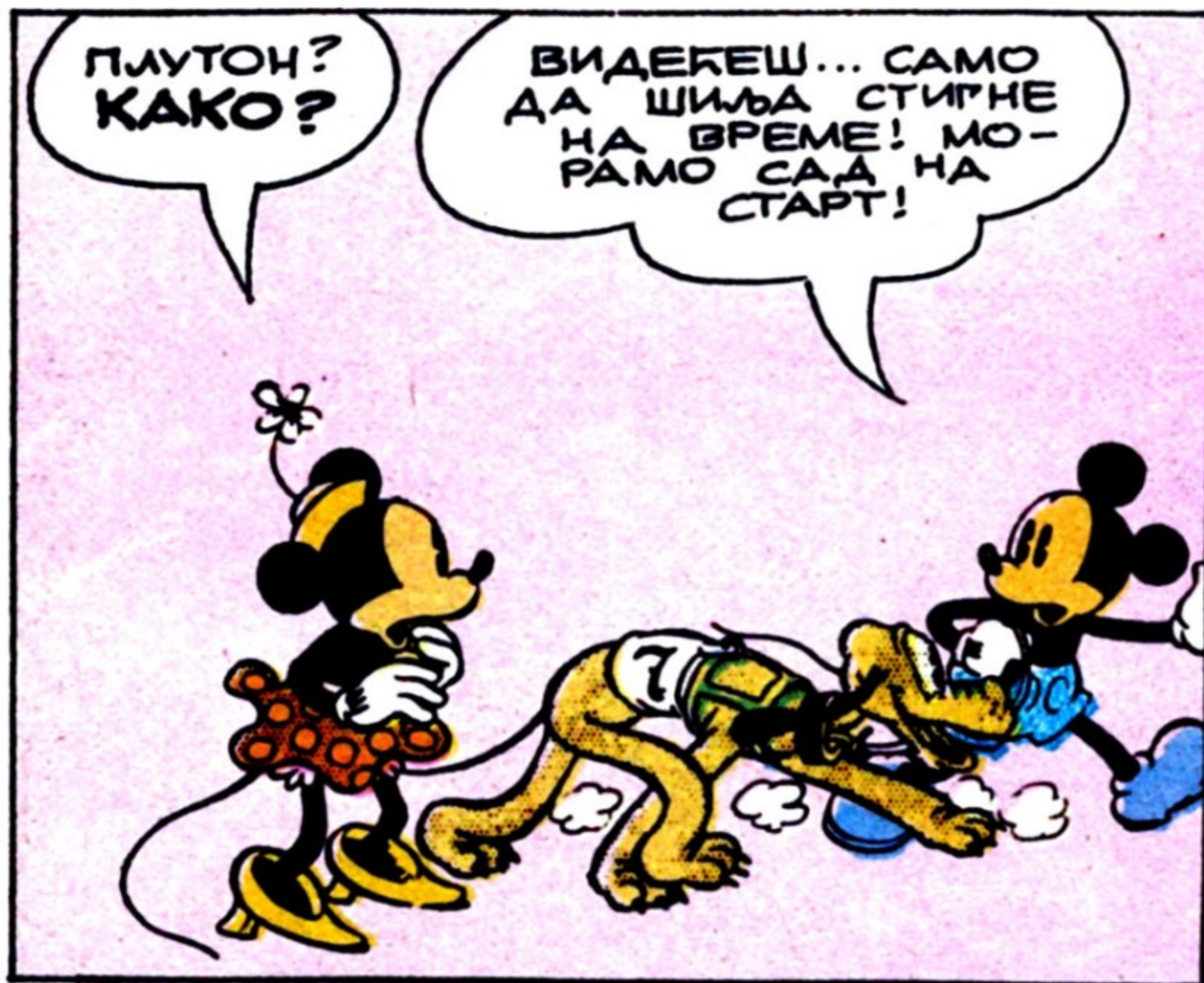

Ок! Шта је циги?

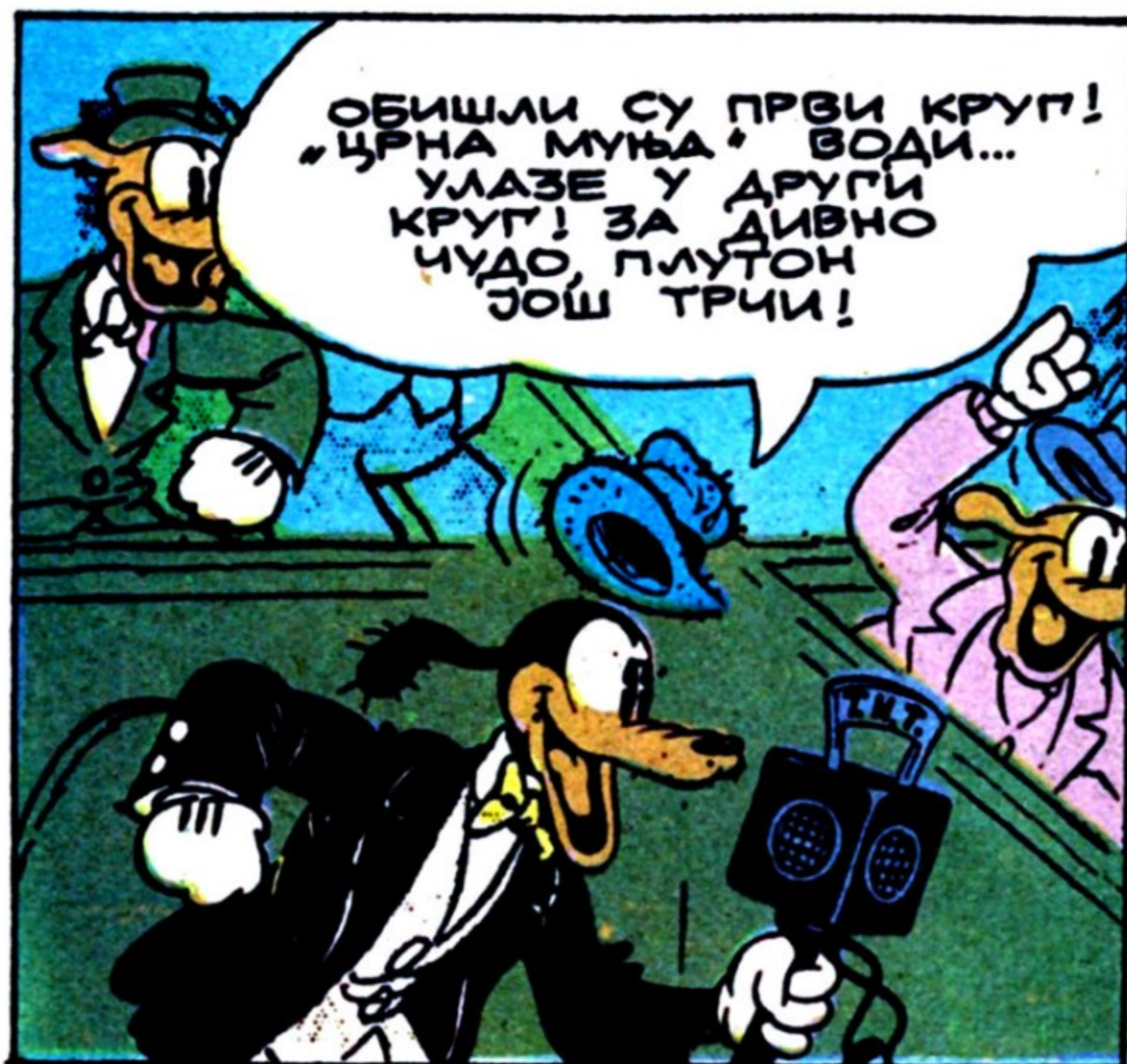
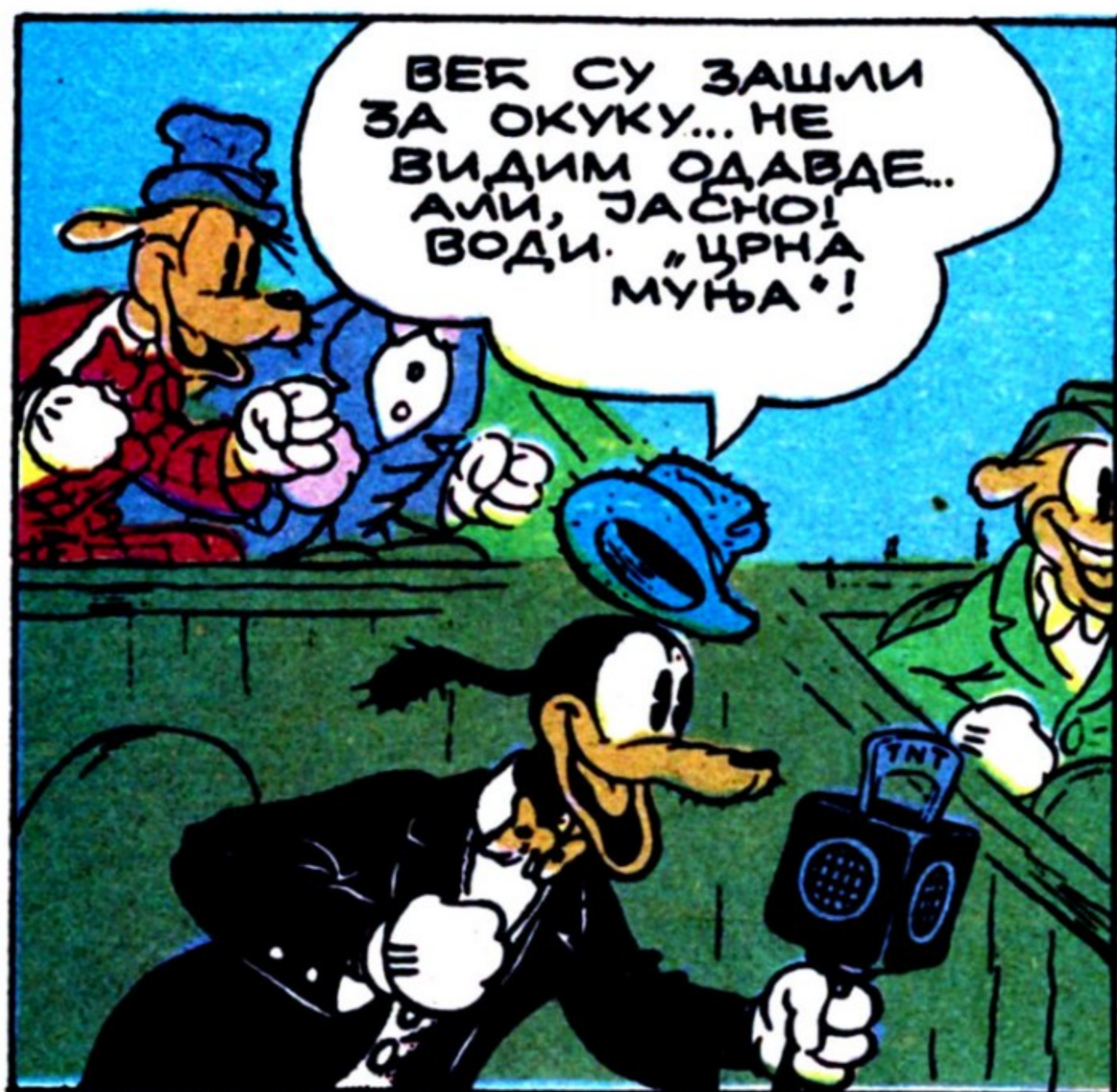
То бих и ја волео да знам!

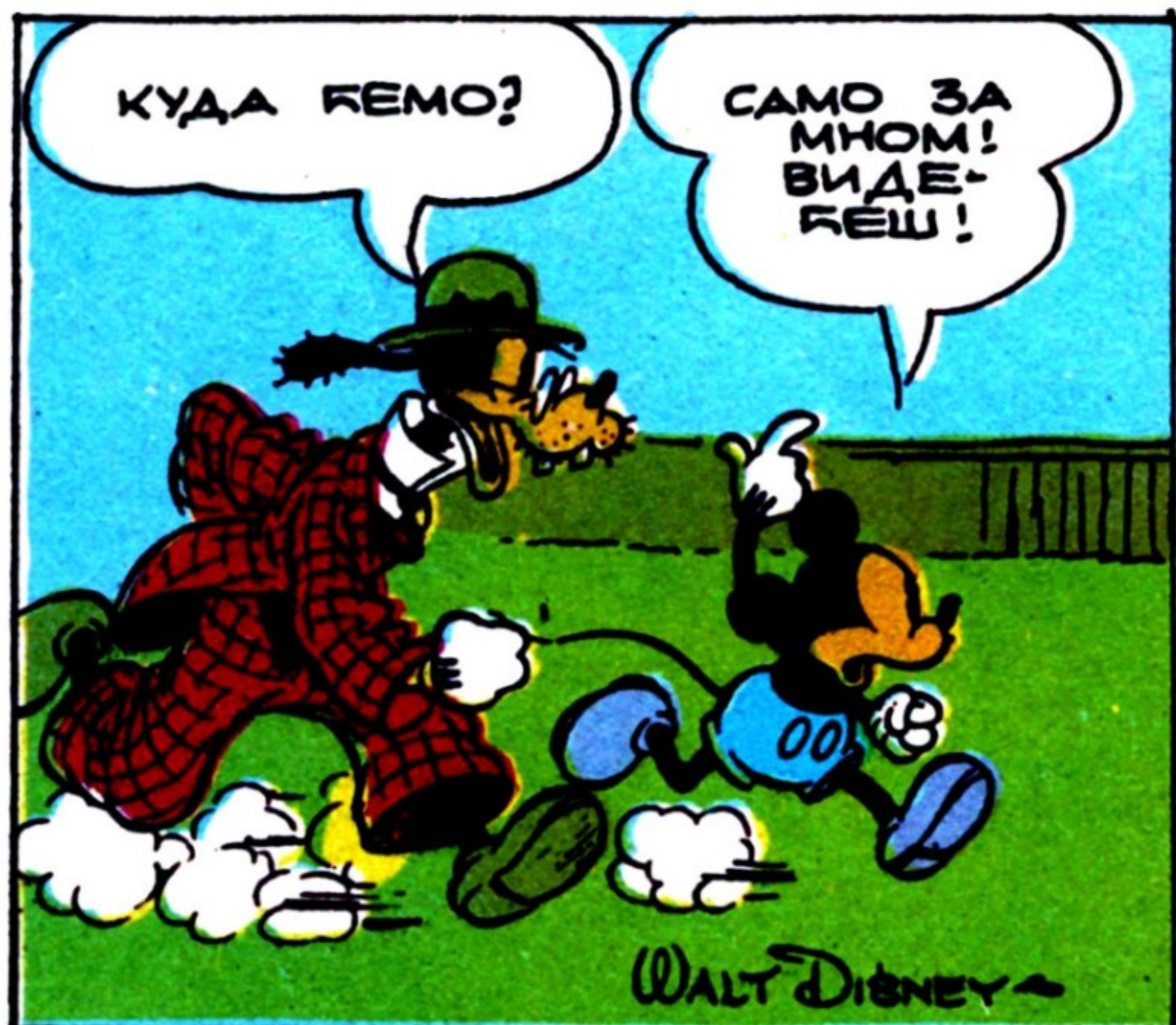

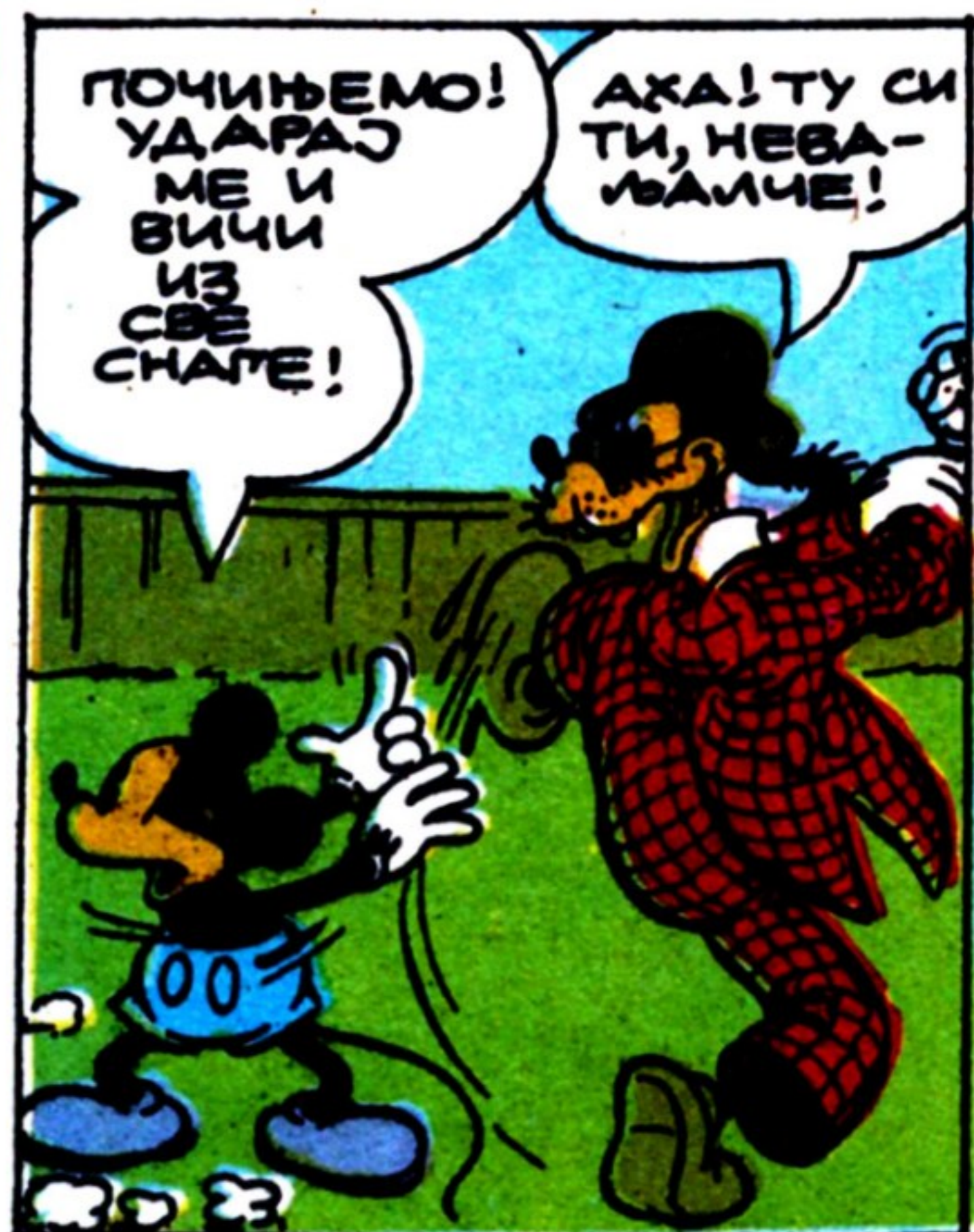

ПСИ СУ ПОТРЧАЛИ!
ШТО ЈЕ НАЈВАЖНИЈЕ,
ПОТРЧАО ЈЕ ЧАК И ПЛУТОН!

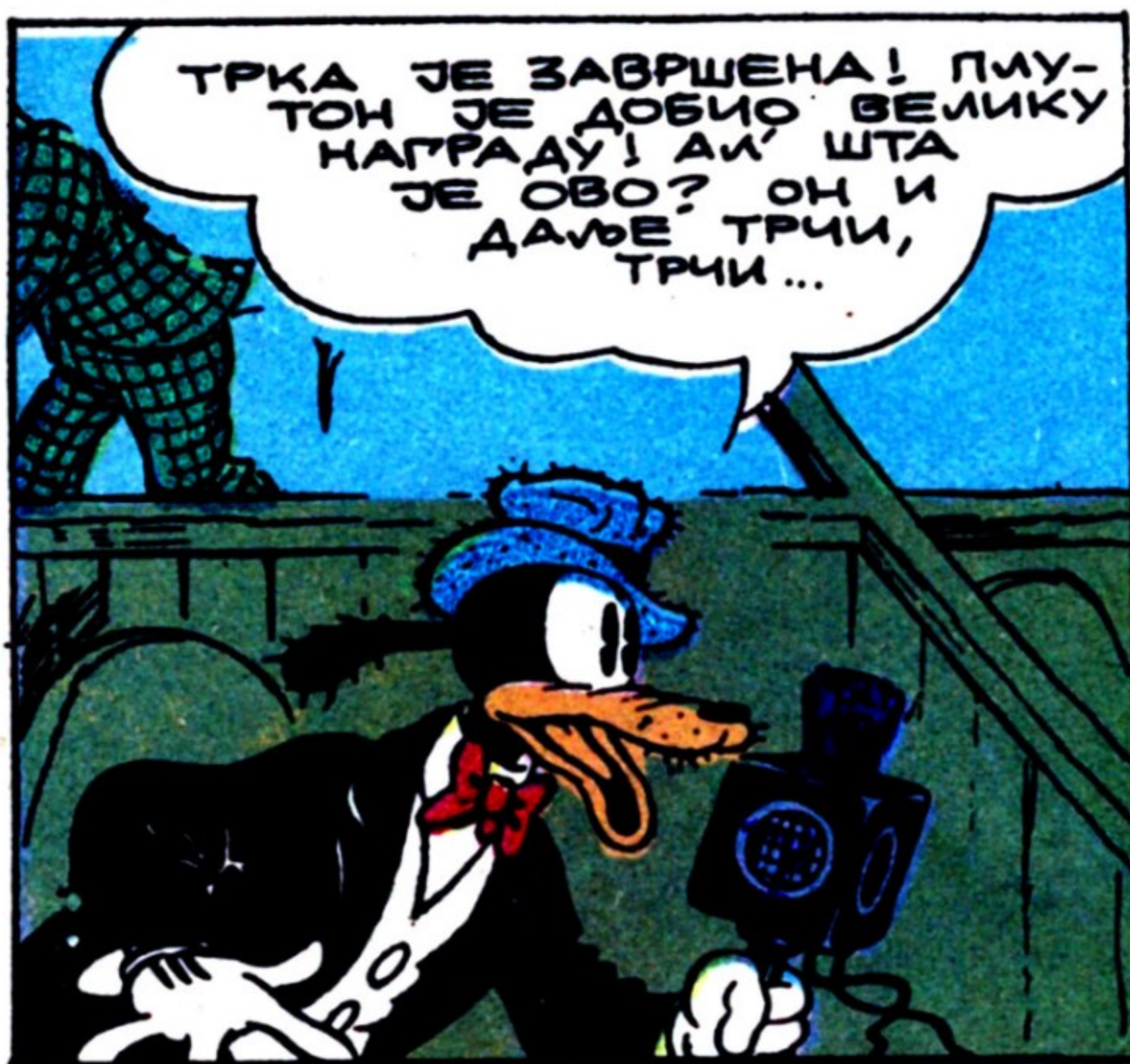
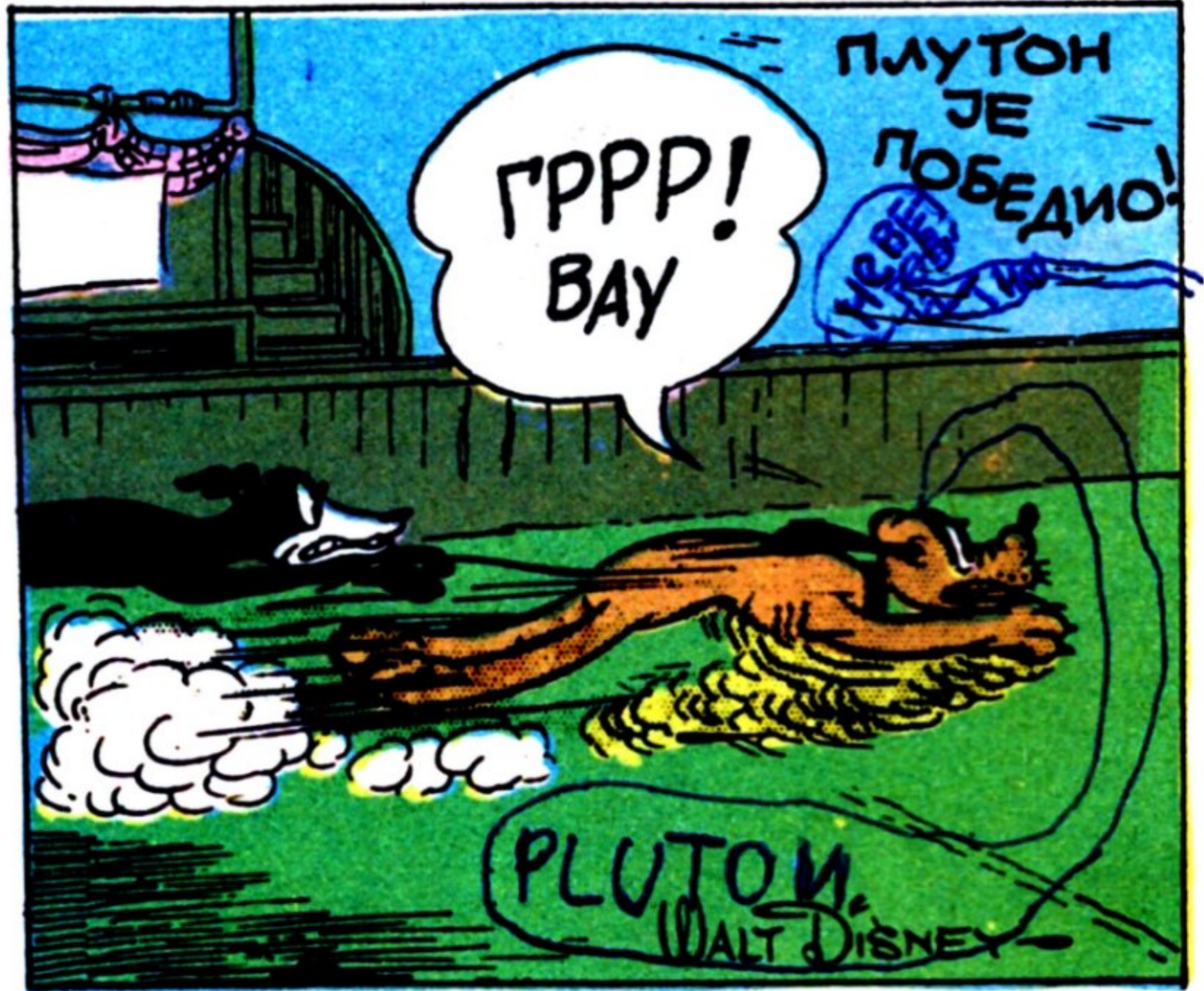

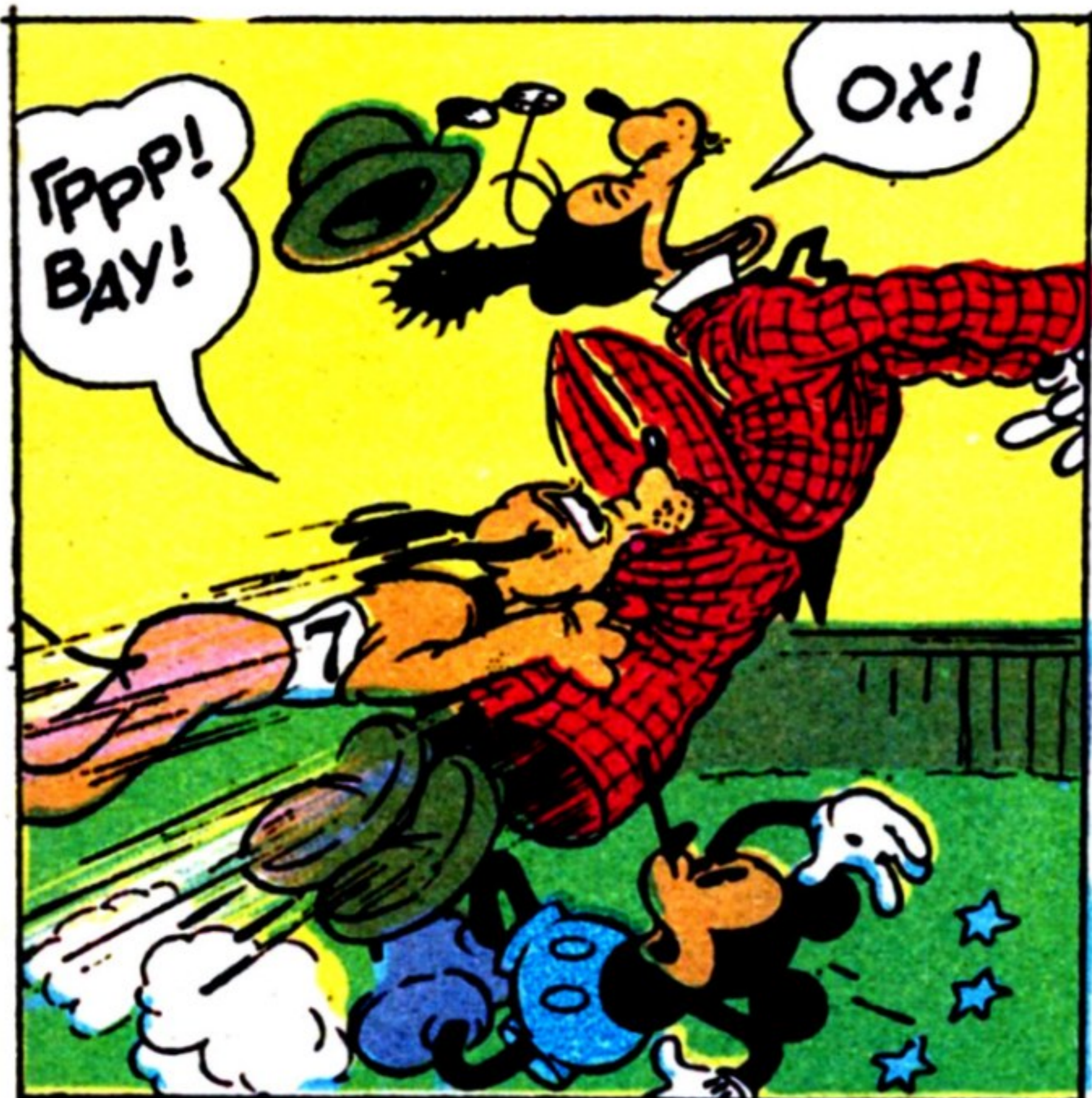
ЦРНА
МУЊА
И ДАЉЕ
ВОДИ!
И
ПЛУТОН
ОДИЧНО
ТРИ,
АМИ
ЈЕ
ИПАК
ТЕК
ЧЕТВР-
ТИ...

МИКИЈЕВ
ПЛАН ЈЕ
УСПЕО!
КАД ЈЕ
ЧУО
МИКИЈЕ-
ВЕ ВАПА-
ЈЕ,
ПЛУТОН
КАО
ДА
ЈЕ
ДОБИО
КРИМА
...

WALT DISNEY

ЧУДА ПРИРОДЕ

© 1960
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

КОБНА ГРЕШКА

ЗА
КРОКОДИЛЕ
ЈЕ ПОЗНАТО ДА СВОЈУ
ЖРТВУ ХВАТАЈУ ЗА
НОГУ И ОДВЛАЧЕ
ПОД ВОДУ.

ЈЕДИНИ ИЗУЗЕТАК СУ СЛОНОВИ
КОЈИ ЧЕСТО УМЕСТО ЖРТВЕ
ПОСТАЈУ НАПАДАЧИ. ОНИ
ИЗВЛАЧЕ КРОКОДИЛА
КОЈИ ИХ ЈЕ НАПАО
НА СУВО И ТУ ГА
НОГАМА ИЗТАЗЕ.

1-28

Distributed by King Features Syndicate.

WALT
DISNEY

У ЗНАКУ ВОРОА

ПРВА ЕПИЗОДА

ДВОБОЈ

Јутарња магла почела је да се разилази док се „Краљица од Кастиље” полако кретала Тихим океаном ка копну које се назирало у даљини. Био је то огроман брод који је незграпно стрчао на тој непрегледној воденој површини. Два месеца је трајала пловидба од Шпаније до Калифорније и за то време „Краљица” и њена посада успели су да одоле свим бурама. Било је то 1820. године.

Морнари, голи до паса и поцрнели од сунца, вешто су се пели на јарбол извршавајући наређења првог официра. Повремено би бацили поглед ка средишњем делу брода где се водила борба између двојице сјајних начевалаца. Младићи су се борили са пуно жара и на тренутке је изгледало као да су огорчени непријатељи. Мачеви су севали кроз ваздух па би сад један а онда други устукнуо пред сјајном оштрицом свог противника.

Младић нижег раста био је први поручник Рафаел Валдес, један од најбољих начевалаца у служби шпанског краља Фердинанда. Успео је већ да сатера свог противника до ограде брода.

— Сада! — викнуо је Валдес и још једном насрнуо.

Врх његовог мача као да се омотао око мача оног другог младића. Био је то Дон Дијего де ла Вега, висок и витак младић. Мада се добро бранио, сваког тренутка је могао да добије ударац оштрицом. Валдес је то приметио и још жешће насрнуо.

— Сада! — поново је викнуо.

Посматрајући борбу, морнари на јарболу за тренутак су запоставили своју дужност, али први официр се због тога није издрао на њих јер је и сам с одушевљењем пратио сваки покрет двојице бораца. Сви су већ видели Валдеса као победника. Али, преварили су се. Дијего се није тако лако предавао и када је поручник уперо мач и његове груди, он је вешто избегао тај ударац и чуо се само звекет оружја.

— Сјајно! — узвикну Валдес.

Сада је Дијегов мач претећи севао и поручник је морао да се брани. Оштрице су се укрстиле и младићи су се нашли лицем у лице. Насмејали су се и брзо одбили један од другог.

— Време је за доручак! — рече Дијего.

Али, ни један ни други нису хтели да прекину двобој док се не види победник. Оштрица Дијеговог мача зауставила се на Валдесовом рамену. Био је то пун погодак. Сада је поручник хтео да изведе један трик који је кришом увежбавао у својој кабини. Врхови мачева су се укрстили. Сваки нишић на телу им је био напет у ишчекивању следећег потеза противника. Поручник је учинио један брз покрет и врх његовог мача зауставио се на само неколико сантиметара од Дијегових груди. Био је то сјајан потез и Валдес се тиме поносио. И Дијего је исто тако нагло замахнуо и вештим покретом избио поручнику мач из руке. Мач је склизнуо на палубу брода. Валдес је дигао руке увис.

— Предајем се!

Обојица су се насмејали. Извадили су наранице и обрисали зној са лица. Први официр је наредио морнарима да наставе прекинути посао. Дијего и Рафаел пошли су да доручкују. Поручник је погледао ка обали која се већ сасвим јасно видела и рекао:

— Недостајаћеш ми, Дијего. Тужан сам због нашег разанка.

Дијего је заиста уживао у овом путовању. Постали су блиски, он и поручник. Сваке вечери би њих двојица сатима седели на палуби и разговарали. Дијего је знао да ће им обојици разанак тешко пасти, али у поручниковом гласу није било само туге.

— Нешто си забринут!

— Три године ниси био у Калифорнији. Многе ствари су се тамо измениле.

Валдес је за тренутак оклевао као да је желео још нешто да каже, а онда је однахнуо главом и насмејао се.

— Не волим да говорим о ружним ствари-
на, поготову не сада за време нашег послед-
њег заједничког доручка.

Стигли су у трпезарију касно као и обично.
Послуга се трудила да их што боље послужи.
Знали су да ће им Дијего дати један дебели
златник као напојницу јер ово је био његов
последњи оброк на броду. Иако је жарко же-
лео да сазна какве су то промене настале у
Калифорнији, Дијего није ништа питао за
време доручка.

Мало касније вратили су се на палубу и
посматрали копно које се све више приближа-
вало. Валдес је први проговорио.

Твоја вештина у начевању добро ће ти
користити у Калифорнији.

— Заиста?

Поручник је нервозно добовао прстима
по влажној дрвеној огради.

— Проблеми у Шпанији... проблеми овде!
Војска је преузела власт у Калифорнији.

— Зашто ми то раније ниси рекао, Рафа-
еле? И како све то знаш кад и сам ниси био
тамо више од годину дана?

— Сећаш се да смо пре два дана срели
брод „Санто Доминго“ и да сам се задржао у
краћем разговору с капетаном тог брода. Он
не је обавестио о свему.

Дијего се тада присетио да је његов отац
Дон Алехандро де ла Вега у свом последњем
писму наговестио да се ствари лоше одвијају у
Калифорнији, али му није објаснио о чему се
ради. Знао је да је нешто озбиљно чим га је
звао да однах дође. Дијего је мислио да је
отац болестан.

— Можеш ли ми нешто детаљније испри-
чати о томе, Рафаеле?

— Пре годину дана изабран је нови војни
заповедник у Лос Анђелесу. Зове се Монас-
тарио. Он свим силама настоји да угуши сло-
боду у Калифорнији.

— Како?

— Увео је таксе које нико не може да пла-
ти. Оптужује људе за велеиздају и баца их у
тамнице.

— Шта се крије иза свега тога?

Валдес се намрштио.

— Монастарио жели да уништи ранчере
и докопа се њихове земље.

— Тако значи!

Дијего се нашио за свој мач и чврсто га
стегао. Рафаел га је забринуту посматрао.

— Знам колико волиш Калифорнију и ко-
лико мрзиш тиранију. Сигуран сам да ћеш тај
мач употребити само у одбрану праведне ства-
ри, али ипак се бојим за тебе.

— Зашто?

— Монастарио ће се питати зашто си тако
изненада дошао. Он је сумњичав човек и чим
буде видео да одлично рукујеш начем и да си
против њега лоше ћеш се провести.

— Како то мислиш?

— Завршићеш у затвору или ће те убити.
Ако само кажеш или учиниш нешто против
Монастарија, читав гарнизон војске биће ти
за петана, као и народ који ће бити присиљен
да те гони.

— И шта очекујеш да радим? Да мирно
посматрам како та хуља убија и уништава зем-
љу у којој сам рођен и коју волим изнад свега.

— Не знам шта треба да радиш — одго-
вори Валдес — само желим да те упозором да
не пренагљујеш. Сам не можеш ништа да учи-
ниш.

Поручник је слегнуо раменима.

— Можда и није потребно толико да бри-
нем. Можда ствари и не стоје тако лоше како
ми их је представио капетан брода „Санто
Доминго“. Мораћу сада да те оставим самог.
Треба да издам нека наређења. Лука Сан
Педро је на видику и ускоро ћемо пристати.
Поздравићу се с тобом чим будеш био спре-
ман да се искрцаш. Ми се овде не задржавамо.
Настављамо однах пут за Мотреј.

Дијего је остао сам и почео је да размишља
о овоме што је чуо. Није хтео да поверује у
те приче о Монастарију док се и сам не увери да
су истините. Па ипак, ако се сети очевог
писма...

„Валдес је у праву.“ — помисли Дијего.
„Ако ствари тако лоше стоје биће боље да се
отворено не супротставим том заповеднику“.

Младић се затим упутио у своју кабину.
Била је то мала, загушљива просторија. На-
сред кабине стајали су његови ковчези. Бер-
нардо, Дијегов слуга, посматрао је копно кроз
прозорчић и као да није веровао да ће заиста
за који минут пристати. Два месеца су прошла
како није крочио на чврсто тле.

— Јеси ли све спаковао, Бернардо?

Слуга је само климнуо главом. Од рођења
је био нем. Бернардо је био човек средњих го-
дина, ћелав, само је око ушију и на потиљку
имао густу, црну косу. Дијего је у њему нашао
приврженог пратиоца.

— Где си оставио моја писма?

Бернардо му их је однах извадио из једног
мањег кожног ковчега. Дијего је потражио
последње очево писмо. Гледао је у речи које су
му тек сада биле јасне. „Драги сине, тешка ср-
ца сам одлучио да те замолим да напустиш сту-
дије у Саламанки и вратиш се кући. Искрсли су
проблеми које ја не могу да решим. Овде је
сада потребна чврста рука и храброст једног
младића...“

Тек сада, када му је Валдес испричао шта
се догађа у Лос Анђелесу, Дијего је схватио
колико је потребан оцу. Дон Алехандро је био
човек који је изнад свега волео слободу и не-
зависност и који би по цену свог живота стао
у одбрану праведне ствари.

Дијего је пружио писмо Бернарду.

— Спали га! Нико не сме да открије зашто сам се вратио кући. Управо сам сазнао да војни заповедник у Лос Анђелесу заводи самовољу и богати се на рачун народа.

Бернардо га је гледао с неверицом.

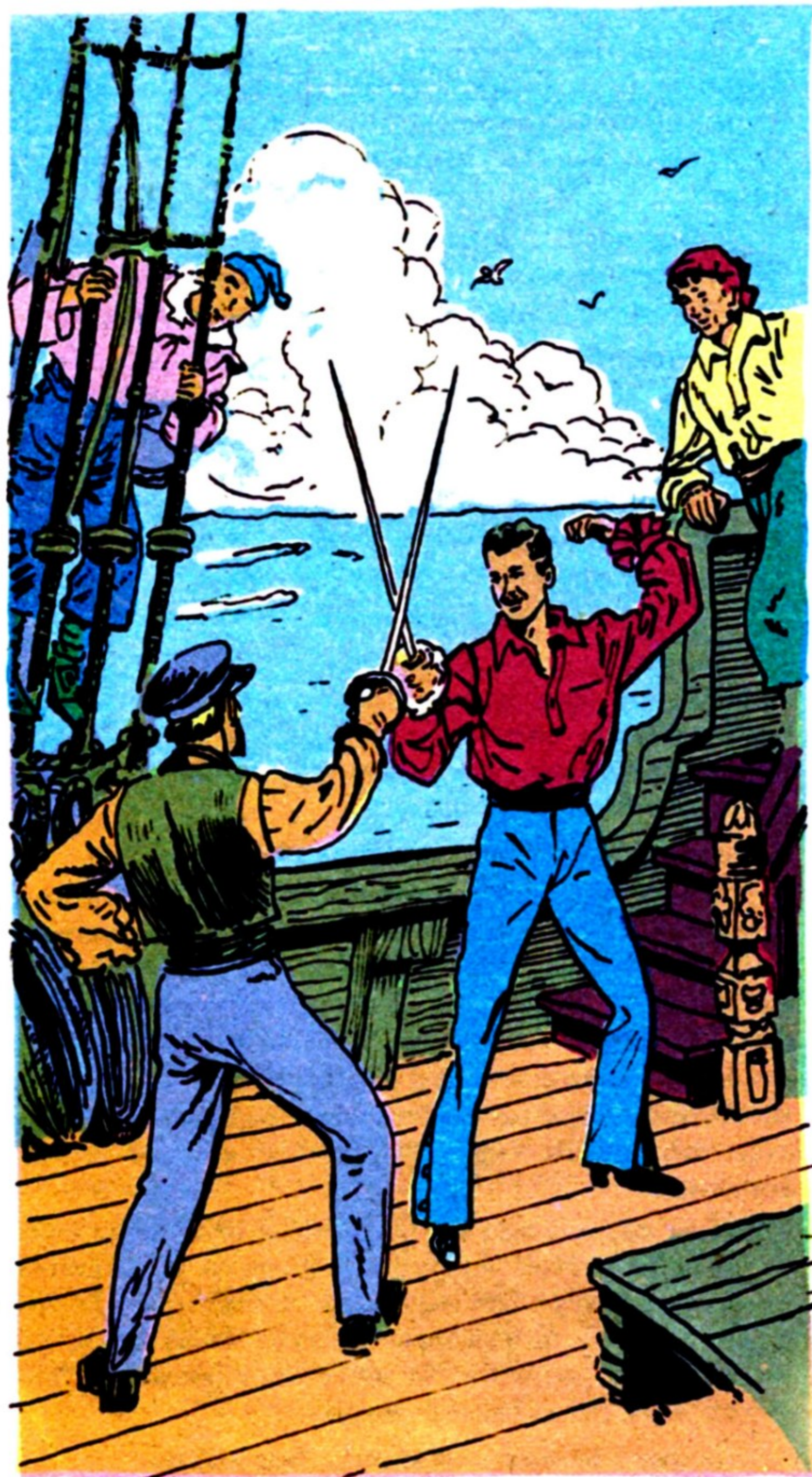
— Док не откријем каквим се све сплеткама служи тај Монастарио, претвараћу се да не знам ништа о њему. Али после тога ћу се отворено борити против њега.

Бернардо је дохватио Дијегов мач, подигао га увис и погледао у младића.

— Да, употребићу и мач уколико то буде било неопходно, само нећу моћи да се супроставим и читавој војсци.

Дијего је погледао кроз прозорчић своје кабине и наставио:

— Знам да ће тај нитков настојати да открије шта не је натерало да се вратим, али покушаћу да га обманем. Заповедник не сме да сазна да добро рукујем мачем и да добро јашем. Морам га уверити да сам безопасан

младић који је напустио универзитет јер му је доста учења. Имаш ли ти неки предлог, Бернардо?

Слуга је клигнуо главом. Докхватио је књигу која је стајала на сточићу крај кревета и претварао се да чита као неко кога ништа друго у животу не интересује сем читања.

Дијего се насмејао. Да, мораће да промени читаво своје понашање тако да чак и његов отац поверује да се изменио. Слуга га је упитно гледао желећи да види да ли га је младић разумео.

— Сјајан си, Бернардо! Претвараћу се да сам безазлени студент за кога су књиге непроцењиво благо.

Слуга је радосно клигнуо главом.

— А сада баци у море све медаље и дипломе које сам добио за мачевање и извади моје најлепше одело. Понашаћу се као неко коме је поред читања још једино стало до лепог изгледа.

Дијего се већ пресвукао кад је угледао Бернарда како оклева са шаком пуном сребрних и златних медаља.

— Баци их! Ниједну не смеш да задржиш. Од сада сам ја други човек. И ти више нећеш бити онај стари, оштроумни Бернардо већ ћеш изигравати будалу која поред свега, и не чује. Тако ћеш ми бити од велике помоћи јер ћеш ми преносити све оно што чујеш од правих будала које могу да говоре и чији је језик бржи од памети.

Бернардо је развукао уста од увета до увета и бацио све медаље у море. Окренуо се према Дијегу, погледао га разроко и отромболио доњу усну. Сада је заиста личио на будалу.

— Сила си! — узвикну Дијего. — Бићемо идеалан пар. Ја лисац, а ти моје очи и уши и нико неће знати да смо нас двојица решили да се боримо против насиља и неправде.

Тада су зачули куцање на вратима и један морнар их је обавестио:

— Бацили смо сидро. За неколико минута спустићемо чанац у море и њиме вас пребацити до обале.

— Долазимо одмах! — одговори му Дијего, а онда се окрену и промрља:

— Шта ли нас све очекује у Лос Анђелесу?

Бернардо је и даље имао на лицу онај глупи израз. Дијего се насмејао.

— Не треба да се претвараш док си са мном.

На палуби је први официр издавао наређења, а чула се и шкрипа дизалице на којој се налазио чанац и који су сада спуштали у море.

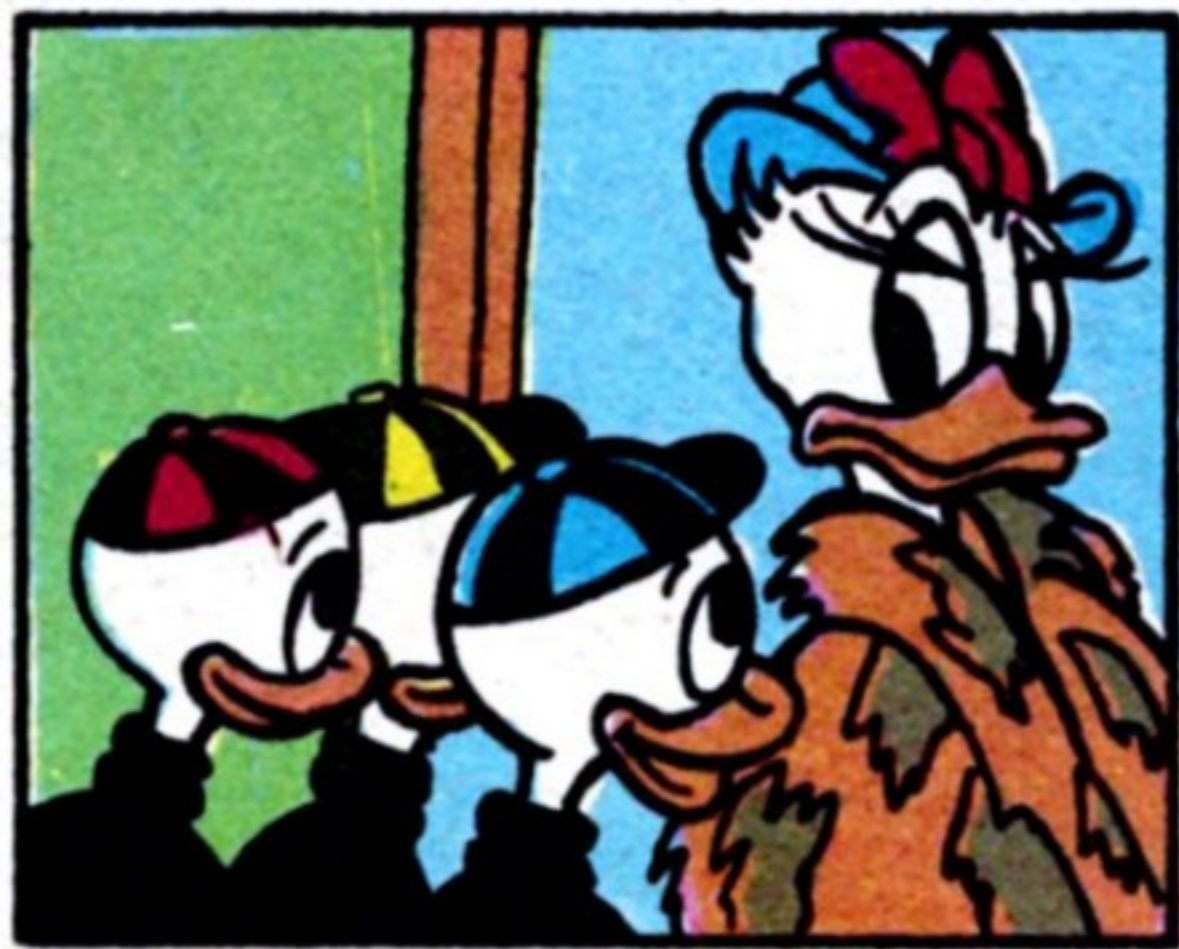
Дон Дијего је знао да ће ускоро открити зашто га је отац тако изненада позвао да се врати кући.

СЛЕДЕЋА ЕПИЗОДА: ТИРАНИН

ПАЈА НА ПОЗАЈМИЦУ

Раја, Влаја и Гаја, нећаши Паје Пашка, враћају се из Пашине кухиње у којој Паја ђере судобе и кажу:

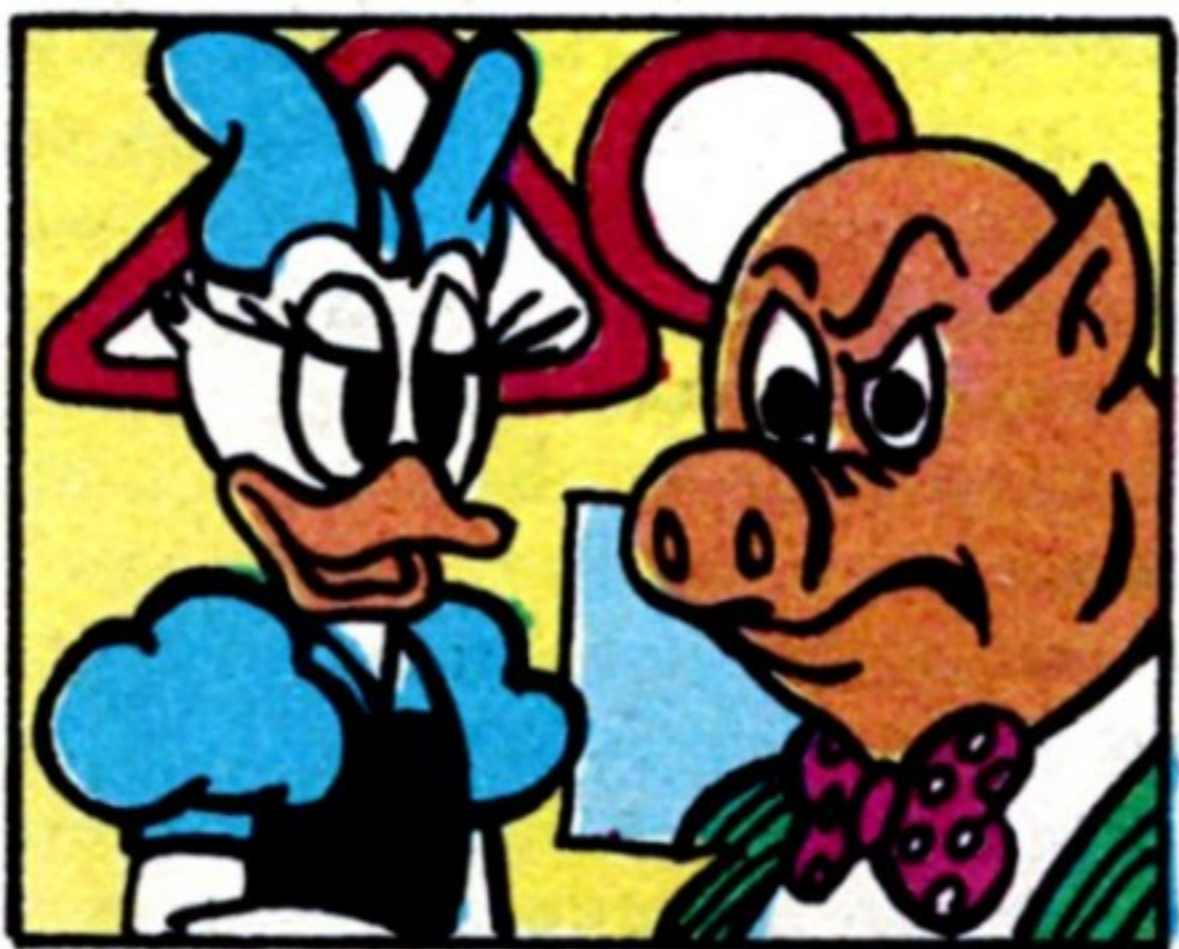

— Тешка Пашо, можеш ли да нам ђозајмиш ујка Пају на ђола саша да нам ђомоине да урадимо задашке?

ИСКУСАН ВОЗАЧ

Паша ђолаже исђиш за возача:

— Који шочак се окреће мањом брзином у кривини? — ђиша је исђишбач.

Пошшо је мало размислила, Паша одговори:
— Резервни.

ШТА ЈЕ ЛУКСУЗ?

Влаја се враћа из школе и ђиша деда Бају, ђознашои шврдицу, шша је шо луксуз.

— Луксуз — одговори му Баја — шо је кад човек који има дуђачку браду носи исђог ње кравашју!

НЕЋЕ ДА ГА ПОЈЕДЕ

Шиља се шеша ђо зоолош-ком вршју и сваки час засђаје ђред неким ог кабеза са дђбљим живођињама. Али, нај-

дуже се задржао ђред кабезом у коме се шешао цар свих живођиња — лав. Једнои шренушка, одушевљен лавом, он ђрошјури руку да ђа ђомилије. То је ђримешшо чувар који сав задуван долеше и рече:

— Човече, јесће ли ви ђопудели? Зар не знаше да је сђрошо забрањено дирашши живођиње у кабезу?

— Шша сђе се шoliko развикали? — ђушну се Шиља — Ако сам хшео да ђа ђомилијем, нисам хшео и да ђа ђоједем!

СЛАВИНЕ И КРАВА

Мали Кића удубио се у цршане и једнои шренушка диже ђлаву и уђиша Пођаја:

— Пођаје, колико има вршша млека?

— Па... — ђоче Пођај да набраја — има ђриродно млеко, ђа млеко у ђраху, ђасђери-

зовано млеко... Уосшалом, зашшо ђишаш?

— Зашо — одговори Кића — шшо цршам краву ђа хоћу да знам колико славина да јој нацршам на сшомаку!

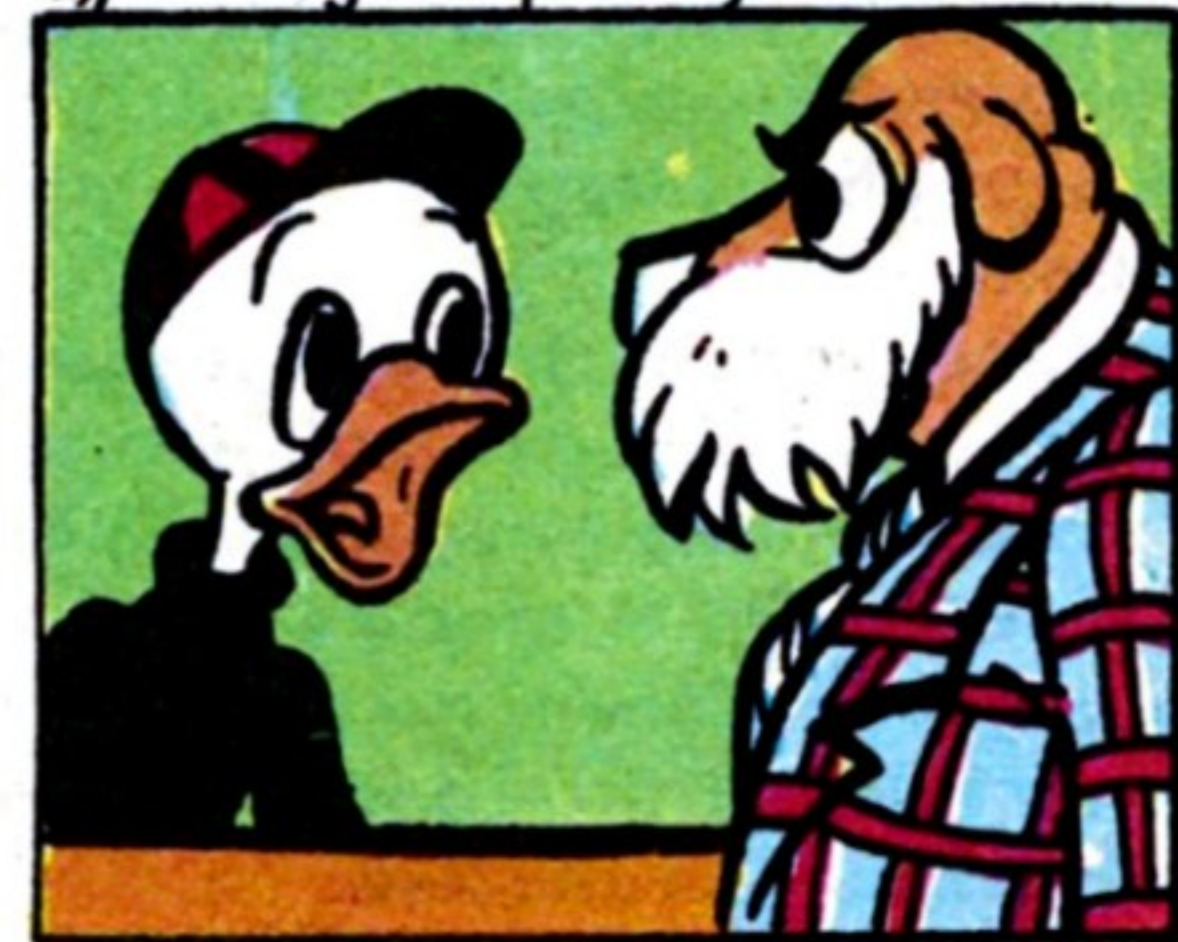
СХВАТИО ЗАДАТАК

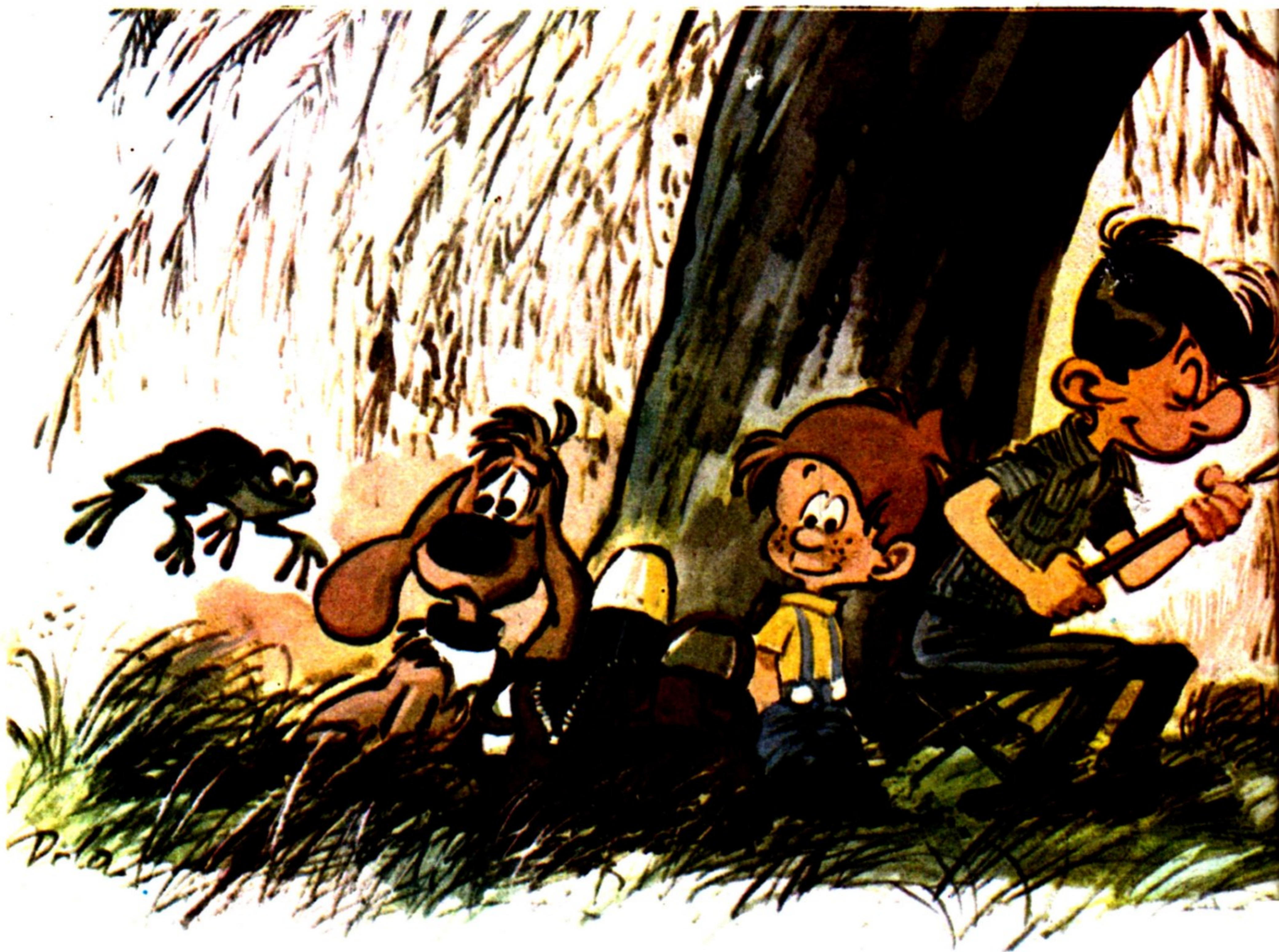
Учишеш је дао ђацима задашак на шему: „Кад бих био ђредседник, дирекшор, ђенерал...”

Сви ђаци ђрионули, само Гаја мирно седи.

— А ши, Гајо, шша чекаш? — ђиша ђа учишеш.

— Да ми даше секрешарицу — одговори Гаја.

ПРИЧА ЈЕДНОГ ПСА

И РИБЕ УЈЕДАЈУ

Пецароши су заиста чудан сој људи. Да би привукли рибе они им бацају разне отпатке: црве (уф!), глисте (фуј!) ... Никад парче шећера, никад кобасицу. Све неке неукусне ствари.

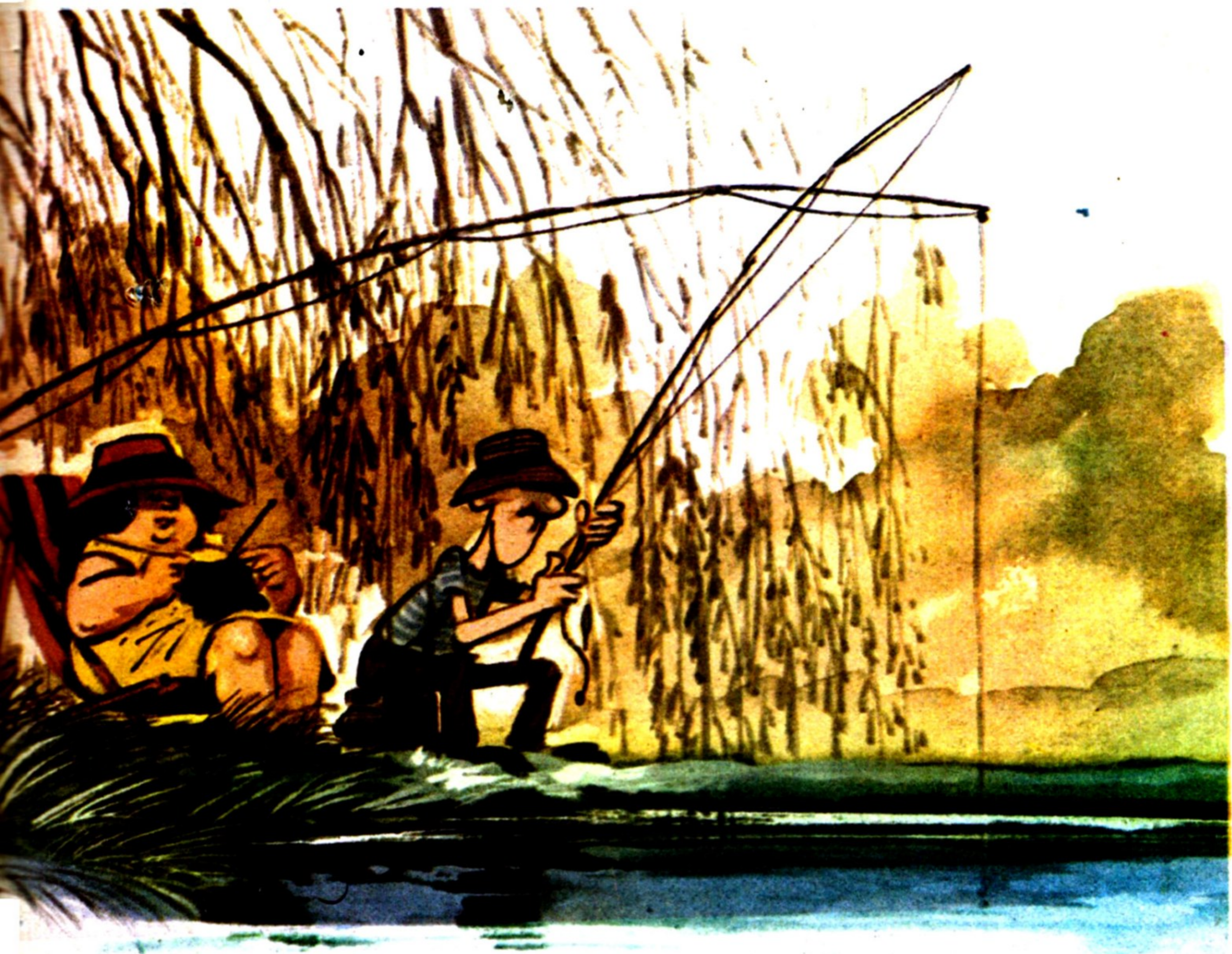
Чудни, лепо сам вам рекао, пецароши су чудни људи. Кад један добар куцов хоће неког да угризе, онда добије грдњу ако не и батине. А кад риба „загризе“ они просто полуде од среће...

Недељом са својим младим господаром Бобаном и његовим оцем идем на пецање. Прва невоља — рано устајање. Рибе су, вероватно, раноранилице и више воле да буду уловљене рано ујутру. Мени, псу, остаје само да проклињем ове бештије у одећи од крљушти, док бесан каскам за газдана.

Најзад, ево нас на обали реке. Бобанов тата открива **ПОГОДНО МЕСТО** за пецање

испод жалосне врбе. На два метра улево од нас већ се налази један пецарош, са својом дебелом, дебелом женом, која седи у столицу на расклапање и, док плете чарапу, једе тврдо кувана јаја.

И док Бобан и његов тата, који се већ сместио у своју столицу и хитну удицу, будно мотре на сваки трзај, ја сам заузео своје уобичајено место поред торбе са храном и пићем. То је била права срећа јер је једна велика зелена жаба — скакућући хоп! хоп! — као да је на федеру доскакутала до торбе и стала. Мора бити да је, неваљалица, имала добар нос кад је намирисала наше сендвиче са шунком и саламом. Да бих је отерао ја сам једном залајао: била је то моја прва опомена. Али, на њу то изгледа није имало никаквог утицаја. Одвратила ми је само оним својим кре-кре... Залајао сам јаче. Она је и даље наставила да

стоји и да крекеће. Помислио сам, часна реч, да је глува! А тада сам залајао најјаче што сам могао.

Тог тренутка умешала се дебела жена:

— Хеј, ви, — обратила се мом газди — ућуткајте некако тог пса!

— Кре-кре ... кре-кре ... — настављала је жаба своју песму примичући се све више торби с храном. А затим, у дво скока нађе се наша скакачица у зеленој одећи на коленима дебеле, дебеле жене. Ова, уплашена, баци у ваздух свој ручни рад и, урлајући за помоћ, паде уназад а преко ње се нађе столица на расклапање. Што се тиче жабице, која ми је одједном постала симпатична, она се у два скока нађе у високој трави и изгуби пред нашим очима.

— Јоцо! Јоцо! — гушила се од страха дебела жена лежећи на леђима у мокрој трави. Дођи да ми помогнеш, да не подигнеш.

— Секунд само, Мацо! — одговори јој муж не дижући главу са удице. — Управо је загризла! Гризе ... трза!

И заиста, Јоцо извуче из воде, једну лепу, стару ципелу.

— Шепртљо! — викала је Маца сва црвена

од беса. Зар не видиш да то чак није ни твој број!

* * *

Средином послеподнево, кад је рзгода са жабом већ била заборављена, а Маца на сав глас хркала у лежаљци, десила се трећа невоља! Бобанов тата је не гледајући иза себе, забацио удицу, закачио њоме Мацин шешир и — шешир се нашао у води. Пробуђена Маца скочила је из своје столице и појурила ка Бобановом тати. На несрећу, десила се и четврта невоља: Маца у бесу није видела где ступа па је стала на кору од банане коју сию Бобан и ја управо поделили. Пала је колико је дуга, други пут тог дана, а Бобанов тата, ошамућен од свега тога, пожури да јој да руку и да је извуче из воде. Маца грчевито прихвати пружену руку. Али, авај! Она је била толико тешка, а Бобанов отац неспретан, па уместо да он њу извуче она њега — пета невоља — стровали у воду!..

Увече, када су суседи упитали Бобановог тату шта је упецао, он је жалосно одговарао: „Кијавицу, страшну кијавицу! Ааа — пћиха!”

ФУДБАЛСКИ КЛУБ

РАДНИЧКИ

(КРАГУЈЕВАЦ)

У Крагујевцу још од 1924. године постоји фудбалски клуб РАДНИЧКИ. Због своје напредне оријентације, окупљања прогресивне омладине и успешног деловања, на дан четрдесето годишњаце свог рада, 1966. године, одликован је Орденом заслуга за народ са сребрним зрацима. Клуб је такође добио „Златну плакету СОФК“ за унапређење физичке културе у новој Југославији и „Повељу града Крагујевца“ за изузетне заслуге.

ФК РАДНИЧКИ има стадион који може да прими око 20.000 гледалаца. Боја дреса је — црвена.

Као друголигаш, РАДНИЧКИ се појављује први пут 1958 — 1959. године када је освојио тек седмо место. Из године у годину играо је с променљивим ус-

пехом, испадао из лиге, враћао се, а први прави успех постигао је 1968/69. када је освојио прво место у Источној групи Друге лиге и после квалификација успео да се пробије у Прву лигу. У друштву најбољих задржао се три године, затим је две сезоне поново провео у Другој лиги, а сада је опет прволигаш.

Крагујевчани негују снажан и технички дотеран фудбал, али због недовољне ефикасности навале, често долазе у ситуацију да се боре за опстанак у Првој лиги иако у својим редовима имају низ веома добрих играча. Нарочито се истичу голман Александар Стојановић, нападачи Жарко Оларевић, Никодије Татовић и Славољуб Пауновић. Публика их воли а кад „црвени“ побеђују, на трибинама се ори песна:

„Текла река, текла, текла река Лепеница...”

Са релативно кратким прволигашким стажом и недовољним искуством, крагујевачки РАДНИЧКИ није постигао веће успехе у Фудбалском купу Југославије.

Тренер првог тима је Зоран Ристић, помоћни тренер је Андреја Стефановић, тренер подмлатка Радиша Милошевић, пионире тренира Мончило Живадиновић, тренер младог тима је Светозар Гођевац, а помоћни тренери су Љубиша Секулић и Мирослав Анђелковић. Председник клуба је Миодраг Милић, а генерални секретар Лазар Глишић.

Адреса клуба: 34000 Крагујевац, 27. марта бр. 21, телефон (034) 29-74.

Пласман РАДНИЧКОГ у Првој лиги:

1969/70.	15.
1970/71.	16.
1971/72.	17.
1974/75.	15.

ФУДБАЛЕРИ „РАДНИЧКОГ“ ИЗ КРАГУЈЕВЦА ПОД УГОВОРОМ:

СТОЈАНОВИЋ АЛЕКСАНДАР (1954 — 1976), МИЛИЋ МИЛАШИН (1946 — 1978), ГУЏУЛИЋ МИОДРАГ (1949 — 1977), ИЛИЋ НЕНАД (1953 — 1976), МАРТИНОВИЋ РАДОСАВ (1948 — 1978), ШПИЉЕВИЋ ДРАГИЋ (1953 — 1978), ФИЛИПО-

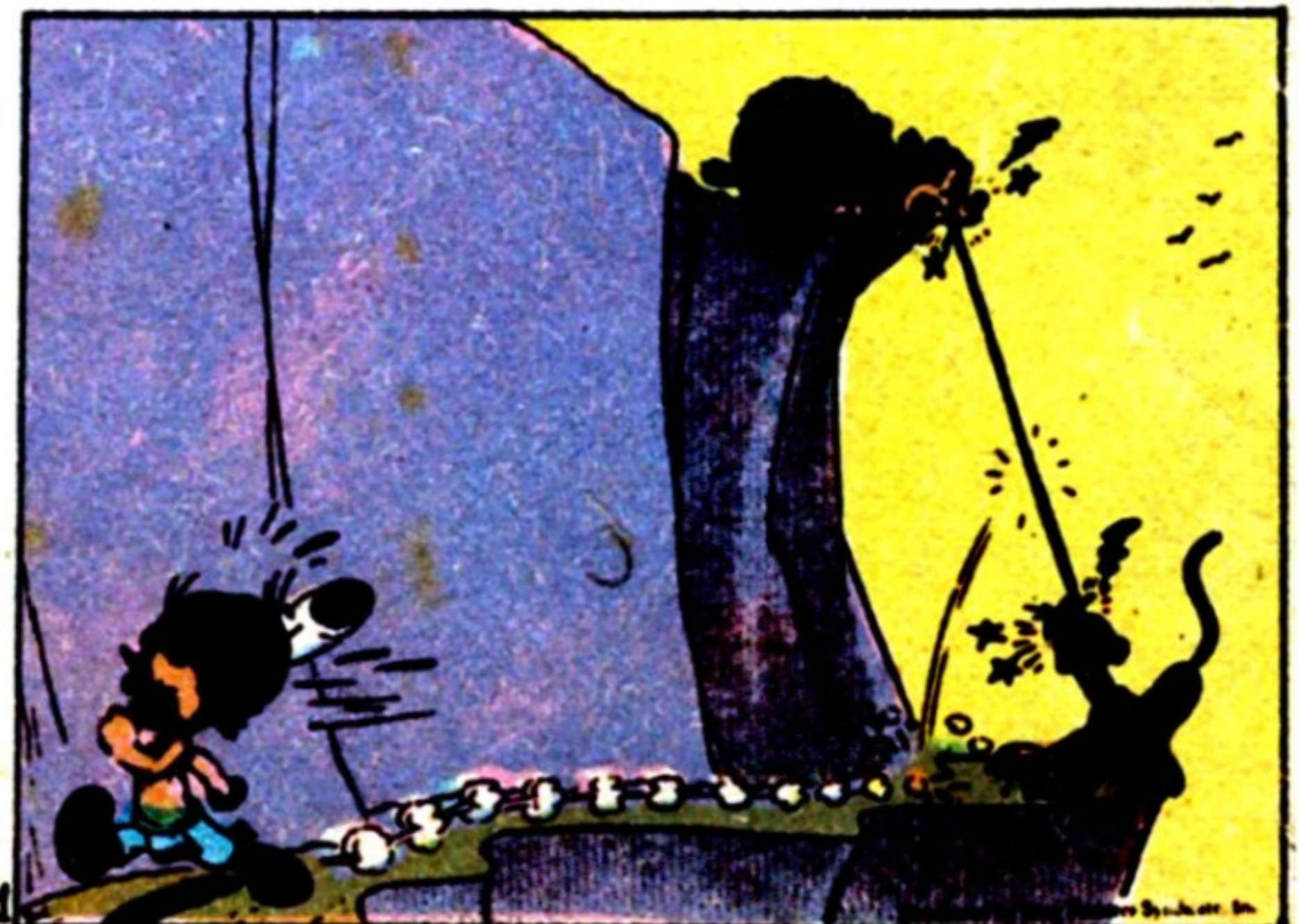
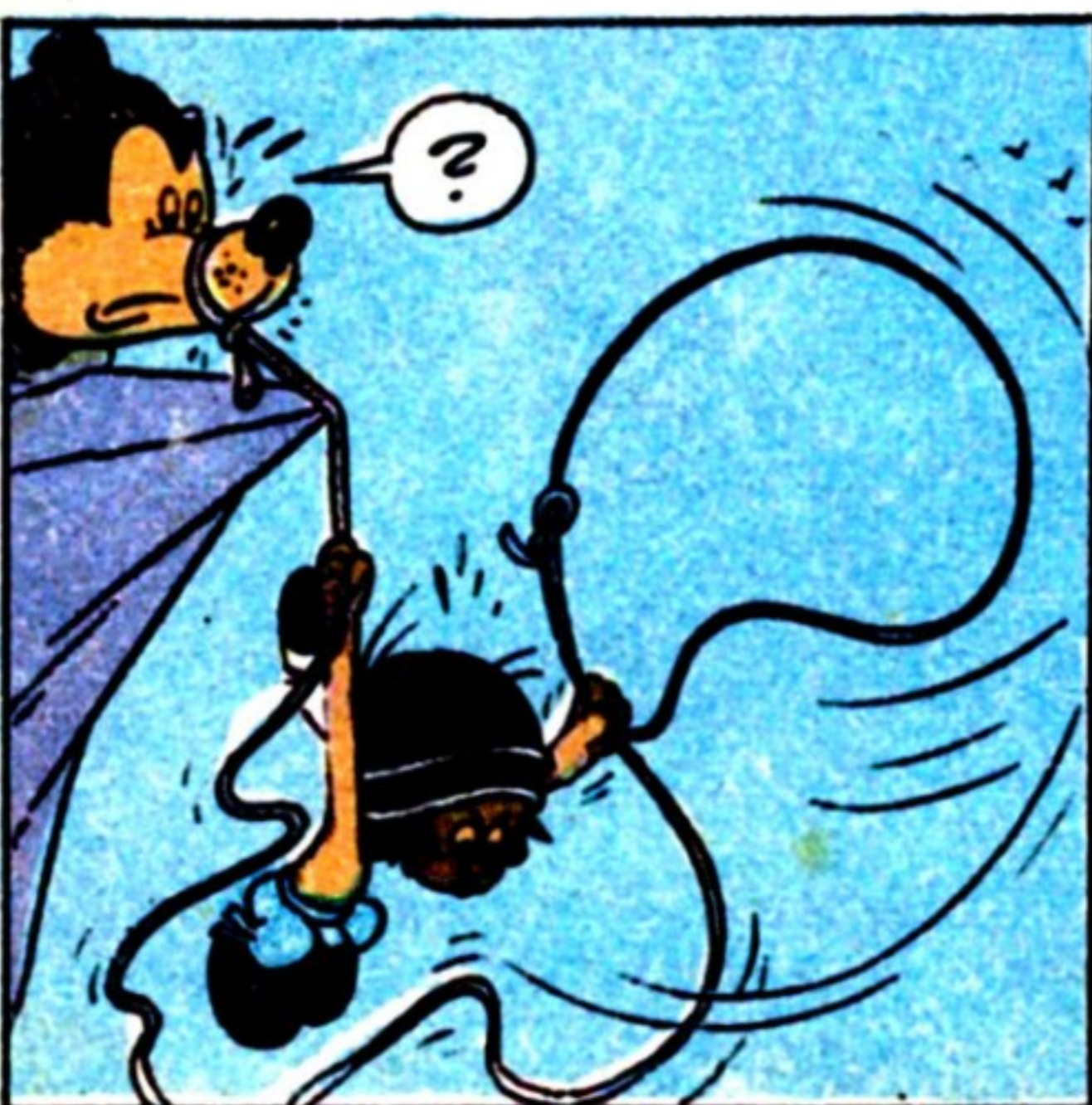
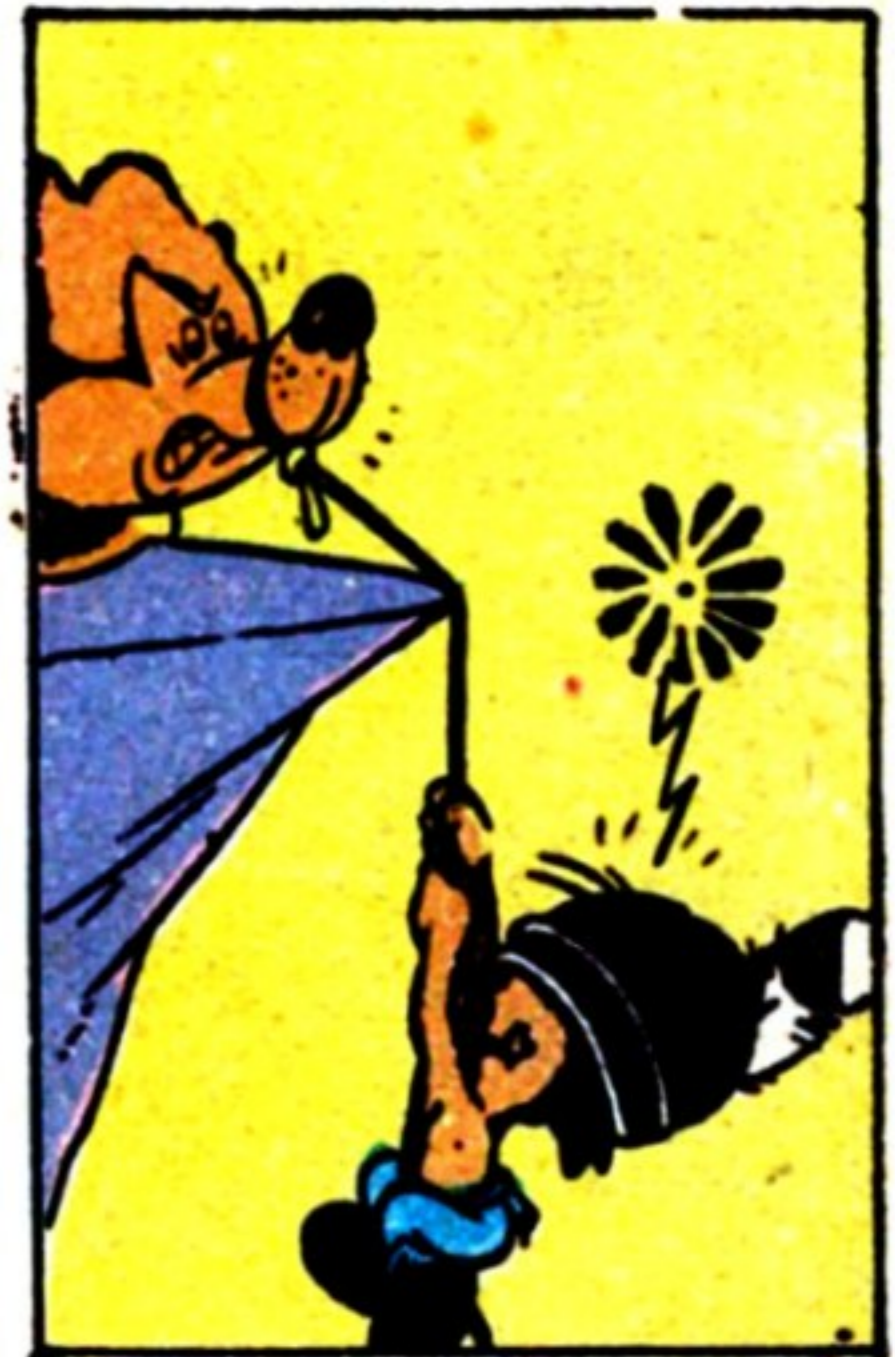
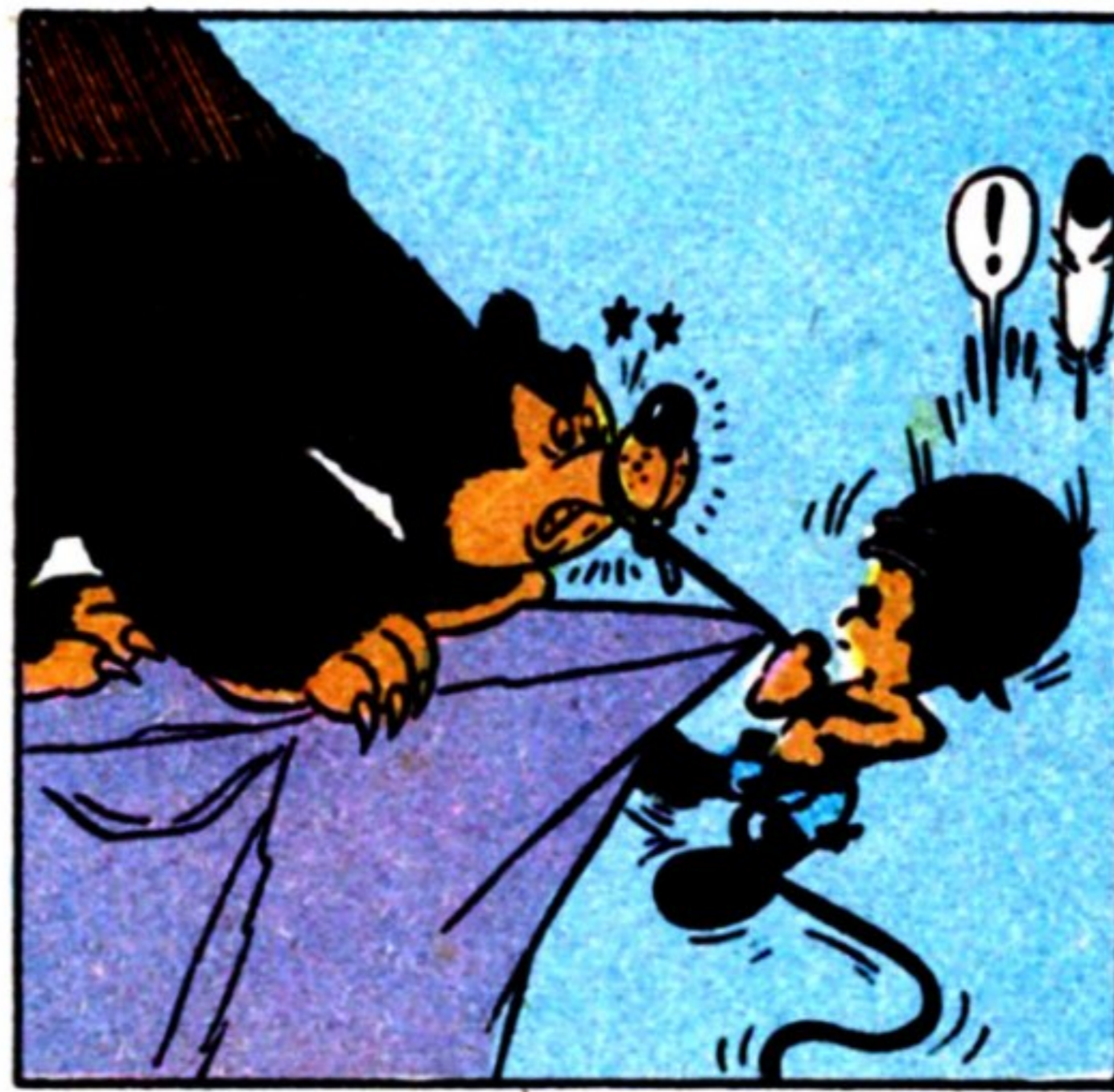
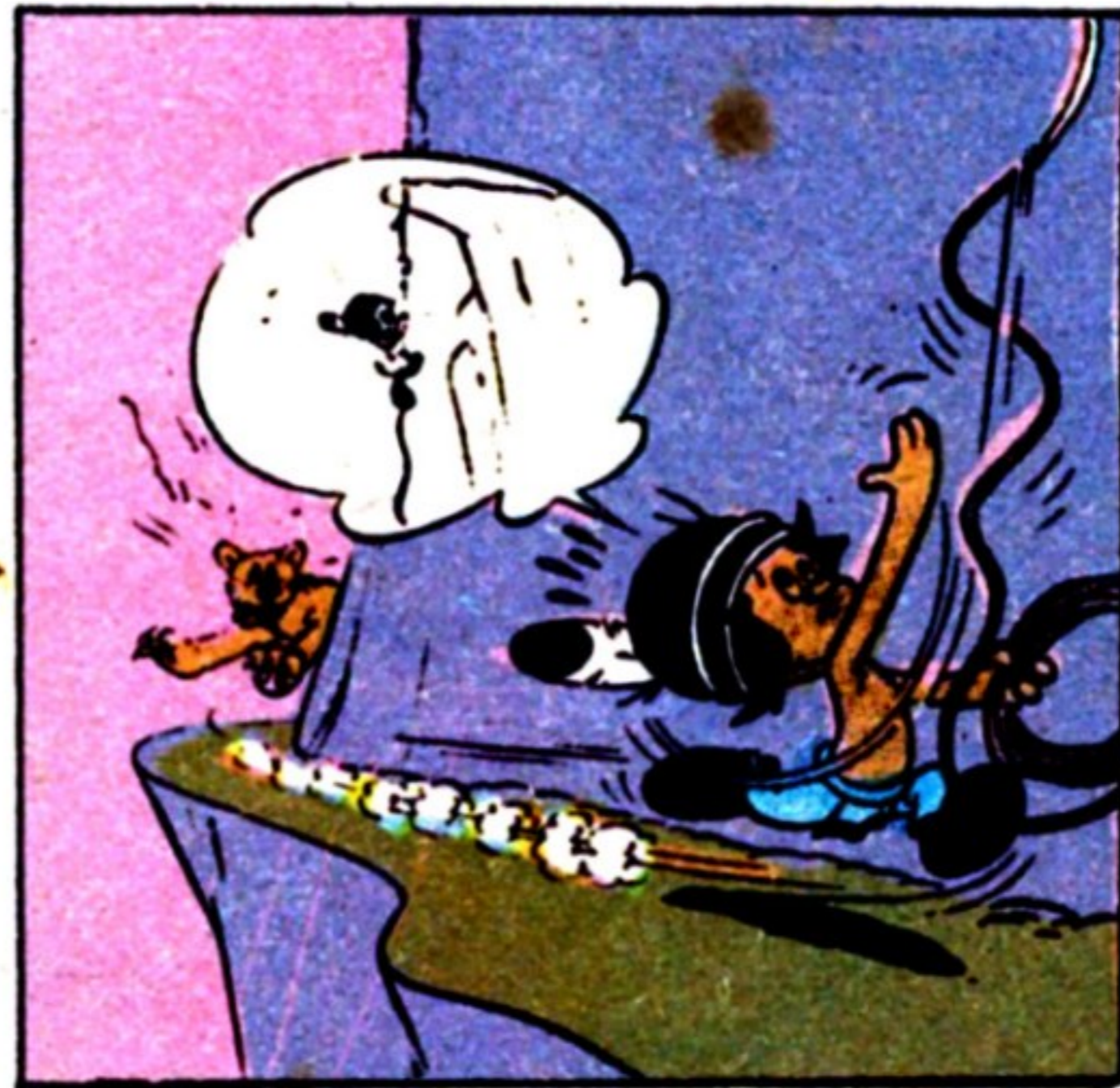
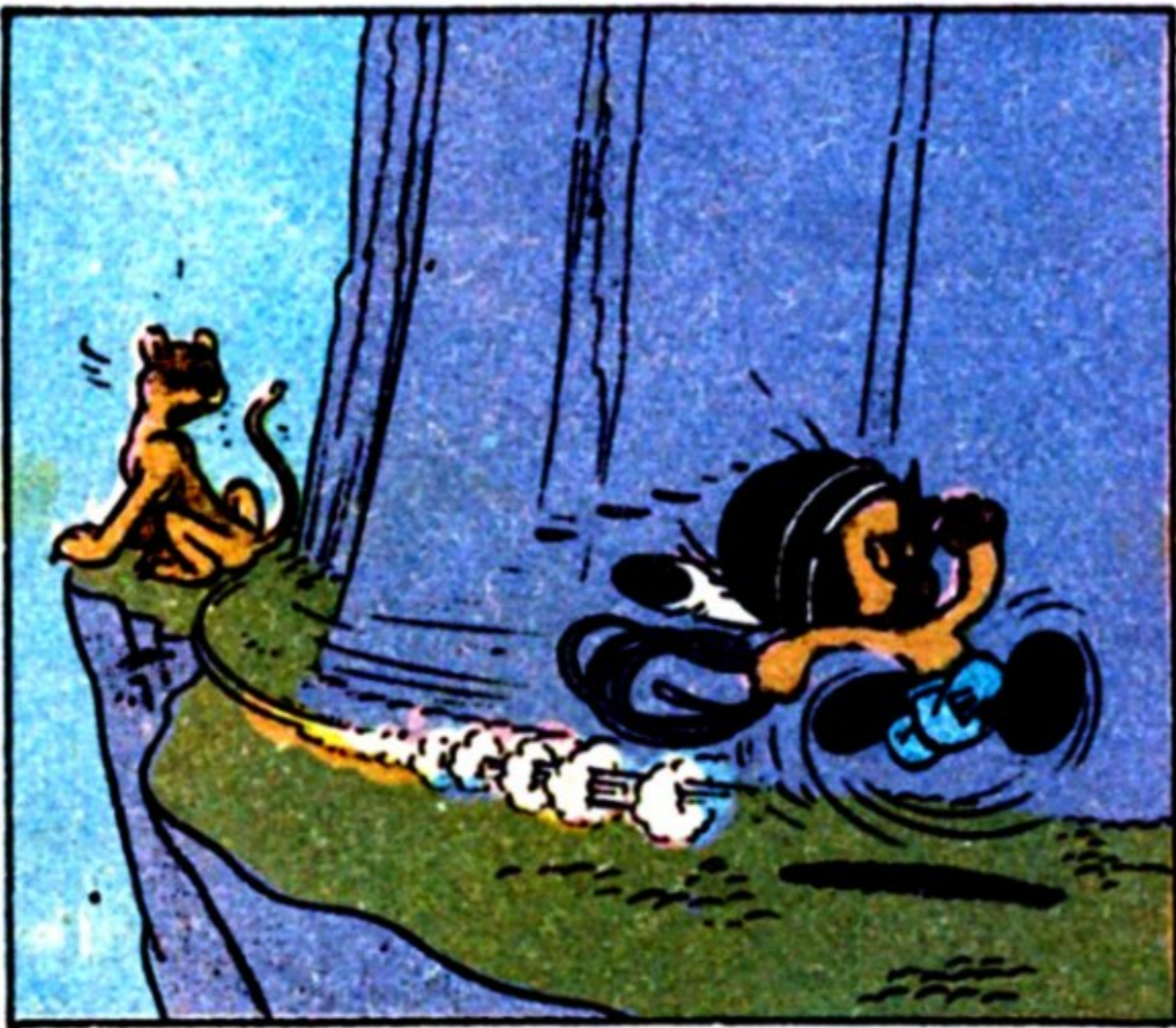
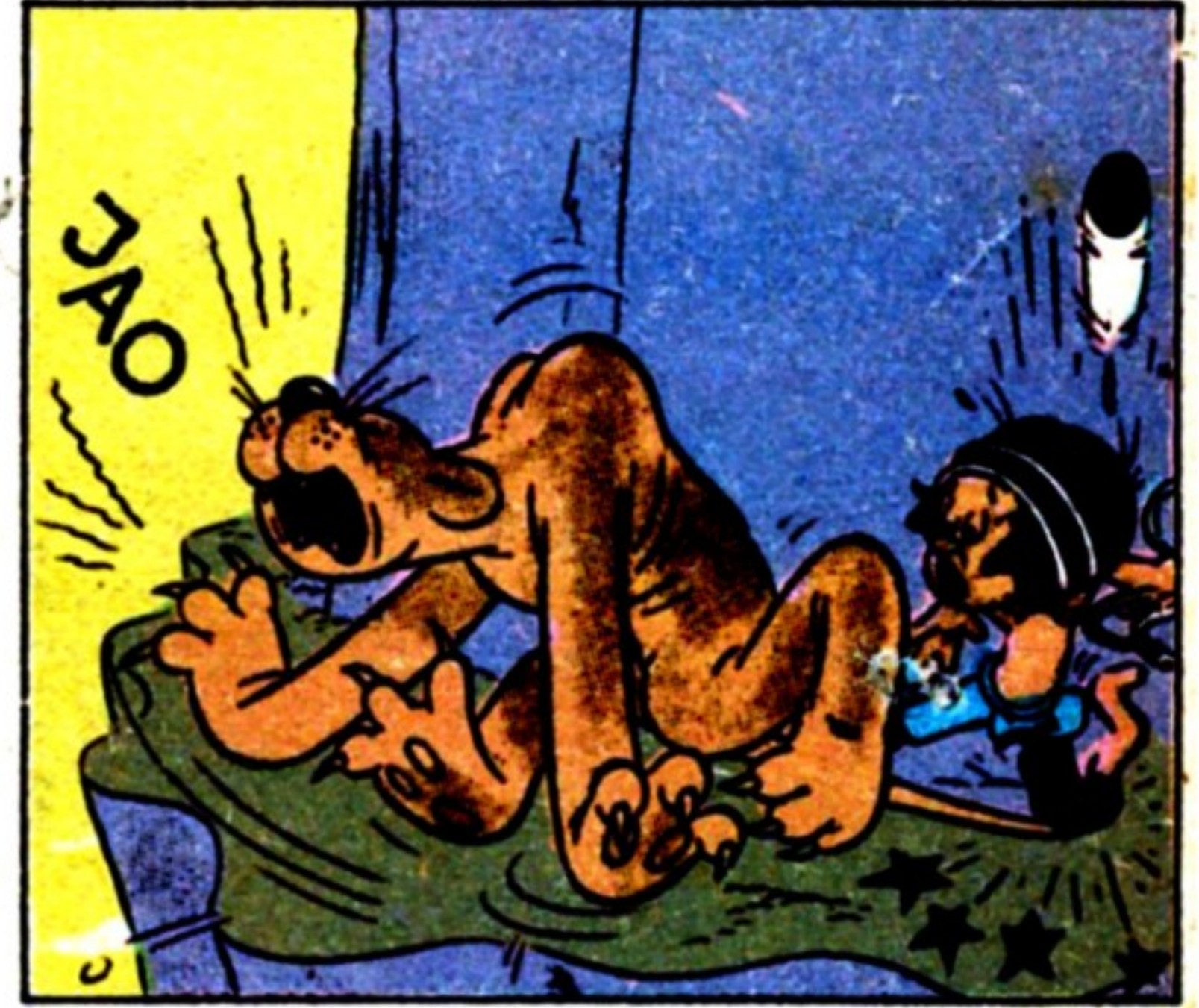
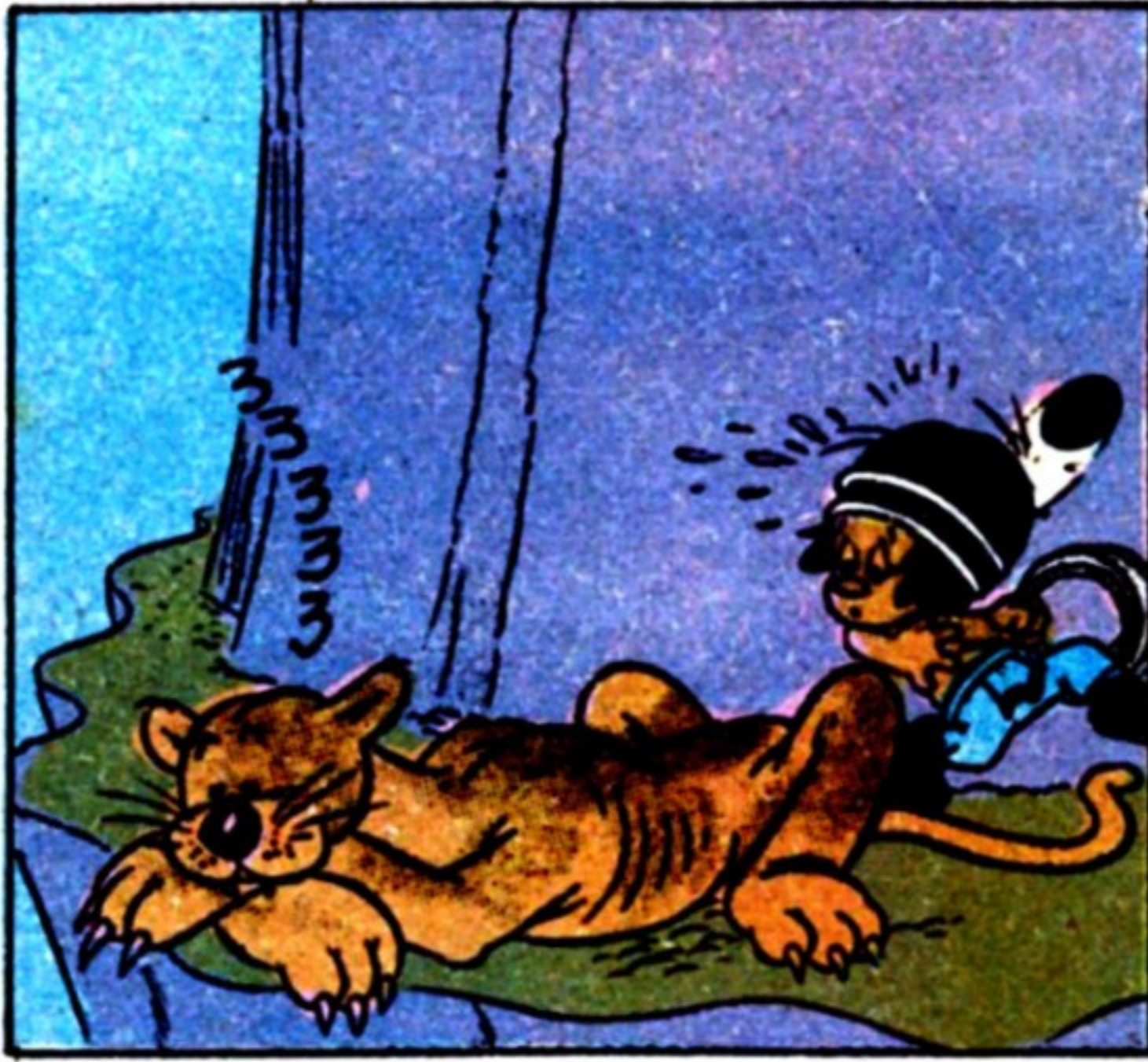
ВИЋ МИЛЕ (1955 — 1979), МИЛОСАВЉЕВИЋ АДАМ (1952 — 1978), МАНИСЛАВИЋ МИЛЕНКО (1949 — 1979), ПАУНОВИЋ СЛАВОЉУБ (1947 — 1983), ТОДОРОВИЋ БРАТИСЛАВ (1954 — 1978), МАРИНКОВИЋ СРБИСЛАВ (1950 — 1980), НИКОЛИЋ ДУШАН (1947 — 1980), ТАТОВИЋ НИКОДИЈЕ (1953 — 1978), ОЛАРЕВИЋ ЖАРКО (1950 — 1978), СИМИЋ ДРАГАН (1948 — 1978), КУРЧУБИЋ МИЛОЈКО (1954 — 1980), ПРОТИЋ ДРАШКО (1953 — 1980), МИЛОВАНОВИЋ МИЛАН (1954 — 1978), РАДИВОЈЕВИЋ ВЛАДА (1948 — 1976), МИЋОВИЋ ЧЕДО (1955 — 1978), МИЛОЈИЋ РАДОСЛАВ (1950 — 1979), СТОЈАНОВИЋ МИЛОШ (1956 — 1982), ПЕТРОНИЈЕВИЋ ЗОРАН (1949 — 1979), ПАНИЋ МИОДРАГ (1953 — 1981), БАНДУКА МИРОЉУБ (1956 — 1981), ПЕЈАНОВИЋ РАЈКО (1957 — 1981), ПЕТРОВИЋ БРАТИМИР (1953 — 1978), ПОПОВИЋ МИЛОМИР (1953 — 1979), АРСИЋ ЖИВКО (1953 — 1982) и ЖАБАРАЦ ВЛАДЕТА (1946 — 1976).

Напомена: прва цифра у загради означава годину рођења а друга кад истиче уговор.

РАДНИЧКИ Стоје: Стојановић, Маниславић, Курчубић, Радивојевић, Гуцулић, Мартиновић
Чуче: Жабарац, Маринковић, Пауновић, Оларевић и Татовић.

GODINA SA VAMA

idemo dalje...
godina jedanaesta

ČAK I DA NEBO PADNE NA NAS: BDS FOREVER!!!

BDS GRUPA - I NAKON DESET GODINA S VAMA! IDEMO DALJE...